

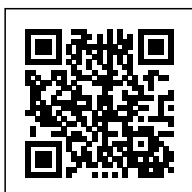

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VI. volební období

934/0

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Zástupce předkladatele: ministr financí
Doručeno poslancům: 5. března 2013 v 14:31

V l á d n í n á v r h

ZÁKON

ze dne 2013,

kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Č Á S T P R V N Í

Změna zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích

Čl. I

Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 229/2001 Sb., zákona č. 320/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 202/2002 Sb., zákona č. 280/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 354/2003 Sb., zákona č. 480/2003 Sb., zákona č. 41/2004 Sb., zákona č. 218/2004 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 359/2005 Sb., zákona č. 22/2006 Sb., zákona č. 140/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 139/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 457/2008 Sb., zákona č. 153/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 239/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb. a zákona č. 503/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 2 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který včetně poznámky pod čarou č. 88 zní:

„(2) Ministerstvo financí může z důvodů zvláštního charakteru činnosti stanovit pro zpravodajské služby státu⁸⁸⁾ zvláštní postupy pro hospodaření s majetkem státu; při tom vychází ze souvisejících ustanovení tohoto zákona.

⁸⁸⁾ Zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů.“

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

2. V § 11 odst. 1 písm. e) se slovo „náleží“ nahrazuje slovy „s návykovými látkami a prekursory⁸⁹⁾ včetně zařízení k jejich výrobě, s přípravky obsahujícími návykové látky a s jinými nebezpečnými látkami⁹⁰⁾ přísluší“.

Poznámky pod čarou č. 89 a 90 znějí:

„⁸⁹⁾ Zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁰⁾ § 38 odst. 2 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky.“.

3. V § 11 odst. 2 se ve větě první za slova „Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových“ vkládají slova „(dále jen „Úřad“)“ a ve větě druhé a větě třetí se slova „pro zastupování státu věcech majetkových“ zrušují.
4. V § 12 odst. 2 se za slova „nebo nebytový prostor,“ vkládají slova „pokud takovou smlouvu neuzavírá Úřad,“.
5. V § 14 odst. 6 se slova „v roční výši dvojnásobku diskontní sazby stanovené Českou národní bankou a platné k prvnímu dni prodlení“ nahrazují slovy „ve výši podle zvláštního právního předpisu, kterým se stanoví výše úroků z prodlení podle občanského zákoníku“.
6. Za § 14 se vkládají nové § 14a, 14b a 14c, které znějí:

„§ 14a

(1) Organizační složka poskytuje v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup údaje o nemovitých věcech, bytech a nebytových prostorech ve vlastnictví státu a o nakládání s nimi a údaje o jí užívaných nemovitých věcech nebo jejich částech, bytech a nebytových prostorech, které nejsou ve vlastnictví státu, do centrálního registru majetku státu. Centrální registr majetku státu je součástí integrovaného informačního systému státní pokladny. Strukturu a rozsah údajů vedených v centrálním registru majetku státu, termíny pro jejich poskytování, jakož i rozsah a podmínky jejich sdílení pro potřeby organizační složky, která údaje poskytl, a dalších organizačních složek upraví prováděcí právní předpis.

(2) Centrální registr majetku státu přebírá a využívá údaje z centrálního registru administrativních budov (§ 14b), z informačního systému katastru nemovitostí a ze základních registrů. Organizační složka poskytuje podle odstavce 1 do centrálního registru majetku státu pouze ty údaje, které z těchto informačních systémů nelze získat.

§ 14b

(1) Zřizuje se centrální registr administrativních budov, jehož správcem je Úřad. Centrální registr administrativních budov slouží organizačním složkám k účelnému a hospodárnému využívání

- a) budov a dalších souvisejících nemovitých věcí nebo jejich částí ve vlastnictví státu, které slouží nebo mohou sloužit pro správní a jiné obdobné nebo související činnosti v rámci plnění funkcí státu,

- b) budov a dalších souvisejících nemovitých věcí nebo jejich částí, které nejsou ve vlastnictví státu, ale pro správní a jiné obdobné nebo související činnosti v rámci plnění funkcí státu jsou organizačními složkami užívány.

(2) Organizační složka poskytuje do centrálního registru administrativních budov údaje o nemovitých věcech uvedených v odstavci 1 a o jejich částech v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) Centrální registr administrativních budov přebírá a využívá údaje centrálního registru majetku státu (§ 14a), z informačního systému katastru nemovitostí a ze základních registrů. Organizační složka poskytuje do centrálního registru administrativních budov pouze ty údaje, které z těchto informačních systémů nelze získat. Strukturu a rozsah údajů vedených v centrálním registru administrativních budov, termíny pro jejich poskytování, jakož i rozsah a podmínky jejich sdílení pro potřeby organizační složky, která údaje poskytl, a dalších organizačních složek upraví prováděcí právní předpis.

§ 14c

Vedoucí příslušné organizační složky může z důvodu zajištění bezpečnosti nebo obrany státu rozhodnout, ve kterých případech se ustanovení § 14a a 14b nepoužijí.“

7. V § 15 odst. 4 se na konci textu věty první doplňují slova „; tím není dotčen postup podle ustanovení § 14 odst. 2, jedná-li se o nemovité věci, byty, nebytové prostory a peněžité pohledávky“ a ve větě druhé se za slova „Ponechá-li si“ vkládají slova „příslušná organizační složka“.
8. V § 18 úvodní části ustanovení se slova „podle § 24 odst. 2“ nahrazují slovy „ve veřejné dražbě“.
9. V § 18 písm. b) se slova „přednostů a dalších zaměstnanců okresních úřadů,“ zrušují.
10. § 19 zní:

„§ 19

(1) Nakládání s majetkem a jiné jednání mezi organizačními složkami navzájem se uskutečňuje na základě zápisu. Pokud plnění vyplývající ze zápisu mají povahu majetku nebo závazků vedených v účetnictví, postupují organizační složky obdobně podle zvláštních právních předpisů upravujících účetnictví²⁵⁾. Ustanovení § 31 až § 37 odst. 1 a 2 a § 39 až 42 se v případě uvedených plnění nepoužijí a organizační složky se řídí pravidly o náležitostech zápisů, podmínkami úplatného nebo bezúplatného nakládání s majetkem a dalšími pravidly nakládání s majetkem a jiného jednání, která upraví prováděcí právní předpis.

(2) Nakládají-li organizační složky podle odstavce 1 s věcmi, které se evidují v katastru nemovitostí České republiky²⁶⁾, zajistí též, aby byl proveden záznam²⁷⁾

do katastru nemovitostí. Pro tyto účely je zápis podle odstavce 1 listinou osvědčující příslušnost přejímající organizační složky²⁸⁾.

(3) Jestliže bylo v rámci příslušné organizační složky (§ 9) rozhodnuto o nepotřebnosti (§ 14 odst. 7) majetku nacházejícího se na území České republiky, lze jej přednostně nabídnout Úřadu. Úřad může takový majetek převzít i v případě, že jej k plnění úkolů v rámci stanoveného předmětu činnosti nepotřebuje. Převezme-li Úřad takový majetek, je s ním příslušný hospodařit v souladu s ustanovením § 9 a platí pro něj ustanovení § 14 odst. 7.

(4) Jestliže bylo v rámci příslušné organizační složky (§ 9) rozhodnuto o nepotřebnosti (§ 14 odst. 7) majetku, lze jej přednostně nabídnout a převzít mezi organizačními složkami v působnosti téhož zřizovatele nebo ústředního správního úřadu anebo je-li jedna organizační složka vůči druhé zřizovatelem nebo ústředním správním úřadem, a to i když přejímající organizační složka tento majetek nepotřebuje k plnění úkolů v rámci stanoveného předmětu činnosti, pokud takový postup povede k hospodárnějšímu naložení s tímto majetkem. Ustanovení odstavce 3 věty třetí se pro přejímající organizační složku použije obdobně.

(5) Pokud příslušná organizační složka (§ 9) nevyužila postup podle odstavců 3 nebo 4, naloží s majetkem podle jeho povahy a stavu a je-li majetek způsobilý k dalšímu využití, naloží s ním ve prospěch jiné organizační složky, která jej potřebuje pro zabezpečení výkonu své působnosti nebo činnosti anebo která jej převezme ve veřejném zájmu; to platí obdobně i pro nakládání s nepotřebným majetkem, který převzal Úřad podle odstavce 3 anebo organizační složka podle odstavce 4. Nabídka jiným organizačním složkám se v případě nemovitých věcí, bytů a nebytových prostorů provádí vždy prostřednictvím příslušného registru, ve kterém je tento majetek evidován (§ 14a, 14b), nebrání-li tomu uplatnění postupu podle ustanovení § 14c. Nabídka ostatního majetku se provádí na portálu veřejné správy. Je-li to účelné, lze nabídku jiným organizačním složkám uskutečnit souběžně i jiným vhodným způsobem.

(6) Naložit s majetkem ve prospěch právnických a fyzických osob lze teprve poté, neprojeví-li o majetek zájem jiná organizační složka a nebrání-li tomu ani veřejný zájem. Postup při nakládání s majetkem, o který neprojevíly zájem jiné organizační složky ani právnické nebo fyzické osoby, upraví prováděcí právní předpis.“.

- 11.** V § 20 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Opatření podle odstavce 1 může vydat i ředitel bezpečnostního sboru, nakládá-li se s majetkem za podmínek stanovených zákonem upravujícím Hasičský záchranný sbor České republiky⁹¹⁾ nebo zákonem upravujícím Policii České republiky⁹²⁾“.

Poznámky pod čarou č. 91 a 92 znějí:

⁹¹⁾ Zákon č. 238/2000 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁹²⁾ Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.“.

- 12.** V § 21 odst. 1 se číslo „3“ nahrazuje číslem „6“.

13. V § 21 odst. 2 se slova „a 2“ nahrazují slovy „až 3“ a slova „odst. 3 až 6“ se nahrazují slovy „odst. 4“.

14. § 22 zní:

„§ 22

(1) Při úplatném převodu věci se vhodný zájemce o koupi, s níž bude organizační složka jednat o uzavření smlouvy, zjistí ve výběrovém řízení, anebo se věc prodá ve veřejné dražbě⁴⁰⁾, popřípadě se k uzavření smlouvy využije veřejná soutěž o nejvhodnější nabídku. V odůvodněných případech lze uskutečnit přímý prodej vybrané osobě. Postup při zjišťování zájemců o koupi a postup při stanovení podmínek, termínů a kritérií ve výběrovém řízení upraví prováděcí právní předpis.

(2) Při úplatném převodu věci organizační složka sjedná¹⁶⁾ cenu nejméně ve výši, která je v daném místě a čase obvyklá, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak³⁵⁾. Obdobně postupuje při stanovení minimální kupní ceny v rámci podmínek výběrového řízení a veřejné soutěže o nejvhodnější nabídku anebo při stanovení nejnižšího podání pro účely veřejné dražby. Tím není dotčena možnost přiměřeného snížení minimální kupní ceny v dalším kole výběrového řízení nebo v nové veřejné soutěži o nejvhodnější nabídku, opakovaných pro nezájem, nebo možnost snížení výše nejnižšího podání při opakované dražbě, nebyl-li předmět dražby vydražen.

(3) Bezúplatně lze věc převést pouze ve veřejném zájmu, anebo je-li bezúplatný převod hospodárnější než jiný způsob naložení s věcí nebo stanoví-li tak zvláštní právní předpis.

(4) Zřizovatel si může zcela nebo zčásti vyhradit schvalování smluv o převodu věcí s výjimkou silničního pozemku, u kterého z důvodu změny kategorie nebo třídy pozemní komunikace dochází k převodu do vlastnictví osoby, která má být podle zvláštního právního předpisu^{38a)} vlastníkem pozemní komunikace se změněnou kategorií nebo třídou, pokud je uzavírají jím zřízené organizační složky a nejde přitom o postup podle ustanovení § 15 odst. 2. Není-li zřizovatele, může si schvalování uvedených smluv vyhradit věcně příslušný ústřední správní úřad, a není-li ho, Ministerstvo financí.“.

Poznámky pod čarou č. 36, 36a, 37 a 38 se zrušují.

15. § 23 zní:

„§ 23

Při převodu věci, která má strategickou povahu nebo značnou peněžitou anebo jinou hodnotu, si může schválení smlouvy vyhradit vláda; ustanovení § 22 odst. 4 se v takovém případě nepoužije.“.

16. V § 24 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

17. Za § 24 se vkládá nový § 24a, který zní:

„§ 24a

(1) Při úplatném převodu nemovité věci včetně případného příslušenství, bytu nebo nebytového prostoru nacházejících se na území České republiky, nejde-li o směnu, se příslušná organizační složka (§ 9) může dohodnout s Úřadem, že Úřad pro ni prodej obstará. Příslušnost organizační složky hospodařit s předmětem prodeje není do doby jeho nabytí jinou osobou tímto postupem dotčena a organizační složka zůstává příslušnou organizační složkou i v rámci smluvního vztahu s kupujícím; úkony nezbytné k provedení prodeje a jednání s tím související včetně uzavření smlouvy, přijetí kupní ceny i případných dalších plnění však namísto příslušné organizační složky zajišťuje výlučně Úřad. Ustanovení § 22 odst. 4 se v takovém případě nepoužije, není však dotčen postup podle ustanovení § 21 odst. 2 a § 23.

(2) Součástí obstarání prodeje podle odstavce 1 je rovněž sledování plnění podmínek pro úhradu kupní ceny, uplatnění případných nedoplatků, úroků z prodlení, sjednaných smluvních sankcí nebo náhrady škody, jakož i případné ukončení smlouvy z důvodu jejího neplnění kupujícím. Za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem^{15a)} se příslušná organizační složka může dohodnout s Úřadem, že Úřad bude namísto této organizační složky jednat v řízení o povolení vkladu do katastru nemovitostí, popřípadě v řízení před soudem nebo jiným orgánem o uplatnění nároků státu spojených s prodejem.

(3) Úřad nelze v jednání při obstarání prodeje omezit podmínkami dohodnutými s příslušnou organizační složkou. Včas a v úplnosti poskytuje příslušné organizační složce informace, údaje a podklady, které se týkají průběhu obstarání prodeje a jsou přitom potřebné pro její řádné hospodaření s majetkem. Příslušná organizační složka poskytuje Úřadu včas a v úplnosti informace, údaje, podklady a součinnost, nezbytné pro jeho jednání v rámci obstarání prodeje. Obstarání prodeje podle odstavce 1 jinou osobou je vyloučeno. Nepodaří-li se Úřadu v předem dohodnuté době prodej obstarat, naloží příslušná organizační složka s předmětem prodeje v souladu s tímto zákonem.

(4) Za obstarání prodeje podle odstavce 1 nenáleží Úřadu peněžité plnění. Výdaje spojené s obstaráním prodeje hradí příslušná organizační složka. Příjem z prodeje i případná další související plnění jsou příjmem příslušné organizační složky a na její příjmový rozpočtový účet budou Úřadem odvedeny prostřednictvím jeho účtu cizích prostředků. Vznikne-li jednáním Úřadu při obstarání prodeje jiné osobě škoda a tato jiná osoba úspěšně uplatní nárok na její náhradu, uhradí škodu příslušná organizační složka a vypořádání jejích nákladů s tím spojených se provede rozpočtovým opatřením.

(5) Při obstarání prodeje s využitím veřejné dražby se ustanovení odstavců 1 až 4 použijí přiměřeně.“.

18. V § 27 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Ustanovení odstavců 1 až 5 se nepoužijí, je-li věc nebo její část předmětem služby či jiného obdobného plnění, poskytovaných právníkou nebo fyzickou osobou výhradně té organizační složce, která je s věcí příslušná hospodařit, anebo k poskytování takové služby či jiného obdobného plnění výhradně slouží. Tím není dotčena povinnost

organizační složky sjednat v rámci úpravy právních vztahů s poskytovatelem služby potřebné podmínky týkající se používání a ochrany věci nebo její části.“.

19. V § 35 odst. 2 se slova „dlužník odmítá dluh dobrovolně splnit“ nahrazují slovy „skutečnosti nasvědčují tomu, že předpokládané náklady na vymožení pohledávky významně převýší předpokládaný příjem z této pohledávky“.

20. V § 35 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „; postup podle ustanovení § 14 odst. 5 a 6 se nepoužije“.

21. § 36 zní:

„§ 36

Zřizovatel si může zcela nebo zčásti vyhradit schvalování právních úkonů podle ustanovení § 34 a § 35 odst. 1. Nemá-li příslušná organizační složka zřizovatele, může si schvalování takto vyhradit věcně příslušný ústřední správní úřad, a není-li ho, Ministerstvo financí. Tím není dotčeno ustanovení § 34 odst. 3.“.

22. V § 37 odst. 3 se slova „a 2“ nahrazují slovy „až 3“.

23. V § 44 odst. 2 se slova „odst. 3 až 6“ nahrazují slovy „odst. 4“.

24. V § 45 odst. 2 se slova „§ 22 odst. 6“ nahrazují slovy „§ 22 odst. 4“ a slova „odst. 2“ se zrušují.

25. V § 47 odst. 1 se slova „, popřípadě jeho správa“ zrušují.

26. V § 47 se doplňuje odstavce 4, který zní:

„(4) Při obstarání prodeje Úřadem (§ 24a) se na fyzické osoby, které jednají v rámci obstarání prodeje z titulu svých funkcí nebo pracovního zařazení u Úřadu, vztahují ustanovení odstavců 1 a 2 obdobně.“.

27. V § 48 odst. 1 se slova „a při jeho správě“ zrušují a slova „a zřizovatelé těchto organizačních složek; není-li jich, provádí kontrolu“ se nahrazují slovy „, zřizovatelé organizačních složek a“.

28. V § 48 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Kontrolu postupu Úřadu při obstarání prodeje (§ 24a) provádí Ministerstvo financí.“.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

29. V § 49 odst. 3 se slova „nebo při jeho správě“ zrušují.
30. V § 54 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „O změně v předmětu hlavní činnosti státní příspěvkové organizace lze rozhodnout podle tohoto zákona (§ 55 odst. 2), jen pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.“.
31. V § 55 odst. 2 se za slova „(§ 20)“ vkládají slova „; to platí přiměřeně i pro rozhodování o změně v předmětu hlavní činnosti státní příspěvkové organizace (§ 54 odst. 2)“.
32. V § 55 odstavce 3 a 4 znějí:
- „(3) Nakládání s majetkem a jiné jednání mezi organizačními složkami a organizacemi a mezi organizacemi navzájem se uskutečňuje na základě smlouvy⁷⁸⁾; ustanovení § 19 odst. 2 se pro tuto smlouvu použije obdobně. Pokud plnění vyplývající z těchto smluv mají povahu majetku nebo závazků vedených v účetnictví, postupují organizační složky a organizace obdobně podle zvláštních právních předpisů upravujících účetnictví²⁵⁾. Ustanovení § 31 až § 37 odst. 1 a 2 a § 39 až 42 se v případě uvedených plnění nepoužijí a organizační složky a organizace se řídí pravidly o náležitostech smlouvy, podmínkami úplatného nebo bezúplatného nakládání s majetkem a dalšími pravidly nakládání s majetkem a jiného jednání, která upraví prováděcí právní předpis.
- (4) Ustanovení § 24a se pro organizace nepoužije.“.
33. V § 59 odst. 2 se slova „odst. 2“ nahrazují slovy „odst. 3“.
34. V § 60a odstavec 6 zní:
- „(6) K platnosti smluv uzavíraných podle odstavců 1 až 5 není zapotřebí schválení podle § 22 odst. 4.“.
35. V § 60c odst. 3 se slova „odst. 2“ nahrazují slovy „odst. 3“.
36. V § 64a odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „pro zastupování státu ve věcech majetkových“ zrušují.
37. V § 65 písmeno d) zní:
- „d) pravidla o náležitostech zápisů, podmínky úplatného nebo bezúplatného nakládání s majetkem a další pravidla nakládání s majetkem a jiného jednání (§ 19 odst. 1),“.
38. V § 65 písm. e) se číslo „3“ nahrazuje číslem „6“.
39. V § 65 písmeno f) zní:
- „f) postup při zjišťování zájemců o koupi a postup při stanovení podmínek, termínů a

kritérií ve výběrovém řízení (§ 22 odst. 1),“.

40. V § 65 písmeno g) zní:

„g) pravidla o náležitostech smluv, podmínky úplatného nebo bezúplatného nakládání s majetkem a další pravidla nakládání s majetkem a jiného jednání (§ 55 odst. 3),“.

41. V § 65 se na konci písmene g) čárka nahrazuje tečkou a písmeno h) se zrušuje.

42. V § 65 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Vláda stanoví nařízením

- a) strukturu a rozsah údajů vedených v centrálním registru majetku státu a termíny pro jejich poskytování, jakož i rozsah a podmínky jejich sdílení (§ 14a odst. 1),
- b) strukturu a rozsah údajů vedených v centrálním registru administrativních budov a termíny pro jejich poskytování, jakož i rozsah a podmínky jejich sdílení (§ 14b odst. 3).“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Dnem 1. ledna 2014 vzniká krajským ředitelstvím Policie České republiky, uvedeným v § 11 odst. 1 písm. e) zákona č. 219/2000 Sb., ve znění účinném ode dne 1. ledna 2014, příslušnost hospodařit s těmi návykovými látkami a prekursory včetně zařízení k jejich výrobě, přípravky obsahujícími návykové látky a jinými nebezpečnými látkami, se kterými byla dosud příslušná hospodařit organizační složka státu, uvedená v § 11 odst. 2 zákona č. 219/2000 Sb., ve znění zákona č. 202/2002 Sb., a s nimiž tato organizační složka státu do 31. prosince 2013 předepsaným způsobem nenaložila, anebo je do 31. prosince 2013 za tím účelem ještě nepřevzala.
2. Jde-li o majetek podle § 10 zákona č. 219/2000 Sb., použije se § 15 odst. 4 zákona č. 219/2000 Sb., ve znění účinném ode dne 1. ledna 2014, teprve na majetek, u kterého příslušná organizační složka státu započne s postupem podle § 15 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb. po 1. lednu 2014.
3. Pokud platnost právního úkonu byla podle zákona č. 219/2000 Sb., ve znění účinném do dne 1. ledna 2014, podmíněna schválením příslušným ministerstvem a toto schválení nebylo do 31. prosince 2013 poskytnuto a podmínka schválení příslušným ministerstvem dnem 1. ledna 2014 bez náhrady zanikla, je dnem 1. ledna 2014 tento právní úkon platně učiněn, nebrání-li jeho platnosti jiná právní skutečnost.
4. Pokud platnost právního úkonu byla podle zákona č. 219/2000 Sb., ve znění účinném do dne 1. ledna 2014, podmíněna schválením Ministerstvem životního prostředí, toto schválení nebylo do 31. prosince 2013 poskytnuto a přitom by ke zcizení, k němuž směřuje tento právní úkon, byl třeba předchozí souhlas Ministerstva životního prostředí podle § 61b odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění účinném ode dne 1. ledna 2014, postup podle bodu 3 se nepoužije a platnost právního úkonu je

nadále podmíněna schválením Ministerstvem životního prostředí podle dosavadních právních předpisů.

5. Pokud platnost právního úkonu byla podle zákona č. 219/2000 Sb., ve znění účinném do dne 1. ledna 2014, podmíněna schválením Ministerstvem kultury, toto schválení nebylo do 31. prosince 2013 poskytnuto a přitom by ke zcizení, k němuž směřuje tento právní úkon, byl třeba předchozí souhlas Ministerstva kultury podle § 20a zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění účinném ode dne 1. ledna 2014, nebo podle § 11a zákona č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů, ve znění účinném ode dne 1. ledna 2014, postup podle bodu 3 se nepoužije a platnost právního úkonu je nadále podmíněna schválením Ministerstvem kultury podle dosavadních právních předpisů.

Č Á S T D R U H Á

Změna zákona o státní památkové péči

Čl. III

V zákoně č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona č. 242/1992 Sb., zákona č. 361/1999 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 146/2001 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 18/2004 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 1/2005 Sb., zákona č. 3/2005 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 240/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 203/2006 Sb., zákona č. 158/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 307/2008 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 124/2011 Sb. a zákona č. 142/2012 Sb., se za § 20 vkládá nový § 20a, který včetně nadpisu zní:

„§ 20a

Zcizování kulturních památek ve vlastnictví České republiky

(1) Kulturní památku a národní kulturní památku ve vlastnictví České republiky lze zcizit jen s předchozím souhlasem ministerstva kultury.

(2) Souhlas podle odstavce 1 vydává písemně ministerstvo kultury pro jednotlivé případy na základě odůvodněné a doložené žádosti.

(3) Nerozhodlo-li ministerstvo kultury o vydání nebo nevydání souhlasu podle odstavce 1 do 60 dnů od doručení žádosti, platí, že souhlas byl dán a k pozdějšímu rozhodnutí se nepřihlíží. Pokud ministerstvo kultury rozhodlo souhlas nevydat, určí současně organizační složku státu nebo státní organizaci ve své působnosti, která kulturní památku nebo národní kulturní památku převezme bezúplatně do své příslušnosti hospodařit. Jestliže ministerstvo kultury rozhodlo souhlas nevydat anebo pokud byl právní úkon směřující ke zcizení učiněn či pokud jiná právní skutečnost vedoucí ke zcizení nastala před uplynutím doby uvedené v první větě, ke zcizení podle odstavce 1 platně nedojde.“

Čl. IV

Přechodná ustanovení

1. Postup podle § 20a zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném ode dne 1. ledna 2014, se nepoužije, pokud právní úkon směřující ke zcizení kulturní památky nebo národní kulturní památky ve vlastnictví České republiky byl do 31. prosince 2013 schválen Ministerstvem kultury podle zákona č. 219/2000 Sb., ve znění účinném do dne 1. ledna 2014, anebo pokud platnost takového právního úkonu zůstala v souladu s čl. II bodem 5 tohoto zákona schválením Ministerstvem kultury nadále podmíněna.
2. Postup podle § 20a zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném ode dne 1. ledna 2014, se nepoužije, pokud je právní úkon směřující ke zcizení činěn podle § 60a zákona č. 219/2000 Sb., ve znění zákona č. 229/2001 Sb.

Č Á S T T Ř E T Í

Změna zákona o ochraně přírody a krajiny

Čl. V

Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákonného opatření č. 347/1992 Sb., zákona č. 289/1995 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 3/1997 Sb., zákona č. 16/1997 Sb., zákona č. 123/1998 Sb., zákona č. 161/1999 Sb., zákona č. 238/1999 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 100/2004 Sb., zákona č. 168/2004 Sb., zákona č. 218/2004 Sb., zákona č. 387/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 222/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 167/2008 Sb., zákona č. 312/2008 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 349/2009 Sb., zákona č. 381/2009 Sb. a zákona č. 350/2012 Sb., se mění takto:

1. § 23 se včetně nadpisu zrušuje.
2. § 32 se včetně nadpisu zrušuje.
3. V § 33 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.
4. V § 35 se odstavec 3 zrušuje.
5. V § 36 se odstavec 3 zrušuje.
6. Za § 61a se vkládá nový § 61b, který včetně nadpisu zní:

„§ 61b

Zcizování pozemků a staveb ve zvláště chráněných územích

(1) Nezastavěné pozemky v národních přírodních památkách, národních přírodních rezervacích a národních parcích, které jsou ve vlastnictví státu, nelze zcizit. Tím nejsou dotčena práva fyzických a právnických osob podle právních předpisů upravujících majetkové restituce¹³⁾. Za zcizení se nepovažují směny pozemků na území národních parků odůvodněné zájmy ochrany přírody.

(2) Ke zcizení pozemků nebo staveb ve vlastnictví státu nacházejících se na území zvláště chráněných území, nejedná-li se o pozemky uvedené v odstavci 1 nebo o pozemky a stavby v chráněných krajinných oblastech, je třeba předchozí souhlas Ministerstva životního prostředí, a to i v případě, že pozemek nebo stavba leží na území zvláště chráněného území jen zčásti.

(3) Souhlas podle odstavce 2 vydává písemně Ministerstvo životního prostředí pro jednotlivé případy na základě odůvodněné a doložené žádosti.

(4) Nerozhodlo-li Ministerstvo životního prostředí o vydání nebo nevydání souhlasu podle odstavce 2 do 60 dnů od doručení žádosti, platí, že souhlas byl dán a k pozdějšímu rozhodnutí se nepřihlíží. Pokud Ministerstvo životního prostředí rozhodlo souhlas nevydat, určí současně organizační složku státu nebo státní organizaci ve své působnosti, která pozemek nebo stavbu převezme bezúplatně do své příslušnosti hospodařit. Jestliže Ministerstvo životního prostředí rozhodlo souhlas nevydat anebo pokud byl právní úkon směřující ke zcizení učiněn či pokud jiná právní skutečnost vedoucí ke zcizení nastala před uplynutím doby uvedené ve větě první, ke zcizení podle odstavce 2 platně nedojde.“.

7. V § 79 odst. 3 písmeno g) zní:

„g) vydává předchozí souhlasy ke zcizení pozemků nebo staveb ve zvláště chráněných územích podle § 61b odst. 2,“.

Čl. VI

Přechodné ustanovení

1. Postup podle § 61b odst. 2 až 4 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne 1. ledna 2014, se nepoužije, pokud právní úkon směřující ke zcizení pozemků nebo staveb ve vlastnictví státu byl do 31. prosince 2013 schválen Ministerstvem životního prostředí podle zákona č. 219/2000 Sb., ve znění účinném do dne 1. ledna 2014, anebo pokud platnost takového právního úkonu zůstala v souladu s čl. II bodem 4 tohoto zákona schválením Ministerstvem životního prostředí nadále podmíněna.
2. Postup podle § 61b odst. 2 až 4 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne 1. ledna 2014, se nepoužije, pokud je právní úkon směřující ke zcizení činěn podle § 60a zákona č. 219/2000 Sb., ve znění zákona č. 229/2001 Sb.

Č Á S T Č T V R T Á

Změna zákona o veřejných dražbách

Čl. VII

Zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 517/2002 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 181/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 315/2006 Sb., zákona č. 110/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 396/2012 Sb. a zákona č. 399/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 2 písm. e) se slova „nebo příslušný orgán státní správy“ nahrazují slovy „, příslušný orgán státní správy nebo Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových“.
2. V § 6 odst. 6 se slova „a orgány státní správy“ nahrazují slovy „, orgány státní správy a Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových“.
3. V § 19 odst. 1 se za slova „orgán státní správy“ vkládají slova „a Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových,“.
4. V § 22 odst. 2 se za slova „orgán státní správy“ vkládají slova „, Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových“.
5. V § 25 odst. 3 se za slova „orgán státní správy nebo“ vkládají slova „Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových anebo orgán“.

Č Á S T P Á T Á

Změna zákona o ochraně sbírek muzejní povahy

Čl. VIII

V zákoně č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 483/2004 Sb., zákona č. 203/2006 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb. a zákona č. 142/2012 Sb., se za § 11 vkládá nový § 11a, který včetně nadpisu zní:

„§ 11a

Zcizování sbírek ve vlastnictví České republiky

(1) Sbírku ve vlastnictví České republiky lze zcizit jen s předchozím souhlasem ministerstva.

(2) Souhlas podle odstavce 1 vydává písemně ministerstvo pro jednotlivé případy na základě odůvodněné a doložené žádosti.

(3) Nerozhodlo-li ministerstvo o vydání nebo nevydání souhlasu podle odstavce 1 do 60 dnů od doručení žádosti, platí, že souhlas byl dán a k pozdějšímu rozhodnutí se nepřihlíží. Pokud ministerstvo rozhodlo souhlas nevydat, určí současně organizační složku státu nebo státní organizaci ve své působnosti, která sbírku převezme bezúplatně do své příslušnosti hospodařit. Jestliže ministerstvo rozhodlo souhlas nevydat anebo pokud byl právní úkon směřující ke zcizení učiněn či pokud jiná právní skutečnost vedoucí ke zcizení nastala před uplynutím doby uvedené v první větě, ke zcizení podle odstavce 1 platně nedojde.“.

Čl. IX

Přechodné ustanovení

Postup podle § 11a zákona č. 122/2000 Sb., ve znění účinném ode dne 1. ledna 2014, se nepoužije, pokud právní úkon směřující ke zcizení sbírky muzejní povahy ve vlastnictví České republiky byl do 31. prosince 2013 schválen Ministerstvem kultury podle zákona č. 219/2000 Sb., ve znění účinném do dne 1. ledna 2014, anebo pokud platnost takového právního úkonu zůstala v souladu s čl. II bodem 5 tohoto zákona schválením Ministerstvem kultury nadále podmíněna.

Č Á S T Š E S T Á

Změna zákona o Hasičském záchranném sboru České republiky

Čl. X

V části první zákona č. 238/2000 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb. a zákona č. 260/2008 Sb., se za hlavu II vkládá nová hlava III, která včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 10, 11 a 12 zní:

„Hlava III

Nakládání s majetkem

§ 18a

Nakládání s majetkem mezi organizačními složkami státu

(1) O naložení s movitou věcí ve vlastnictví České republiky mezi organizačními složkami státu, které jsou součástí hasičského záchranného sboru, nebo mezi ministerstvem a těmito organizačními složkami státu, a to přenecháním k užívání nebo změnou příslušnosti hospodařit, může rozhodnout generální ředitel opatřením¹⁰⁾.

(2) Podle odstavce 1 lze rozhodnout, jestliže majetek ve vlastnictví České republiky, s nímž je organizační složka státu příslušná hospodařit, není dostatečný

- a) k plnění jejího úkolu v souvislosti s přípravou na mimořádnou událost¹⁾ nebo krizovou situaci²⁾ anebo jejich řešením, nebo
- b) v souvislosti s dodávkou nebo poskytováním služeb v rámci humanitární pomoci podle zákona o zahraniční rozvojové spolupráci a humanitární pomoci poskytované do zahraničí¹¹⁾.

§ 18b

Nakládání s majetkem za mimořádné události nebo krizové situace

(1) Organizační složka státu může v souvislosti s řešením mimořádné události¹⁾ nebo krizové situace²⁾ bezúplatně převést movitou věc z vlastnictví České republiky do vlastnictví územního samosprávného celku nebo jiné právnické osoby anebo fyzické osoby. Ustanovení § 14 odst. 7, § 19 a 21 až 23 zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích¹²⁾ se nepoužijí.

(2) Organizační složka státu může umožnit bezúplatné užívání movité věci ve vlastnictví České republiky územním samosprávným celkem nebo jinou právnickou osobou anebo fyzickou osobou v souvislosti s řešením mimořádné události¹⁾ nebo krizové situace²⁾ anebo odstraňováním jejich následků, a to v nezbytném rozsahu. Ustanovení § 14 odst. 7, § 19 a 27 zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích¹²⁾ se nepoužijí.

¹⁰⁾ § 20 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění zákona č. .../2013 Sb.

¹¹⁾ Zákon č. 151/2010 Sb., o zahraniční rozvojové spolupráci a humanitární pomoci poskytované do zahraničí a o změně souvisejících zákonů.

¹²⁾ Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.“.

Dosavadní hlava III se označuje jako hlava IV.

Č Á S T S E D M Á

Změna zákona o Policii České republiky

Čl. XI

V zákoně č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 150/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb. a zákona č. 459/2011 Sb., se za § 7 vkládají nové § 7a a 7b, které včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 35 a 36 znějí:

„§ 7a

Nakládání s majetkem mezi organizačními složkami státu

(1) O naložení s movitou věcí ve vlastnictví České republiky mezi organizačními složkami státu, které jsou součástí policie, nebo mezi ministerstvem a těmito organizačními

složkami státu, a to přenecháním k užívání nebo změnou příslušnosti hospodařit, může rozhodnout policejní prezident opatřením³⁵⁾.

(2) Podle odstavce 1 lze rozhodnout, jestliže majetek ve vlastnictví České republiky, s nímž je organizační složka státu příslušná hospodařit, není dostatečný k plnění jejího úkolu v souvislosti s přípravou na mimořádnou událost nebo krizovou situaci anebo jejich řešením.

§ 7b

Nakládání s majetkem za mimořádné události nebo krizové situace

(1) Organizační složka státu může v souvislosti s řešením mimořádné události nebo krizové situace bezúplatně převést movitou věc z vlastnictví České republiky do vlastnictví územního samosprávného celku nebo jiné právnické osoby anebo fyzické osoby. Ustanovení § 14 odst. 7, § 19 a 21 až 23 zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích³⁶⁾ se nepoužijí.

(2) Organizační složka státu může umožnit bezúplatné užívání movité věci ve vlastnictví České republiky územním samosprávným celkem nebo jinou právnickou osobou anebo fyzickou osobou v souvislosti s řešením mimořádné události nebo krizové situace anebo odstraňováním jejich následků, a to v nezbytném rozsahu. Ustanovení § 14 odst. 7, § 19 a 27 zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích³⁶⁾ se nepoužijí.

³⁵⁾ § 20 zákona č. 219/2000 Sb., zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění zákona č. .../2013 Sb.

³⁶⁾ Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.“.

Č Á S T O S M Á

ÚČINNOST

Čl. XII

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014, s výjimkou ustanovení čl. I bodu 6, pokud jde o § 14a, a bodu 42, pokud jde o § 65 odst. 2 písm. a), která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2015.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

I. OBECNÁ ČÁST – Závěrečná zpráva z hodnocení dopadu regulace (malá RIA)

1. Důvod předložení

1.1 Název

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

1.2 Identifikace problému

Návrh zákona je předkládán v návaznosti na vnitřní zadání reflektující úkoly vlády v oblasti konsolidace veřejných rozpočtů a jeho zpracování bylo zařazeno do Plánu legislativních prací vlády pro rok 2011.

Schvalovací oprávnění (a také povolování výjimek a předchozí souhlasy) podle zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „ZMS“) jsou v případě Ministerstva financí jednou z forem naplňování jeho obecné působnosti ústředního správního úřadu na úseku hospodaření s majetkem státu založené kompetenčním zákonem a představují integrální součást koncepce úpravy tohoto zákona jako normy regulující základní principy hospodaření s majetkem státu a v rámci toho i chování státu v soukromoprávních vztazích při nakládání s majetkem státu. Spolu se schvalovacím oprávněním dalších vybraných ministerstev (Ministerstvo kultury, Ministerstvo životního prostředí) sledují především účel preventivní kontroly majetkoprávních výstupů státu ve vybraných případech. Současně při svém verifikačním efektu ve vztahu k postupu a rozhodnutím příslušné organizační složky státu nebo státní organizace v působnosti ZMS a relativně nezávislém uplatňování představují významný protikorupční mechanismus.

Účinnost schvalovacího systému je z podstaty věci závislá na odbornosti a komplexnosti výkonu schvalovací agendy. Případný formální přístup a nízká míra znalosti dané problematiky tuto účinnost oslabují a v extrému jsou pak schopny schvalovací mechanismus degradovat na čistě administrativní akt.

Důsledný a kvalitní výkon této agendy ovšem zároveň pro Ministerstvo financí dlouhodobě představuje zdroj kritiky za značnou délku schvalovacího procesu zejména u smluv, kterými dochází ke zcizování státního majetku ve prospěch nestátních subjektů (schvalování podle § 22 odst. 3 ZMS). Ze strany uvažovaných nabyvatelů pak samozřejmě v této kritice často hraje roli pochopitelný zájem motivovaný např. délkou doby, po kterou mají k dispozici prostředky na úhradu kupní ceny (úvěry, půjčky), provozními důvody či potřebou přikročit k rekonstrukci a úpravám na majetku a pod., převádějící organizační složky státu a státní organizace zase argumentují případnou nutností dále vynakládat určité prostředky na ostrahu či základní péči o majetek a zhoršováním jeho stavu.

Stav agendy, která na Ministerstvu financí zahrnuje sledované schvalování prodeje státního majetku (fakticky do této agendy patří v převážné většině smlouvy o úplatném a zčásti také bezúplatném převodu vybraného státního majetku do vlastnictví nestátních subjektů, schvalované podle § 22 odst. 3 ZMS, sporadicky pak i smlouvy o bezúplatném nabytí vybraného majetku pro stát, schvalované podle § 12 odst. 2 ZMS, a výjimky ke zřízení věcného břemene na majetku státu ve vybraných případech, povolované podle § 26 odst. 1 ZMS, od 1. 6. 2010 též předchozí souhlasy dle § 12 odst. 4 ZMS) z hlediska četnosti v delším časovém období názorně ilustruje následující tabulka.

období (stav na konci měsíce)	nevyř. celkem	nové	vyř. celkem	z toho		období (stav na konci měsíce)	nevyř. celkem	nové	vyř. celkem	z toho	
				schvál.	neschv.					schvál.	neschv.
7.2007	244	25	14	Nesl.	Nesl.	8.2009	180	28	29	19	10
8.	241	37	29	Nesl.	Nesl.	9.	176	26	35	20	15
9.	240	27	24	Nesl.	Nesl.	10.	156	15	34	19	15
10.	258	38	25	Nesl.	Nesl.	11.	161	19	14	7	7
11.	251	40	51	Nesl.	Nesl.	12.	172	25	13	7	6
12.	268	35	17	Nesl.	Nesl.	1.2010	195	29	16	5	11
1.2008	261	58	57	Nesl.	Nesl.	2.	176	26	42	24	18
2.	258	73	76	64	12	3.	178	36	40	28	12
3.	269	59	67	51	16	4.	199	30	11	6	5
4.	278	73	51	45	6	5.	208	35	27	24	3
5.	279	26	24	15	9	6.	212	30	34	21	13
6.	269	35	49	38	11	7.	231	40	24	13	11
7.	283	42	28	23	5	8.	222	18	28	19	9
8.	254	35	64	41	23	9.	211	21	30	20	10
9.	254	30	48	36	12	10.	230	30	13	9	4
10.	214	25	54	42	12	11.	211	25	46	33	13
11.	210	39	56	41	15	12.	223	30	16	11	5
12.	231	44	23	17	6	1.2011	233	33	25	21	4
1.2009	236	55	49	42	7	2.	222	25	34	24	10
2.	242	60	54	41	13	3.	224	37	35	31	4
3.	228	38	58	40	18	4.	216	18	28	16	12
4.	236	56	52	39	13	5.	218	26	26	23	3
5.	217	25	57	34	23	6.	208	18	30	26	4
6.	204	33	54	40	14	7.	212	24	19	13	6
7.	178	29	55	24	31	8.					

Vyplývá z ní mimo jiné průměrný měsíční nápad nových případů v počtu **34,3**, průměrný počet vyřízených případů v měsíci **36,4** a průměrný permanentní počet nevyřízených případů (dosud nerozpracovaných i rozpracovaných) **224**. Schválené smlouvy se na případech vyřízených v příslušném období podílejí vcelku rozsahem cca **71%**, neschválené smlouvy rozsahem cca **29%**. Při uvedených průměrných počtech pak průměrná doba vyřízení jednoho případu (ať již formou kladného nebo záporného rozhodnutí) trvá cca **6,15 měsíce** (ve skutečnosti se ovšem tato doba u jednotlivých případů může i značně lišit, a to ve směru zkrácení i prodloužení podle jejich povahy a složitosti, ale také např. následkem momentální konkurence dalších agend v útvaru).

Lze tedy shrnout, že v základu úvah o případné novelizaci ZMS stál problém časového faktoru v procesu nakládání s majetkem státu v obecném režimu ZMS, konkrétně při jeho prodeji.

Uvedený hlavní problémový okruh byl doplněn i o některé prvky vážící se především k přijaté Strategii vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012 (usnesení vlády ze dne 5. ledna 2011 č. 1, ve znění usnesení vlády ze dne 19. ledna 2011 č. 65, usnesení vlády ze dne 18. května 2011 č. 370 a usnesení vlády ze dne 16. listopadu 2011 č. 837; dále jen „Strategie vlády“) a postupně i k záměru vybudovat centrální registr majetku státu. S využitím praktických poznatků věcně příslušného útvaru Ministerstva financí, podnětů ostatních útvarů ministerstva i námětů některých jiných resortů byla pak návazně identifikována také další věcná témata dílčí nebo doprovodné povahy, k jejichž dořešení by bylo na místě případný legislativní vstup do ZMS využít.

Naplnování legislativního záměru bylo v průběhu vypořádávání vnějšího připomínkového řízení zásadním způsobem ovlivněno aktualizací Strategie vlády (usnesení vlády ze dne 16. listopadu 2011 č. 837), a to konkrétně jejího bodu 2.3. Nicméně i přes úpravu tohoto bodu zmíněnou aktualizací, která reagovala na podstatný fakt, že **ZMS nepostihuje hospodaření a nakládání s veškerým majetkem státu** a že protikorupční efekt, spojovaný při hodnocení plnění Strategie vlády zpočátku právě a jen s novelizací ZMS, je takto oslaben, byl ve výsledku i přes nutnou nekomplexnost obnoven záměr vytvořit v rámci ZMS určité předpoklady pro soustředování údajů týkajících se vybraných dispozic s majetkem státu (včetně prodejů a pronájmů) do jednoho místa a současně pro zveřejnění těch údajů, které budou pro informaci veřejnosti relevantní. Tím by mělo dojít k očekávanému posílení transparentnosti při dispozicích s majetkem státu. K naplnění tohoto cíle se proto předkladatel rozhodl do návrhu opětně zařadit legislativní úpravu centrálního registru majetku státu a současně pověřit vybranou organizační složku státu zveřejňováním potřebných údajů.

Ve výsledku je možno problémy určené k řešení specifikovat takto:

- A. přetrvávající vysoké časové nároky procesu nakládání s nepotřebným majetkem státu,
- B. potřeba posílení transparentnosti při nakládání s majetkem státu ve smyslu Strategie vlády, a to s akcentem zejména na dostupnost informací o případech nakládání s majetkem státu,
- C. nedostatek právního prostoru pro speciální postupy zpravodajských služeb České republiky při hospodaření s majetkem státu, ale také pro operativní formy nakládání s majetkem státu v rámci vybraných bezpečnostních sborů při řešení mimořádných událostí a krizových situací,
- D. potřeba zohlednit specifika hospodaření a nakládání s vybranými nebezpečnými látkami a zařízeními k jejich výrobě při určení organizační složky státu příslušné hospodařit s tímto druhem majetku,
- E. zastaralost pravidel pro určení výše úroku z prodlení u veřejnoprávních pohledávek státu,
- F. zvýšení průkaznosti evidence u vybraného majetku státu cestou jejího podřízení standardnímu režimu účetnictví,
- G. existence potenciálního výkladového problému v souvislosti s aplikací § 27 ZMS na případy používání státního majetku jako předmětu nebo prostředku služby poskytované státu (motivováno konkrétním kontrolním závěrem Nejvyššího kontrolního úřadu),
- H. potřeba nastavení operativnějších podmínek pro upuštění od vymáhání bagatelních pohledávek státu a provázání konečné povahy dispozice s pohledávkou státu formou jednostranného upuštění od jejího vymáhání s jednoznačným ukončením standardních povinností spojených s aktivní péčí o tento druh státního majetku,
- I. posílení reálné odpovědnosti příslušných organizačních složek státu a státních organizací a jejich zřizovatelů a správců kapitol státního rozpočtu při vybraných případech nakládání s pohledávkami státu.

1.3 Identifikace cílů, kterých má být dosaženo, a rizik spojených s nečinností

Řešení problému ad A by mělo směřovat k vytvoření předpokladu pro zrychlení procesu nakládání s nepotřebným majetkem státu jak v poslední fázi vázané zejména na schvalovací oprávnění Ministerstva financí, tak současně k vytvoření takových podmínek, jež by do určité míry umožnily usplnit i přípravu majetkoprávních dispozic, kterou zatím zajišťují jednotlivé organizační složky státu a státní organizace v působnosti ZMS. Rezignace na hledání vhodných a účinných opatření bude pouze dále snižovat efektivitu celého procesu následkem ztrát, které dlouhodobější péče o nepotřebný majetek standardně vyvolává.

Současné řešení problému ad B výše popsany cíl vhodně doplňuje a umocňuje. Posílení transparentnosti by v obecném smyslu Strategie vlády mělo být realizováno v kontextu s dosavadními i nově zaváděnými postupy při nakládání s majetkem státu s výslovným upřednostněním těch forem, které ze své podstaty omezují prostor pro korupci, umožňují zpeněžit majetek státu efektivním způsobem a současně jsou kompatibilní s dalšími podmínkami ZMS¹⁾. Současně by informace o těchto dispozicích měly být v relevantním rozsahu dostupné veřejnosti a zároveň využitelné při vlastním hospodaření s majetkem státu i při jeho kontrole. Nepřijetím vhodných opatření k řešení problému ad B by přetrvávala různost a potenciálně tedy i nižší účinnost a kontrolovatelnost postupů institucí hospodářských s majetkem státu při nakládání s tímto majetkem. Nebyl by podpořen postup v intencích přijaté Strategie vlády.

V případech ad C a D by mělo být reagováno na potřeby spojené s praktickými aspekty hospodaření a nakládání s některým majetkem určeným pro speciální účely nebo majícím speciální povahu, tak aby v konkrétních případech nevznikal prostor pro porušování nebo obcházení obecných pravidel ZMS anebo jejich dodržování naopak nevyvolávalo ve specifických podmínkách jeho užívání zbytečné administrativní nároky.

Problémy ad E, F, G a H dokumentují potřebu změny nebo doplnění konkrétních ustanovení ZMS z důvodů výkladových a aplikačních s tím, že bez těchto zásahů mohou vznikat resp. budou přetrvávat již existující dílčí nejasnosti jak v postupech spojených s hospodařením s majetkem státu, tak i při kontrole jejich správnosti.

Problém ad I vychází z hodnocení efektivity jednoho ze schvalovacích oprávnění Ministerstva financí, které je spojeno s nakládáním s pohledávkami státu, a zjištění, že zachování dosavadního stavu ve výsledku oslabuje zainteresovanost zřizovatelů resp. správců kapitol státního rozpočtu na sledování postupu jimi zřízených a řízených organizačních složek státu a státních organizací v působnosti ZMS.

2. Návrh variant řešení

2.1 Návrh možných řešení včetně varianty „nulové“

VARIANTA 0

V jejím rámci nebudou přijata žádná opatření, ať již legislativní nebo nelegislativní. Takové řešení u žádného z identifikovaných problémů nepovede ke sledovanému cíli a bude

¹⁾ K využívání transparentních a efektivních způsobů zjišťování zájemců o koupi založených na metodě soutěže a výběru ovšem již dosavadní pravidla ZMS od počátku jeho platnosti příslušné organizační složky státu i státní organizace v jeho působnosti vedou (srov. zejm. vůdčí principy vyjádřené v § 14 odst. 1 ZMS) a jejich rámcová pravidla upravuje prováděcí vyhláška k zákonu. Tyto postupy kontinuálně a důsledně akcentuje i metodika Ministerstva financí.

zde přetrvávat nežádoucí stav a popsaná rizika, v případě problému ad B navíc nebude plněn prioritní cíl sledovaný vládou.

VARIANTA 1

K řešení identifikovaných problémů by byla použita nelegislativní opatření. Z hlediska jednotlivých problémových okruhů A až I lze prostor pro realizaci touto formou popsat následovně.

- A. Opatření v rámci MF, která by při zachování stávající kvality umožnila rychlejší výkon agendy, je možno za současného organizačního uspořádání věcně příslušného útvaru, s limitovanými mzdovými prostředky a tedy i s omezeným personálním vybavením realizovat pouze částečně v podobě případných dílčích úprav organizace práce na úkor dalších agend; nastavení jiných („měkkých“) hodnotících hledisek a zúžení rozsahu přezkumu by však již mělo vliv na celkovou věcnou účinnost a znamenalo by posílení formálního prvku.
- B. Nelze realizovat s dostatečnou účinností a v intenzitě, která by naplňovala sledovaný cíl vlády.
- C. až I. Vzhledem k podstatě problému, tedy potřebě změny či doplnění konkrétní právní úpravy, nelze realizovat.

Pro současné řešení všech identifikovaných problémů lze proto tuto variantu bez dalšího vyhodnotit jako nepoužitelnou a její podrobnější hodnocení již není prováděno.

VARIANTA 2

- A. Schvalovací oprávnění Ministerstva financí při zcizování státního majetku stejně jako obdobná schvalovací oprávnění Ministerstva kultury a Ministerstva životního prostředí budou zachována v dosavadním zákonem stanoveném rozsahu, do ZMS však budou doplněny alternativní fakultativní postupy pro organizační složky státu a zčásti i pro státní organizace v působnosti ZMS, jimiž se především umožní část případů nakládání s nepotřebným majetkem státu nasměrovat na Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových (dále jen „Úřad“), a to jednak formou dohodnuté změny příslušnosti hospodařit s takovým majetkem (Úřad bude moci nepotřebný majetek od organizačních složek státu a státních organizací v působnosti ZMS převzít a celý další zákonný proces naložení s majetkem pak zajistí sám), anebo v případě prodeje formou právní služby - jeho dohodnutého obstarání pro příslušnou organizační složku ze strany Úřadu. Protože Úřad již dle současné podoby ZMS v důsledku jeho dřívějších novel při zcizování státního majetku schválení žádného z vybraných ministerstev nepotřebuje a nebude je potřebovat ani při výkonu dohodnuté služby v podobě obstarání prodeje, měl by se v důsledku možnosti použití těchto nových postupů při nakládání s majetkem státu proces nakládání s majetkem státu zrychlit; k uspíšení procesu nakládání s nepotřebným majetkem státu by současně měly přispět i stávající zkušenosti Úřadu s majetkoprávními dispozicemi a jeho obecně lepší odborná personální vybavenost pro tyto účely.
- B. Ustanovení ZMS budou doplněna v souladu s cílem vlády tak, aby podpořila užívání transparentních forem prodeje státního majetku, včetně veřejných dražeb, a umožnila získávat a shromažďovat a současně zveřejňovat údaje o nakládání s majetkem státu jak pro jeho interní potřebu, tak za účelem zpřístupnění relevantních informací veřejnosti.
- C. až I. Identifikované problémy budou řešeny úpravou nebo doplněním konkrétních ustanovení ZMS.

VARIANTA 3

- A. Schvalovací oprávnění Ministerstva financí při zcizování státního majetku bude jakožto nejfrekventovanější zrušeno bez náhrady, do ZMS budou navíc doplněny alternativní

fakultativní postupy pro organizační složky státu a zčásti i pro státní organizace v působnosti ZMS, jimiž se především umožní část případů nakládání s nepotřebným majetkem státu nasměrovat na Úřad, a to jednak formou dohodnuté změny příslušnosti hospodařit s takovým majetkem (Úřad bude moci nepotřebný majetek od organizačních složek státu a státních organizací v působnosti ZMS převzít a celý další zákonný proces naložení s majetkem pak zajistí sám), anebo v případě prodeje formou právní služby - jeho dohodnutého obstarání pro příslušnou organizační složku státu ze strany Úřadu. Protože Úřad již dle současné podoby ZMS v důsledku jeho dřívějších novel při zcizování státního majetku schválení žádného z vybraných ministerstev nepotřebuje a nebude je potřebovat ani při výkonu dohodnuté služby v podobě obstarání prodeje, budou ve výsledku schvalování podléhat přímo ze zákona jen ty smlouvy, které spadají pod schvalovací oprávnění Ministerstva kultury a Ministerstva životního prostředí a které bude sjednávat sama příslušná organizační složka státu nebo státní organizace v působnosti ZMS (t.j. když nevyužije nových možností naložení s nepotřebným majetkem, které bude zajišťovat Úřad). Redukce schvalovacích oprávnění na straně Ministerstva financí však bude kompenzována rozšířením jeho role v následné kontrole a oproti současnému stavu rozšířením dosavadního prostoru pro schvalování vybraných smluv ze strany zřizovatelů a věcně příslušných ústředních správních úřadů na základě jejich výhrady. I v této variantě by současně k urychlení procesu nakládání s nepotřebným majetkem státu měly přispět stávající zkušenosti Úřadu s majetkoprávními dispozicemi a jeho obecně lepší odborná personální vybavenost pro tyto účely.

B. až I. Řešení shodná s variantou 2.

2.2 Dotčené subjekty

Řešení identifikovaných problémů bude vykazovat dopady primárně pouze pro stát jako vlastníka; v jeho rámci pak především pro Úřad jako hlavního aktéra případných nových postupů spojených s nakládáním s majetkem státu v obecném režimu ZMS, dále pro příslušné hospodařící organizační složky státu a státní organizace v působnosti ZMS (potenciálně zejména z pohledu očekávaného zrychlení procesu nakládání s majetkem státu a předpokládaného poklesu s tím spojených nákladů a ztrát, stejně jako většího prostoru pro jejich samostatné rozhodování, ale i odpovědnost, současně však také rizika určitého poklesu míry cílené kontroly nad postupy těchto institucí, včetně Úřadu) a dále pak pro doposud schvalující Ministerstvo financí, které se bude muset ve větším rozsahu soustředit především na formy následné kontroly. Při vypořádání připomínek z vnitřního připomínkového řízení nakonec přehodnotilo dosavadní stanovisko ke své ingerenci v procesu zcizování vybraného státního majetku i Ministerstvo životního prostředí, když po jednáních s Ministerstvem financí přijalo řešení v podobě přesunu svých dosavadních oprávnění schvalovat vybrané smlouvy o převezech státního majetku na nestátní subjekty v určité modifikované podobě výlučně na platformu „svého“ zákona č. 114/1992 Sb.. o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, a tedy i možnost současně posílit své dosavadní nástroje ochrany zájmů spadajících do jeho působnosti. To pak souvztažně dovolilo pojmout redukci stávajících schvalovacích mechanismů v ZMS ještě komplexněji.

Pouze druhotně se uvažované řešení může v konkrétních případech dotknout též fyzických a právnických osob v pozici potenciálních smluvních partnerů státu (zejména z hlediska délky doby převodu státního majetku do jejich vlastnictví, po kterou eventuelně tyto osoby musejí mít vázány prostředky na úhradu kupní ceny nebo po kterou prozatím nemohou realizovat vlastní záměry s tímto majetkem, ale také z hlediska prostoru pro ucelenější informace ovlivňující jejich zájem o nabytí nebo nájem majetku od státu). Tyto osoby v majetkoprávních vztazích se státem jednají výlučně v souladu se svojí vůlí a na bázi

smluvní volnosti a zmíněné faktory tedy budou moci jejich chování ovlivňovat pouze nepřímo.

Pokud jde o územní samosprávné celky, nemají v rámci obecného režimu nakládání s majetkem státu podle ZMS žádné speciální postavení, zákon neukládá převádět majetek státu obcím a krajům povinně nebo přednostně, stejně jako neukládá obcím ani krajům povinnost majetek od státu přebírat. Majetkoprávní jednání mezi státem a územními samosprávnými celky je pouze věcí dohody, kdy pravidla ZMS jen usměrňují jednání příslušných organizačních složek státu a státních organizací tak, aby sjednaly majetkoprávní dispozici ve výsledku pokud možno výhodně pro stát. V tomto smyslu se zamýšlené řešení může územních samosprávných celků týkat jedině v rozsahu, který je identifikován pro ostatní nestátní subjekty především v pozici potenciálního nabyvatele (zájemce o nájem) státního majetku.

3. Vyhodnocení nákladů a přínosů

3.1 Identifikace nákladů a přínosů všech variant

Z popsaných variant lze reálně hodnotit variantu 2 a variantu 3. Pro názornost se provádí i hodnocení varianty 0. Varianta 1 byla z hlediska schopnosti řešení identifikovaných problémů kvalifikována jako nerealizovatelná a dále se nehodnotí (viz výše).

Varianty jsou hodnoceny z hlediska nákladů a přínosů řešení problému ad A., který má v celkovém záměru případných změn v ZMS a jejich dopadech určující význam. Ostatní řešené problémy mají ve své podstatě buď doplňkový či podpůrný charakter, anebo se jedná o příležitostná dílčí (technická) doplnění a zpřesnění neměnicí podstatu regulace. Vzhledem k charakteru primárního cíle, jímž je v případě řešení problému ad A pouze obecně předpokládaná časová úspora bez možnosti bližšího vymezení či odhadu zkrácení celkového procesu nakládání s nepotřebným majetkem státu, nelze náklady a přínosy kvantifikovat v peněžním vyjádření a je možno je prezentovat pouze věcným popisem; povahová různost specifikovaných nákladů a přínosů navíc do určité míry ztěžuje jejich vzájemnou porovnatelnost.

Administrativní náročnost nebyla samostatně předmětem hodnocení, protože porovnávány varianty by v komplexu neměly být doprovázeny jejím zásadním poklesem ani nárůstem (varianta 0 – je zachován schvalovací proces, stav se nemění, varianty 2 a 3 sice na jedné straně budou znamenat omezení nebo eliminaci administrativy při schvalování, ale administrativa bude spojena i s novými postupy při nakládání s majetkem státu, na nichž se bude podílet Úřad).

V souvislosti s navrhovaným způsobem řešení problému ad A je současně třeba upozornit, že jakékoli zásahy do podstaty i rozsahu schvalovacích mechanismů budou muset být vyvažovány posílením dalších nástrojů, jejichž prostřednictvím Ministerstvo financí svoji roli ústředního správního úřadu v utváření systému hospodaření s majetkem státu naplňuje, v daném kontextu tedy primárně na poli kontroly. K oslabení resp. eliminaci rizik spojených s korupcí by měla přispět výslovná preference transparentních forem nakládání s majetkem státu, jako jsou (již tradičně) výběrová řízení, ale také veřejné dražby, stejně jako zaváděné zveřejňování.

VARIANTA 0		VARIANTA 2		VARIANTA 3	
náklady	přínosy	náklady	přínosy	náklady	přínosy
obecně předpoklad přetrvávající časové náročnosti schvalovací fáze			obecně předpoklad zrychlení procesu nakládání s majetkem státu		obecně předpoklad zrychlení procesu nakládání s majetkem státu

	zachování vnější preventivní kontroly organizačních složek státu a státních organizací na bázi ex ante	potenciální redukce ucelené vnější preventivní kontroly organizačních složek státu a státních organizací na bázi ex ante		redukce vnější preventivní kontroly organizačních složek státu a státních organizací na bázi ex ante ze strany MF	posílení prostoru pro využití schvalovacích oprávnění ze strany zřizovatelů, popř. ústředních správních úřadů, a vlády
					zásadní posílení vnější kontroly ex post ze strany MF
	obecně předpoklad zachování stávající kvality právního jednání při nakládání s majetkem státu	riziko zhoršení kvality právního jednání při nakládání s majetkem státu	předpokládaná částečná eliminace zhoršení kvality právního jednání státu v důsledku zapojení Úřadu (zkušenosti, odborné personální vybavení)	riziko zhoršení kvality právního jednání při nakládání s majetkem státu	předpokládaná částečná eliminace zhoršení kvality právního jednání státu v důsledku zapojení Úřadu (zkušenosti, odborné personální vybavení)
	zachování přirozeného vnějšího protikorupčního nástroje	oslabení přirozeného vnějšího protikorupčního nástroje	zvýraznění transparentních forem prodeje majetku	oslabení přirozeného vnějšího protikorupčního nástroje	zvýraznění transparentních forem prodeje majetku
		zavedení nežádoucího motivačního prostředku v podobě umožnění volitelného „obcházení“ standardního postupu při nakládání s majetkem státu	vytvoření zákoného prostotu pro přípravou a testovací fázi záměru postupného soustředování procesu nakládání s majetkem státu u jedné vybrané organizační složky státu	narušení věcné podstaty a oslabení smyslu dosud stále poměrně uceleného a relativně vyváženého schvalovacího systému ZMS	vytvoření zákoného prostotu pro přípravou a testovací fázi záměru postupného soustředování procesu nakládání s majetkem státu u jedné vybrané organizační složky státu
obecně předpoklad zachování stávající nákladovosti procesu přípravy majetkoprávních dispozic			obecně předpoklad poklesu nákladů a ztrát spojených s procesem nakládání s majetkem státu		obecně předpoklad poklesu nákladů a ztrát spojených s procesem nakládání s majetkem státu
		potenciálně značné zvýšení nároků na rozpočtové prostředky Úřadu a potažmo příslušné kapitoly MF, vyvolané nárůstem objemu majetku, s nímž bude Úřad příslušný hospodařit	potenciální úspory rozpočtových prostředků v ostatních resortech, spojených s péčí o majetek, který převezme Úřad	potenciálně značné zvýšení nároků na rozpočtové prostředky Úřadu a potažmo příslušné kapitoly MF, vyvolané nárůstem objemu majetku, s nímž bude Úřad příslušný hospodařit	potenciální úspory rozpočtových prostředků v ostatních resortech, spojených s péčí o majetek, který převezme Úřad
		potenciální potřeba navýšení počtu zaměstnanců a nárůstu mzdových nákladů u Úřadu v souvislosti se zajišťováním nových úkolů	potenciální personální a mzdová úspora u ostatních organizačních složek státu a státních organizací, vyvolaná poklesem frekvence nakládání s nepotřebným majetkem státu	potenciální potřeba navýšení počtu zaměstnanců a nárůstu mzdových nákladů u Úřadu v souvislosti se zajišťováním nových úkolů	potenciální personální a mzdová úspora u ostatních organizačních složek státu a státních organizací, vyvolaná poklesem frekvence nakládání s nepotřebným majetkem státu
přetrvávání vysoké míry zatížení MF při výkonu schvalovací agendy		absence potenciální úspory personální a mzdové u MF s ohledem na nutnost zajištění kompenzačních agend (zejm. kontrola)		absence potenciální úspory personální a mzdové u MF s ohledem na nutnost zajištění kompenzačních agend (zejm. kontrola)	
3	3	7	7	7	9
náklady a přínosy jsou vyrovnané		náklady a přínosy jsou vyrovnané		převažují přínosy	
doporučená varianta 3					

3.2 Konzultace

Okruh konzultovaných subjektů byl ovlivněn věcným zaměřením identifikovaných problémů spojených s interním procesem majetkoprávního jednání státu jako vlastníka, v jehož rámci byly zjištěny, a byl proto v této fázi orientován zásadně na státní instituce. Naopak další konzultace mimo tento rámec nebyly vyhodnoceny jako účelné a konstruktivní.

Věcné vymezení základního problému ad A, k jehož řešení začala být regulace prvotně zvažována, tedy časových nároků schvalovacího procesu jako poslední z fází vybraných případů nakládání s majetkem státu, se odvíjí od praktických zkušeností s průběhem majetkoprávních dispozic, jež byly předmětem řady jednání, která Ministerstvo financí vedlo s ostatními dotčenými ústředními správními úřady a dalšími organizačními složkami státu a státními organizacemi. Konkrétní náměty pro možná řešení jsou výsledkem konzultací na úrovni vedení Ministerstva financí a vedení příslušné sekce a vycházejí i z pracovních návrhů Úřadu, z hlediska finálně doporučené varianty (viz dále bod 4) pak zčásti korespondují i s náměty uplatněnými Ministerstvem obrany.

V případě problému ad B je cílové řešení dáno rámcově směřováním Strategie vlády; s jejím původním hlavním gestorem, Ministerstvem vnitra, proto probíhaly zejména konzultace o věcném zaměření nezbytného legislativního zásahu i okruhu norem, u kterých by mělo ke změnám dojít, a některé jeho legislativní náměty byly využity při přípravě paragrafového znění doporučené varianty. K danému tematickému okruhu byly vedeny diskuse i s příslušným útvarem pro koordinaci boje s korupcí Úřadu vlády a Ministerstvem pro místní rozvoj.

Na identifikaci a hledání způsobů řešení dalších problémů pojatých do uvažované regulace (ad C až I) se pak podílely konzultace vedené s dalšími věcně příslušnými útvary Ministerstva financí (ale v konkrétních souvislostech také např. s Nejvyšším kontrolním úřadem, Ministerstvem vnitra a Úřadem) a jejich podněty a náměty.

Na finálním posouzení vhodnosti uvažované regulace i zvolených řešení se výrazně odrazily poznatky z meziresortního připomínkového řízení a navazujících jednání, které ve výsledku vedly k posílení cílových prvků transparentnosti a efektivity v návrzích konkrétních změn.

3.3 Implementace a vynucování

Navrhovaná regulace není spojena s potřebou speciálního zavádění ve vztahu k dotčeným subjektům a nebude v tomto směru znamenat žádné zvýšené náklady. Aplikace pravidel bude probíhat s využitím standardních mechanismů řízení a metodiky. Regulace rovněž nebude spojena s žádným bezprostředním vynucováním, protože svojí podstatou režim jednání příslušných organizačních složek státu a státních organizací na vybraném úseku převážně uvolňuje a mění nebo nově zavádí pouze dílčí postupové kroky, které nemodifikují povahu regulace a nedotýkají se práv a povinností na straně fyzických nebo právnických osob stojících mimo státní sféru. Nové úkoly se budou se ve větší míře týkat Úřadu a zčásti i Ministerstva financí.

3.4 Přezkum účinnosti

Bude prováděn průběžně s využitím standardních kontrolních mechanismů.

4. Návrh řešení

4.1 Zhodnocení variant a výběr nejvhodnějšího řešení

Z hlediska rámcového porovnání předpokládaných pozitiv a negativ (nákladů a výnosů) u identifikovaných variant řešení, v návaznosti na věcné usměrnění vyplývající opakovaně z rozhodnutí vedení Ministerstva financí, a především pak s ohledem na jediné nosnou legislativní formu řešení, a to i s přihlédnutím k cílům vyplývajícím ze Strategie vlády, se jako vhodnější z variant 2 a 3, které jsou na této formě řešení založeny, hodnotí a pro další postup navrhuje **varianta 3**. Samotný časový efekt varianty v podobě zkrácení celkové doby trvání přípravy a realizace majetkoprávních dispozic o dobu schvalovacího procesu je schopný nastoupit v bezprostřední návaznosti na provedenou změnu, tedy s účinností novely, a to i ve vztahu ke smlouvám, které již byly Ministerstvu financí ke schválení předloženy, ale schvalovací proces u nich zatím nebyl ukončen konkrétním rozhodnutím (u těchto smluv zajistí potřebné dopady přechodné ustanovení, nastavené shodně s předchozími novelami řešícími rozsah schvalovacích oprávnění). Časová úspora a počet potenciálně dotčených smluv jsou orientačně zřejmé z údajů tabulky a jejich rozboru, zařazených v bodu 1.2 (str. 7 a 8). Další předpokládané dopady vyvolané zrušením dosavadních základních schvalovacích oprávnění Ministerstva financí a rozšířením prostoru pro zapojení Úřadu do procesu nakládání s majetkem státu, stejně jako reálné přínosy navržené výslovné preference transparentních metod prodeje (výběrové řízení, veřejná dražba), se budou moci na rychlosti, kvalitě a efektivnosti celkového procesu hospodaření s majetkem státu projevit teprve postupně. Navržená opatření by navíc ve vztahu k Úřadu měla prověřit jeho připravenost na výhledové sjednocení dispozic v nepotřebném majetkem státu v jeho rukou, a to i s přihlédnutím k trendům v okolních srovnatelných zemích, které jednoznačně inklinují k centralizovanější podobě této sféry ekonomiky státu. Řešení bude současně provázeno posílením kontrolní role Ministerstva financí a možnost vyhradit si schvalování bude oproti současnému stavu výrazně rozšířena pro zřizovatele a příslušné ústřední správní úřady; komplexnější prostor v daném směru získá také vláda.

Intenzivní diskuse v problematice nalezení vhodných forem posilujících transparentnost v procesech nakládání s majetkem státu ve výsledku znamenaly řešení v podobě využívající perspektivně centrální registr majetku státu jako součást informačního systému státní pokladny a již existující centrální registr administrativních budov (dále též „CRAB“), jehož správcem bude Úřad.

Úřad, jako správce systému, bude mít CRAB k dispozici v druhé polovině roku 2012. Realizace projektu CRAB vychází z usnesení vlády ze dne 14. května 2008č. 536, kterým bylo rozhodnuto o zařazení projektu „246 – Úprava Informačního systému majetku státu jako zvláštní grafické vrstvy nad RUIAN v návaznosti na další základní registry veřejné správy“ do projektů Smart Administration.

Finanční prostředky na projekt CRAB má Úřad zajištěny. Celková hodnota projektu je předpokládána v částce 224,8 mil. Kč bez DPH s tím, že 85% hodnoty projektu je hrazeno z finančních prostředků EU (program IOP) a zbylých 15% ze státního rozpočtu, resp. z rozpočtu Úřadu. Předmětná částka v sobě zahrnuje nejen vlastní vývoj systému (cca 110 milionů Kč bez DPH), ale také další dílčí subprojekty, ke kterým patří zejména: pasportizace vybraných státních budov, mapová vrstva budov, ISVS atestace, bezpečnostní oponent, distanční vzdělávání, HW vybavení, technologie pro přístup organizační složek do registru a portálu, rozhraní na registry státu, publicita projektu, portál pro zveřejňování nabídek a vstup organizačních složek do registru.

Dopad do rozpočtu jednotlivých státních institucí bude závislý na zvoleném způsobu přenosu evidovaných dat (ručně, migrace, integrace). Náklady jsou velmi hrubě odhadovány (záleží na počtu uživatelů v jednotlivých organizačních složkách) takto:

- **68 mil. Kč včetně DPH** - dodatečné licence s tím, že pokud se organizační složky státu a státní organizace zapojí v rámci licenčního období „All you can eat“ (končí dnem 27. října 2012) tyto náklady odpadnou,
- **40 mil. Kč včetně DPH ročně** - pro zajištění provozu.

Tento odhad je konstruován na 2100 uživatelů; bude-li počet uživatelů nižší, klesnou i náklady. Zatímco samotný CRAB už v principu dobudován je z prostředků již zajištěných (viz výše), uvedené náklady spojené s napojováním ostatních organizačních složek státu a státních organizací v působnosti ZMS představují odhadovaný budoucí výdaj.

Kvalifikovaný odhad nákladů spojených s vybudováním centrálního registru majetku státu vychází z rozpětí daného náklady na pořízení CRAB a náklady na pořízení RUIAN Českého úřadu zeměměřického a katastrálního, tj. **110 – 370 mil. Kč**, přičemž náklady na jeho provoz se s využitím dostupných informací o týchž systémech odhadují v rozmezí **40 – 50 mil. Kč ročně**.

Návratnost centrálních informačních systémů nelze posuzovat pouze ve finančním vyjádření. Zavedení centrální evidence nemovitého majetku státu, zvláště pak administrativních budov, by mělo přinést dosud postrádaný jednotný, centrální přehled o množství nemovitého majetku státu dle příslušnosti hospodaření jednotlivých organizačních složek státu a státních organizací v působnosti ZMS, především pak přehled o dislokacích státních institucí, využití administrativních prostor a o nákladech na provoz administrativních budov, přehled o dispozicích s veškerým vybraným majetkem státu (pronájmy/výpůjčky, změny příslušnosti hospodařit, zeizení – úplatné/bezúplatné). Uvedené systémy by měly přispět k výraznému zrychlení a zintenzívnění toku informací nezbytných pro účinné, hospodárné a kvalifikované rozhodování o využití vybraného státního majetku, pro operativní dokumentaci jeho technického i právního stavu a současně i jako zdroj podkladů pro efektivnější kontrolu sledovaných procesů. Podle zjištění Úřadu (v rámci sdružení vybraných státních subjektů hospodařících s nemovitým majetkem státu v Evropě, tzv. PuREnet) má většina zemí západní Evropy specializované státní subjekty (úřady, agentury, obchodní společnosti), které centrálně hospodaří, nebo alespoň centrálně evidují administrativní budovy státu a prostory užívané státem. Důvodem je, že centrální systém pro jednotnou evidenci (a tím i dozor) považují za základní podmínku pro strategii a efektivitu hospodaření vlády v této finančně náročné oblasti státní administrativy. Uvedené přínosy lze tedy reálně očekávat i v našich podmínkách po plném zprovoznění registrů a napojení všech organizačních složek státu a státních organizací v působnosti ZMS.

Úprava týkající se centrálního registru majetku státu a centrálního registru administrativních budov byla proto ve výsledku do návrhu novely ZMS zařazena. Vybraná podrobnější pravidla, spojená zejména s naplněním registrů potřebnými údaji, by měla být předmětem nařízení vlády.

Účinnost vnitřního informačního systému státu postaveného na zmíněných registrech by pak mělo směrem k veřejnosti umocňovat důsledné zveřejňování vybraných informací o nakládání s majetkem státu. V daném směru relevantní údaje by měl poskytovat Úřad. Tyto informace bude veřejnost moci získávat již standardně dálkovým přístupem. Náklady spojené se zveřejňováním lze orientačně odhadnout částkou v rozpětí **260 - 300 mil. Kč**, která by měla zajistit vybudování resp. zprovoznění potřebného systému, a dále předpokládanými každoročními provozními výdaji v rozsahu velmi orientačního odhadu pohybujícího se okolo částky **50 mil Kč** v závislosti na četnosti a frekvenci užití, tedy v rozsahu obdobném jako u výše uvedených registrů. Jako primární efekt, provázející dostupnost informací o vybraných majetkoprávních dispozicích týkajících se státního majetku pro veřejnost, lze jednoznačně identifikovat celkové posílení transparentnosti v těchto specifických aktivitách státu. V úzké vazbě na tuto transparentnost budou zároveň zefektivněny i přirozené vnější kontrolní mechanismy a bude vytvořeno vhodné prostředí pro omezení resp. vytěsnění korupčních

prvků v základním spektru jednání, jež ovlivňují nakládání s významnou částí veřejných prostředků.

Po legislativně technické stránce je navrhované řešení těchto a dalších změn v ZMS provázeno návrhem již zmíněné novely zákona č. 114/1992 Sb., a dále novely zákona č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění pozdějších předpisů, a to s ohledem na nutné vytvoření zákonného prostoru pro Úřad, v rámci kterého bude moci realizovat veřejné dražby jako dražebník. Vstup do stávající prováděcí úpravy, tedy vyhlášky č. 62/2001 Sb., o hospodaření organizačních složek státu a státních organizací s majetkem státu, ve znění vyhlášky č. 569/2006 Sb., (dále jen „prováděcí vyhláška“) bude v přímém kontextu s změnami v zákoně minimální, protože věcná úprava je již ve vyhlášce obsažena. V rámci vnějšího připomínkového řízení byly rovněž iniciovány dílčí cílené novelizace zákona 238/2000 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a to za účelem řešení problémů v rámci okruhu ad C. V případě úprav v ZMS se z hlediska aktuálního znění Legislativních pravidel vlády upozorňuje na dílčí odchylky, vyvolané nutným zachováním formulační a pojmové jednoty zákona vzhledem k době jeho vzniku (např. důsledné užívání výrazu „zvláštní právní předpis“, respektování systematiky zákona vzhledem k atypickému zařazení úpravy týkající se státních organizací, jednotné používání některých pojmů či slovních obrátů a pod.). Ve výsledku bylo upuštěno od záměru zařadit do návrhu zmocnění pro předsedu vlády k vyhlášení úplného znění, protože předkladatel jeho využití z důvodu komplexnosti předpokládá až v souvislosti s novelou ZMS, která do tohoto zákona promítne některé změny, jež s účinností od 1. ledna 2014 přinese nový občanský zákoník. Dosavadní připravená novela má být naproti tomu s ohledem na stanovené termíny a zadání projednána a nabýt základní účinnosti dříve, byť i v tomto směru se při stávajícím časovém posunu v legislativním procesu navrhuje určitá aktualizace (srov. čl. VIII návrhu zákona).

Kvantifikace přínosů a naopak nákladů v peněžním vyjádření je s ohledem na podstatu řešené regulace v této fázi spojena prakticky pouze s náklady, které lze spojovat s plným zprovozněním centrálního registru administrativních budov, dobudováním centrálního registru majetku státu a zajištěním zveřejňování relevantních údajů o nakládání s vybraným majetkem státu; pozitivní dopady lze obecně předpokládat v rovině ekonomické. Navržená opatření budou mít konkrétně vliv na výdaje státního rozpočtu (viz výše). Naproti tomu ostatních veřejných rozpočtů se připravované změny nedotýkají.

Současná ani navrhovaná právní úprava nemá žádné dopady ve vztahu k rovnosti mužů a žen, nezasahuje do podnikatelského prostředí, nemá dopady sociální (včetně dopadů na specifické skupiny obyvatelstva) ani dopady na životní prostředí.

Kontakty

JUDr. Renata Vilhelmová

Odbor 62 – Hospodaření s majetkem státu

Tel.: 257042436, e-mail. adresa: Renata.Vilhelmova@mfcz.cz

Hodnocení dopadů regulace (malá RIA) bylo schváleno ministrem financí po projednání poradou vedení ministerstva dne 23. srpna 2011 a finálně pak po projednání konečné podoby materiálu pro schůzi vlády poradou vedení ministerstva dne 9. května 2012.

Do výsledné podoby návrhu zákona se po jeho projednání vládou promítly výsledky „Analýzy řešení směřující ke zvýšení transparentnosti při nakládání s majetkem státu a územních samospráv a při realizaci výdajů z veřejných rozpočtů“, zpracované jako úkol vyplývající z aktualizace Strategie vlády (usnesení vlády ze dne 16. listopadu 2011 č. 837). Na základě této „Analýzy“ vláda svým usnesením ze dne 8. listopadu 2012 č. 802 uložila Ministerstvu financí předložit do 30. června 2013 návrh legislativního řešení, které má být připraveno podle závěrů „Analýzy“ a které má mít ve vztahu k problematice zveřejňování údajů o prodejkách a pronájmech státního majetku podobu samostatného zákona dopadajícího na všechny státní instituce hospodařící s majetkem státu, tedy i ty, které stojí mimo působnost ZMS (tj. část státních podniků a dalších státních organizací, které se řídí zákonem č. 77/1997 Sb., o státním podniku, včetně Budějovického Budvaru, národního podniku). V zájmu naplnění této logické preference jednotného a systémového legislativního řešení a rovněž v kontextu s úpravami návrhu novely ZMS dle připomínek Legislativní rady vlády byla proto **úprava zveřejňování vybraných údajů o nakládání s majetkem státu v ZMS z návrhu zákona vypuštěna** a prvky transparentnosti sledované Strategií vlády byly posíleny v samotném procesu nakládání s majetkem státu (zejména v rovině metod výběru vhodného kupujícího při jeho prodejkách). Uvedená dílčí změna v návrhu zákona zčásti ovlivní s ním spojované dopady na státní rozpočet. V souvislosti s jeho případným přijetím a aplikací by se neměly realizovat ty náklady, jejichž vynaložení bylo původně spojováno s potřebou vybudování a zprovoznění systému pro zveřejňování vybraných informací o nakládání s majetkem státu u Úřadu (srov. odhadovaná částka 260-300 mil. Kč a odhadované roční provozní výdaje 50 mil. Kč).

Dílčí změnu doznala i navrhovaná úprava řešící zrušení schvalovacích oprávnění. V zájmu jednotného přístupu byla na základě připomínek Legislativní rady vlády do rušených schvalovacích oprávnění pojata též schvalovací oprávnění při převezech vybraných věcí z majetku státu do vlastnictví nestátních subjektů, která dosud vykonává **Ministerstvo kultury**. I v jeho případě, stejně jako u Ministerstva životního prostředí, budou však zájmy na příslušném úseku speciální ochrany, tj. pro oblast kulturních památek a sbírek, souvztažně posíleny v příslušných zákonech resortu kultury (zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů), které se zároveň navrhuje v potřebném rozsahu doplnit. V souvislosti s uvedenou změnou se navýšení výdajů ze státního rozpočtu nepředpokládá; případná vyšší frekvence uplatňování kompetencí Ministerstva kultury podle uvedených zvláštních zákonů na úseku kulturních památek a sbírek by měla být vyvážena zúžením spektra hledisek, která bude Ministerstvo kultury při využívání své specializované kompetence (oproti dosavadnímu i obecně majetkoprávnímu posuzování) sledovat.

S ohledem na časový průběh projednávání návrhu zákona došlo i k posunu účinnosti zákona. Základní účinnost se předpokládá od 1. ledna 2014, ve vztahu k úpravě centrálního registru majetku státu se navrhuje účinnost od 1. ledna 2015. V důsledku uvedené změny bude tento návrh zákona, obsahující jako svoji stěžejní část novelu ZMS, dále pokračovat v legislativním procesu **souběžně s dalším návrhem novely ZMS**, který je součástí rovněž vládou schváleného návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím

rekodifikace soukromého práva. Vzhledem ke standardním legislativním postupům jejich přípravy, tj. ve vztahu k platnému znění novelizovaného zákona, nejsou zatím tyto návrhy novel ZMS vzájemně propojeny.

5. Závěrečná zhodnocení

Návrh zákona s ohledem na předmět úpravy nepodléhá konzultaci s Evropskou centrální bankou na základě Rozhodnutí Rady č. 98/415/ES ze dne 29. června 1998, o konzultacích vnitrostátních orgánů s Evropskou centrální bankou k návrhům právních předpisů.

Navrhovaná úprava, zasahující dílčími procedurálními změnami do interního postupu státu při nakládání s jeho majetkem, je v souladu s ústavním pořádkem České republiky (čl. 11 Listiny základních práv a svobod).

Mezinárodní smlouvy, jimiž je Česká republika vázána, předpisy Evropské unie, judikatura soudních orgánů Evropské unie ani obecné právní zásady práva Evropské unie se na danou oblast, která je předmětem úpravy navrhovaného zákona, nevztahují.

II. ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K čl. I bodu 1

Navrhované ustanovení reaguje na potřebu vytvořit zákonný prostor ke zvláštní úpravě postupů týkajících se hospodaření s majetkem státu, který potřebují zpravodajské služby (t.j. Bezpečnostní informační služba, Úřad pro zahraniční styky a informace a Vojenské zpravodajství) k plnění svých úkolů podle zvláštních právních předpisů. Vzhledem ke specifickému charakteru činnosti zpravodajských služeb podléhá jejich hospodaření, materiálně technické zabezpečení a příslušné evidence a doklady (srov. Příloha č. 18 nařízení vlády č. 522/2005 Sb.) utajení podle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů. Zvolená forma úpravy je určitou obdobou ustanovení, které je již obsaženo v § 2 odst. 5 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), a umožní dotvořit systém opatření v oblasti ekonomického zabezpečení zpravodajských služeb, jež jsou nezbytná pro zajištění a utajení jejich činnosti. Konkrétní formulace reflektuje připomínku Legislativní rady vlády ve směru potřeby dodržení alespoň základního rámce vyplývajícího ze ZMS při stanovování zvláštních postupů ze strany Ministerstva financí. Ministerstvo proto bude muset „vycházet“ ze souvisejících ustanovení ZMS, přičemž toto vyjádření v sobě z podstaty věci zahrnuje požadavek (ale zároveň i nezbytný prostor) přiměřenosti při sledování zmíněného základního rámce pravidel ZMS.

K čl. I bodu 2

Předmětem je především změna obecné příslušnosti hospodařit s návykovými látkami, prekursory a zařízeními k jejich výrobě, přípravky obsahujícími návykové látky a s jinými nebezpečnými látkami. Podle dosavadního stavu zákona (§ 11 odst. 2) je s těmito věcmi příslušný hospodařit Úřad, který je s nimi povinen naložit postupem podle § 18 odst. 5 prováděcí vyhlášky, tedy předat je zčásti přímo Ministerstvu vnitra, zčásti jiným organizačním složkám státu nebo státním organizacím určeným Ministerstvem zdravotnictví. Protože většina těchto látek je s ohledem na svůj původ tak jako tak v držení orgánů Policie ČR a prakticky jediným způsobem naložení s nimi je fyzická likvidace vyžadující speciální podmínky provedení, přičemž Policie ČR již nyní tento způsob naložení s uvedenými látkami plošně zajišťuje, jeví se účelným založit příslušnost hospodařit s veškerým tímto majetkem připadajícím státu přímo pro vybrané orgány Policie ČR, které jsou zároveň organizačními složkami státu ve smyslu ZMS a které nově vznikly s účinností od 1. ledna 2009 podle zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, tedy krajským ředitelstvím policie. Změna vyloučí administrativu při dosavadním postupu předávání tohoto vybraného majetku z Úřadu do resortu Ministerstva vnitra a současně zjednoduší podmínky pro hospodaření s tímto majetkem. Navrhovaná úprava je výsledkem předchozích jednání Ministerstva vnitra, Ministerstva financí i Úřadu.

V rámci uvedené změny se provádí i drobná pojmová úprava bez věcných dopadů, která slouží toliko k odstranění terminologické nepřesnosti („náleží“ x „přísluší“), vyvolané dílčí vládní novelou ZMS provedenou zákonem č. 274/2008 Sb. (sn. tisk 440/0 PSP 2006-2010), a sleduje zachování jednotného vyjadřování v § 11 odst. 1 ZMS.

K čl. I bodu 3

Jde pouze o změnu legislativně technické povahy reagující na skutečnost, že v ZMS by napříště měl být častěji zmiňován Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových. Na zaváděnou legislativní zkratku souvztažně reaguje návrh změny v § 64a odst. 1 (viz novelizační bod 36). V ostatních případech výskytu jde o ustanovení ZMS upravovaná nebo doplňovaná i z jiných důvodů, při nichž se již s užitím legislativní zkratky „Úřad“ automatiky počítá.

K čl. I bodu 4

Pro Úřad - s ohledem na jeho předmět činnosti i právní důvody, na základě kterých se stává příslušným hospodařit s majetkem státu - obecně platí, že nový nemovitý majetek pro stát a pro své bezprostřední potřeby zpravidla od nestátních subjektů **nezískává**. Úřad je však současně podle § 12 odst. 1 věty druhé ZMS organizační složkou státu, která je v souladu s § 11 odst. 2 příslušná uzavírat za stát darovací nebo jiné smlouvy o bezúplatném převodu nemovitého majetku (včetně bytů a nebytových prostor, jsou-li samostatně předmětem vlastnického práva) do vlastnictví České republiky, pokud je nabídka takového převodu učiněna obecně státu. V konkrétních případech přitom nemusí jít pouze o nahodilé jednání nestátních subjektů vycházející toliko z obecné právní úpravy občanského zákoníku, nýbrž může jít i o takový postup nestátního subjektu, který mu ukládá speciální zákon.

Navrhovaná změna logicky doplňuje postupnou eliminaci potřeby schvalovacích doložek vybraných ministerstev ke smlouvám, jimiž Úřad majetek státu zcizuje ve prospěch nestátních subjektů, ke které došlo zčásti již novelizací ZMS provedenou zákonem č. 22/2006 Sb. a která vyvrcholila novelou provedenou zákonem č. 153/2009 Sb. Pokud však jde o smlouvy o bezúplatném převodu majetkových účastí v jiných obchodních společnostech než akciových na stát, zůstává schvalovací režim i pro Úřad vzhledem ke specifické povaze tohoto majetku zachován.

Ve vztahu k ostatním organizačním složkám státu a státním organizacím v působnosti ZMS bude schvalovací režim podle § 12 odst. 2 ZMS uplatňován i nadále, což je odůvodněno zvýšeným zájmem na prevenci takových bezúplatných nabytí vybraného majetku státem, která by případně byla spojena s nevhodnými a neúměrně zatěžujícími podmínkami.

K čl. I bodu 5

Navrhovaná změna pouze aktualizuje původně nastavenou výši úroků z prodlení, uplatňovaných subsidiárně v případě veřejnoprávních pohledávek státu (t.j. není-li speciální právní úpravou prodlení v těchto případech sankcionováno vůbec nebo odlišným způsobem). Protože původní výše úroků z prodlení byla stanovena shodně s úpravou výše úroků z prodlení dle občanského zákoníku a tedy s využitím nařízení vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku, ve znění platném v době přípravy a projednávání předlohy ZMS, navrhuje se současně v zájmu zajištění průběžného přizpůsobování výše těchto subsidiárních úroků z prodlení změnám uvedeného nařízení vlády zvolit operativně pouze dostatečně určitý odkaz na tuto právní úpravu namísto opětovného výslovného převzetí příslušné části textu nařízení vlády v jeho momentálně aktuální podobě. Uvedeným způsobem tak odpadnou další novelizace tohoto ustanovení ZMS a současně bude jednoznačným způsobem vymezen přímo v normativním textu zákona (ne tedy pouze za použití odkazu na poznámku pod čarou) způsob pro určení výše úroku z prodlení v těchto případech.

K čl. I bodu 6

Nové § 14a a 14b by měly organizačním složkám státu a státním organizacím v působnosti ZMS, ale i kontrolním orgánům poskytnout účinný nástroj pro efektivnější hospodaření s vybraným majetkem státu a pro sledování procesů nakládání s ním. Předně se do ZMS zakotvuje povinnost pro všechny organizační složky státu a rovněž státní organizace v působnosti ZMS (§ 54 odst. 1 věta první a druhá) poskytovat do centrálního registru majetku státu (a tím i do centrálního registru administrativních budov) určité údaje, a to primárně o vybraném nemovitém majetku státu, ale také o obdobném cizím majetku, které organizační složky státu a státní organizace užívají. Smyslem shromažďování vybraných údajů o cizím majetku není sledování tohoto majetku jako vlastnictví třetích osob ani těchto osob jako takových. Jde pouze o to získat přehled o případech, kde organizační složka státu nebo státní organizace si např. neefektivně pronajímá cizí nemovitost nebo její část, když by přitom mohla získat srovnatelný majetek státní od jiné organizační složky státu či státní organizace v působnosti ZMS. Systémy spolu budou komunikovat a budou brát údaje z vybraných veřejných registrů resp. veřejných seznamů. Ke zprovoznění centrálního registru majetku státu by mělo dojít s ročním odstupem od nabytí základní účinnosti novely ZMS a tedy teprve následně po zahájení plného provozu centrálního registru administrativních budov, který je již nyní odzkoušen v pilotním provozu a na základě usnesení vlády ze dne 20. prosince 2012 č. 954 začne ještě v průběhu letošního roku s předstihem sloužit k potřebné evidenci administrativních budov a souvisejících nemovitostí státu a k naplňování aktuálních Zásad postupu orgánů státní správy v otázkách dislokace.

Podrobnosti k provozu obou registrů upraví prováděcí nařízení vlády. Vzhledem k tomu, že v konkrétních případech mohou v souvislosti s potřebami bezpečnosti nebo obrany státu vznikat důvody pro výjimečné vyloučení určitého nemovitého majetku z evidence v registrech, dává navrhovaný § 14c prostor k takovému rozhodnutí vedoucímu příslušné organizační složky státu.

K bodu 7

Návrh reaguje na požadavky účetní reformy, v jejímž rámci jsou upravovány příslušné zákony tak, aby bez ohledu na skutečnost, že účetní jednotky na základě zvláštního právního předpisu vedou určité evidence (t.j. v podmínkách ZMS o operativní evidenci aktuálně upravenou v jeho § 15 odst. 4 a v prováděcí vyhlášce), bylo přesto účtováno o významných položkách předmětu účetnictví. Tato změna se týká nemovitostí, bytů a nebytových prostorů jako jednotek ve smyslu zákona č. 72/1994 Sb. a peněžitých pohledávek, a to pro významnost souvisejících položek účetní závěrky. Z hlediska potřebnosti sestavování konsolidovaných účetních výkazů za Českou republiku a za dílčí konsolidační celky státu je proto nutné upravit ZMS tak, aby o významných složkách majetku bylo vždy účtováno, protože tyto výkazy by měly věrně zobrazovat skutečný stav majetku státu.

K čl. I bodům 8 a 9

Jde o legislativně technickou úpravu reagující na změnu v jiném ustanovení ZMS (§ 24 – srov. novelizační bod 16) a dále na již dříve nastalý zánik okresních úřadů (dnem nabytí účinnosti zákona č. 320/2002 Sb., tj. dnem 1. ledna 2003).

K čl. I bodu 10

Z důvodu většího počtu změn v dosavadním § 19 se pro přehlednost navrhuje jeho nové znění jako celek.

V odstavci 1 především dochází ke komplexnějšímu vymezení rozsahu použití zápisu jako speciální formy jednání mezi organizačními složkami státu. Z hlediska již existujícího zmocnění k podrobnější úpravě tato změna nevyvolá bezprostřední potřebu širšího vstupu do stávající prováděcí vyhlášky, protože její současná podoba (zejm. § 14, 16) už základní rámec takovéto úpravy obsahuje. I v prováděcí vyhlášce proto postačí zajistit jen obdobné doplnění slov „a jiné jednání“. Zdůraznění použitelnosti zápisu i pro jiná jednání organizačních složek státu navzájem tak v zásadě pouze reflektuje stávající praxi a bylo v této výslovné podobě bezprostředně vyvoláno tím, že se nyní přímo v zákoně navrhuje upravit jeden konkrétní případ vyžadující „jiné jednání“ a potažmo úpravu vztahu mezi dvěma organizačními složkami státu, a to v rámci postupu podle nového § 24a (viz dále zdůvodnění k novelizačnímu bodu 17). Úprava má zamezit případným pochybnostem o použitelnosti zápisu i pro jiná jednání mezi organizačními složkami státu směřující k úpravě jejich vzájemných vztahů než jen pouze pro taková, která vedou k nakládání s majetkem státu. Ustanovení zvláštních zákonů upravujících veřejnoprávní smlouvy (srov. § 160 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád) touto úpravou není dotčeno, protože podle správního řádu správní orgány, které jsou organizačními složkami státu, mohou ve vzájemných vztazích nebo ve vztazích s jinými orgány veřejné moci, popřípadě s jinými organizačními složkami státu použít ustanovení příslušné části správního řádu obdobně. Současně se do návrhu zákona přejímají vybraná rámcová ustanovení z již existující prováděcí vyhlášky v kontextu se zpřesněním zmocňovacího ustanovení k jejímu vydání. Samotná úprava této formulace však nevyvolá potřebu dalšího doplnění vyhlášky, protože potřebnou úpravu již obsahuje.

Navrhovaný odstavec 2 zůstává shodný s dosavadním odstavcem 2.

Odstavec 3 představuje průlom z hlediska dosavadního zákonem (a především pak prováděcí vyhláškou – srov. její § 15 odst. 1) sledovaného principu, že organizační složky státu (a státní organizace v působnosti ZMS – srov. § 54 odst. 1 věta druhá) mohou od ostatních organizačních složek státu (a státních organizací v působnosti ZMS) přebírat majetek státu pouze tehdy, potřebují-li takový majetek pro zabezpečení výkonu své působnosti nebo činnosti, popř. vyžaduje-li to veřejný zájem. Nové ustanovení by mělo umožnit ostatním organizačním složkám státu a - s využitím zmíněného § 54 odst. 1 věty druhé v části páté zákona – také státním organizacím v působnosti ZMS, aby na základě dohody vyjádřené formou zápisu (§ 19 odst. 1 ZMS) resp. v případě státních organizací formou smlouvy (§ 55 odst. 3 ZMS) o změně příslušnosti k hospodaření předaly pro ně trvale nepotřebný státní majetek (t.j. majetek, u kterého bylo v konkrétní organizační složce státu nebo státní organizaci takto rozhodnuto v souladu s § 14 odst. 7 ZMS) vybrané organizační složce státu - Úřadu, aniž by na jeho straně byla nutně splněna podmínka potřeby. V konkrétních případech tak sice Úřad může získat i majetek, který bude moci ve smyslu dosavadní úpravy využít pro svoji činnost (popřípadě si jej ponechá z důvodu veřejného zájmu), nicméně lze důvodně předpokládat, že převažující většinu takto přebíraného majetku nebude moci upotřebit; s takovým majetkem by pak Úřad (v závislosti na stavu a povaze majetku) naložil standardně podle zákona, pro což by obecně měl mít - s ohledem na zaměření svojí činnosti, odborné personální zázemí i potřebnou míru dislokace - zpravidla lepší podmínky než většina ostatních organizačních složek státu a státních organizací v působnosti ZMS. Vytvoření zákonného prostoru pro uvedený postup by tak v souhrnu mělo vést k určitému zrychlení a zefektivnění procesu nakládání s nepotřebným státním majetkem.

Aby touto cestou nedocházelo k obcházení zákonem sledovaného principu přednostního využití nepotřebného majetku u ostatních organizačních složek státu nebo státních organizací v působnosti ZMS a majetek takto převzatý Úřadem nebyl bez dalšího zcizován ve prospěch nestátních subjektů (pokud by to vzhledem k jeho stavu a povaze přicházelo v úvahu), nové ustanovení i pro takovýto majetek zcela jednoznačně nastavuje Úřadu postup, který je shodný s postupem všech ostatních organizačních složek státu

a státních organizací v působnosti ZMS. Úřad bude příslušný s takto převzatým majetkem běžně hospodařit ve smyslu § 9 ZMS (což mimo jiné obnáší i jeho zavedení do účetnictví - § 14 odst. 2 ZMS) a nebude-li jej sám potřebovat, bude muset o jeho nepotřebnosti kvalifikovaně rozhodnout (§ 14 odst. 7 ZMS). Stejně tak bude povinen respektovat podmínku standardní vnitrostátní nabídky (zatím v § 19 odst. 3, nově v odstavci 5 a 6), tedy prověřit zájem ostatních organizačních složek státu a státních organizací v působnosti ZMS, dříve než přikročí k jeho převodu na jiné osoby (právnícké nebo fyzické).

Podstatným znakem uvedeného postupu je zatím jeho fakultativnost. Bude pouze na příslušných organizačních složkách státu a státních organizacích v působnosti ZMS, zda této nové možnosti s výslovným odvoláním na toto konkrétní ustanovení ZMS využijí. Obdobně ani na straně Úřadu zákon nezakládá v této fázi žádnou „kontraktní povinnost“, a to primárně v zájmu zohlednění jeho momentálních kapacit a s tím souvisejícího udržení určitých proporcí na výdajové straně příslušné rozpočtové kapitoly Ministerstva financí, z níž je Úřad financován. Nelze totiž přehlédnout, že Úřad převzetím takového majetku bude muset činit nejen kroky směřující k naložení s ním, ale až do konečného naložení zajišťovat v nezbytném rozsahu i péči o tento majetek, řešit případné následky spojené s jeho nevyhovujícím stavem a pod. V případě, že se systém kumulace nepotřebného majetku u Úřadu za účelem dalšího naložení s ním v praxi osvědčí, lze do budoucna uvažovat o nahrazení tohoto „testovacího provozu“ režimem, ve kterém bude takový postup pro obě strany povinný.

Tato pro organizační složky státu a státní organizace nově upravená možnost zprostit se předáním pro ně nepotřebného majetku Úřadu povinnosti zajistit další naložení s majetkem bude ovšem pro příslušné organizační složky státu a státní organizace využitelná pouze ve fázi předcházející standardnímu postupu podle dosavadního § 19 odst. 3 (nově odstavce 5 a 6) ZMS. Tomu odpovídá výslovná úprava, spojující uvedený efekt jen s takovou dohodou o změně příslušnosti hospodařit s předmětným nepotřebným majetkem, ke které s Úřadem dojde „přednostně“, tedy před běžným prověřováním zájmu ostatních organizačních složek státu a státních organizací o nepotřebný majetek. Uvedené řešení má především zamezit mechanickému opakování vnitrostátní nabídky (tentokrát Úřadem), pokud by k předání majetku Úřadu došlo kdykoli později, tj. ať už např. v rámci standardní vnitrostátní nabídky nebo dokonce ještě později ve fázi nakládání s majetkem ve prospěch nestátních subjektů. Současně má zachovat základní přehlednost v nakládání s majetkem v rámci státu ve vztahu k Úřadu a eliminovat případy, kdy by se příslušné organizační složky státu nebo státní organizace „zbavovaly“ nepotřebného majetku předáním Úřadu chaoticky kdykoli v procesu nakládání s majetkem státu – v tomto směru bude podstatné, aby příslušné organizační složky státu a státní organizace své jednání s Úřadem ve věci převzetí jejich nepotřebného majetku – jak již bylo naznačeno – vždy jednoznačně specifikovaly (nejlépe odkazem na příslušné ustanovení zákona) buď jako zmíněnou přednostní nabídku, anebo naopak jako standardní vnitrostátní prověření zájmu ostatních organizačních složek státu a státních organizací o nepotřebný majetek. To pak bude rozhodující i pro jednání Úřadu, který pouze v prvním případě bude moci převzít v souladu se zákonem i majetek pro něj nepotřebný, zatímco v rámci standardní vnitrostátní nabídky bude moci převzít majetek jedině při respektování § 15 odst. 1 prováděcí vyhlášky.

Využití nově zařazeného postupu bude ovšem možné pouze u majetku, který se bude nacházet na území České republiky, což plně koresponduje s možnostmi Úřadu. V případě majetku nacházejícího se v zahraničí, pokud už jsou s ním jednotlivé organizační složky státu nebo státní organizace výjimečně příslušné hospodařit (např. Ministerstvo zahraničních věcí), lze naproti tomu důvodně předpokládat operativnější možnosti pro naložení s ním ze strany těchto organizačních složek státu a státních organizací.

Odstavec 4 v § 19 ZMS je určitou obdobou nově navrhovaného odstavce 3, jeho použitelnost (opět fakultativní) se však omezuje na organizační složky státu nebo státní organizace v působnosti ZMS, které jsou podřízeny témuž zřizovateli (zakladateli) anebo spadají pod týž ústřední správní úřad anebo kde by se případná nabídka či převzetí majetku týkaly přímo tohoto zřizovatele (zakladatele) nebo ústředního správního úřadu ve vztahu k jím zřízené (založené) nebo řízené organizační složce státu či státní organizaci v působnosti ZMS. Ustanovení se navrhuje na základě poznatků z praxe u některých resortů (např. Ministerstva vnitra a Ministerstva obrany), u kterých zejména v případě určitých specifických druhů státního majetku (typicky např. výzbroj) lze docílit efektivnějšího naložení s majetkem (a to i formou prodeje nebo fyzické likvidace), pokud je s ním nakládáno hromadně. Navrhovaný postup by ovšem byl využitelný například i na případy, kdy příslušnost hospodařit s určitým funkčně propojeným souborem majetku (např. areál sestávající ze staveb a pozemků) svědčí u jednotlivých majetkových položek tohoto souboru různým organizačním složkám státu nebo státním organizacím v rámci jednoho resortu, pro něž se tyto součásti daného souboru stanou nepotřebnými, a přitom by se souborem takového majetku bylo efektivnější naložit jako s celkem. Na rozdíl od univerzálně použitelného postupu při zapojení Úřadu je proto také postup dle odstavce 4 limitován podmínkou, že povede k hospodárnějšímu naložení s majetkem. V tomto smyslu tedy musí být tato podmínka na straně nabízející a především pak přejímající organizační složky státu nebo státní organizace v působnosti ZMS cíleně sledována a po převzetí majetku naplňována. I zde budou ovšem současně (obdobně jako u Úřadu) fungovat mechanismy bránící zneužití této možnosti k obcházení standardního režimu, tedy především vnitrostátní nabídky ostatním organizačním složkám státu, která zůstává v ZMS nadále zakotvena, i když je v poněkud podrobnější úpravě přesunuta do odstavců 5 a 6. Na rozdíl od případů přednostního převzetí majetku Úřadem podle odstavce 3 se však použitelnost postupu podle odstavce 4 neomezuje pouze na majetek nacházející se na území České republiky, protože právě pro účely touto možností sledované by takové omezení nebylo věcně na místě a mohlo by mít kontraproduktivní efekt.

Úprava v odstavcích 5 a 6 v § 19 ZMS reflektuje obsahově výsledky projednávání v Legislativní radě vlády a oproti současné podobě odstavce 3, upravujícího mechanismus vnitrostátní nabídky, doznává určitého aplikačního zjednodušení, ale zároveň i zpřísnění. Odstavec 5 zakotvuje jednoznačně primární povinnost každé organizační složky státu (a státní organizace v působnosti ZMS) převést majetek státu, o němž interně v souladu s § 14 odst. 7 ZMS rozhodla, že je pro ni nepotřebný, jiné organizační složce státu (státní organizaci v působnosti ZMS), které jej bude potřebovat anebo která jej sice bezprostředně nepotřebuje, ale převezme ve veřejném zájmu. Tato povinnost se bude vztahovat i na Úřad, který převzal přednostně nabídnutý nepotřebný majetek podle nového odstavce 3, a stejně tak na tu organizační složku státu (státní organizaci v působnosti ZMS), která převzala nepotřebný majetek v rámci jednoho resortu za podmínek nově navrženého odstavce 4. Při přednostním převzetí nepotřebného majetku Úřadem či vybranou organizační složkou státu nebo státní organizací v rámci působnosti jednoho zřizovatele (zakladatele) nebo ústředního správního úřadu tedy bude muset být zájem uvnitř státní sféry rovněž zjišťován, dříve než bude možno případně přikročit k jeho zcizení ve prospěch nestátních subjektů.

Může ovšem dojít i k takové situaci, že se Úřad a obdobě i organizační složky státu nebo státní organizace v působnosti téhož zřizovatele (zakladatele) či ústředního správního úřadu na přednostním převzetí konkrétního majetku podle navrhovaného § 19 odst. 3 nebo odstavce 4 nedohodnou a uplatní svůj zájem o tento majetek až ve fázi běžné vnitrostátní nabídky. Pak by však již tento jejich zájem musel být veden jediné vlastní potřebou získat majetek pro plnění svých úkolů a tedy plně při respektování podmínek § 15 odst. 1 prováděcí vyhlášky.

Požadavek převodu nepotřebného majetku jiným organizačním složkám státu (státním organizacím v působnosti ZMS) se ovšem uplatní pouze za předpokladu, že takovému způsobu naložení s nepotřebným majetkem bude odpovídat jeho povaha a stav a majetek bude způsobilý k dalšímu využití. Výslovné vyjádření tohoto předpokladu by mělo eliminovat dosud někdy praktikované mechanické konání vnitrostátní nabídky v případech, kdy majetek je evidentně dále nepoužitelný a nebo je jinak k dalšímu nakládání nevhodný a nezbyvá než jej pouze fyzicky zlikvidovat, případně s ním naložit jako s druhotnou surovinou.

Spolu s takto kategoricky stanoveným prioritním požadavkem naložení s nepotřebným majetkem v rámci státu ve prospěch ostatních organizačních složek státu nebo státních organizací v působnosti ZMS ustanovení odstavce 5 nově zakotvuje i základní zákonem požadovaný (a tedy povinný) způsob provedení vnitrostátní nabídky. Pro tyto účely určuje dva „publikační“ nástroje – pro nabídky nepotřebného majetku „nemovitého“ charakteru využívá zákonem zaváděný centrální registr administrativních budov a centrální registr majetku státu, jejichž vybrané údaje budou organizační složky státu i státní organizace v působnosti ZMS mezi sebou sdílet (srov. nové § 14a a 14b – viz novelizační bod 6), zatímco pro nabídky veškerého ostatního nepotřebného majetku bude používán portál veřejné správy. Plošnost zavedení této povinnosti vyvažuje časová a administrativní nenáročnost určených forem, založených na využití budovaných nebo již existujících informačních systémů umožňujících dálkový přístup. V zájmu respektování individuálních potřeb efektivní vnitrostátní nabídky ovšem nebude vyloučeno ani souběžné užití jiných vhodných forem nabídky (např. přímou korespondencí s konkrétním adresátem nabídky či s vybraným okruhem adresátů).

Odstavec 6 pak logicky (a v principu shodně s dosavadním § 19 odst. 3) staví požadavek vnitrostátní nabídky do pozice nezbytného předpokladu pro jakékoli případné nakládání s majetkem státu ve prospěch nestátních subjektů, ať už právnických nebo fyzických osob. Oproti stávající zákonné úpravě však ještě jako další, kumulativně konstruovaný předpoklad přibírá veřejný zájem. O případné existenci veřejného zájmu bránícího zcizení majetku si budou příslušné organizační složky státu činit úsudek individuálně, a to primárně v závislosti na povaze dotčeného majetku a jeho významu, hodnoceného z pohledu státu, přičemž je samozřejmé, že u běžného nepotřebného majetku toto blokace zpravidla přítomná nebude. Ustanovení zároveň nevylučuje, aby veřejný zájem na zachování v rukou státu byl dle aktuálních potřeb identifikován pro širší okruh či druhy státního majetku např. z pozice vlády.

Prováděcí právní úprava předvídaná v závěru nově formulovaného odstavce 6 je totožná se současným stavem v § 19 odst. 3 ZMS a koresponduje s konkrétním zmocněním pro Ministerstvo financí uvedeným v § 65 odst. 1 písm. e) ZMS, které již bylo realizováno v prováděcí vyhlášce.

K čl. I bodu 11

Doplnění § 20 je vyvoláno nezbytnou potřebou vytvořit v obecném ZMS prostor pro využití instrumentu opatření speciálně vymezenými osobami (řediteli bezpečnostních sborů) při speciálních způsobech nakládání s majetkem státu, spojených s řešením mimořádných událostí a krizových situací a uskutečňovaných mezi organizačními složkami státu, které jsou účetními jednotkami a tedy z hlediska hospodaření s majetkem státu samostatné a přitom jsou součástí jednoho bezpečnostního sboru (ve smyslu zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů). Vlastní speciální úpravu se navrhuje zpracovat paralelně do zákonů č. 238/2000 Sb. a č. 273/2008 Sb., protože nová úprava se bude týkat pouze 2 bezpečnostních sborů – Hasičského záchranného sboru České republiky a Policie České republiky. U ostatních bezpečnostních sborů (Celní správa

České republiky, Vězeňská služba České republiky, Bezpečnostní informační služba a Úřad pro zahraniční styky a informace) jsou ředitelé těchto bezpečnostních sborů zároveň vedoucím organizační složky státu, která je účetní jednotkou pro bezpečnostní sbor jako celek (viz též zdůvodnění k čl. X a XI).

K čl. I bodu 12

Navržená změna je legislativně technickou úpravou reagující na změnu v počtu odstavců v § 19 ZMS dle novelizačního bodu 10.

K čl. I bodu 13

Navržená změna je legislativně technickou úpravou v návaznosti na změny v § 22 dle novelizačního bodu 14.

K čl. I bodu 14

Ustanovení dosavadního § 22 vedle primárně uvažovaného zásahu do jím upravených schvalovacích mechanismů u vybraných smluv, jimiž dochází k převodům věci z majetku státu do vlastnictví nestátních subjektů, doznává (v návaznosti na výsledky projednávání v Legislativní radě vlády) určitých změn i v rámcové úpravě podmínek úplatných převodů věcí z majetku státu. Materie soustředěná zatím v odstavci 1 se přitom rozpadá do nových odstavců 1 a 2.

Ke zvýraznění postupů omezujících možné excesy při úplatných převodech vlastnictví státního majetku se do odstavce 1 zařazuje výslovný požadavek na použití transparentních metod prodeje - výběrového řízení, veřejné dražby a veřejné soutěže o nejvhodnější nabídku. Zvolené spektrum těchto metod vychází z praktických potřeb při nakládání s majetkem státu formou úplatného převodu vlastnictví a současně přihlíží i k jejich právním specifickým ovlivňujícím jejich použitelnost. Při výběrovém řízení, které zatím upravovala pouze prováděcí vyhláška, dochází (bez vzniku nároku na uzavření smlouvy) pouze k výběru osoby, s níž je pak dále jednáno o uzavření konkrétní smlouvy. Výběrové řízení v sobě spojuje požadavek výběru zájemce, který nejlépe splňuje stanovené kritérium či kritéria, s prostorem pro jednání o konkrétní podobě smlouvy. Současně umožňuje podle konkrétních okolností případů a potřeb efektivního zjištění vhodného zájemce např. zúžit nebo specifikovat okruh účastníků (uvedený postup je nezbytný například při prodeji majetku, z jehož nabytí jsou podle § 18 ZMS v zájmu zamezení případnému zvýhodnění vyplývajícimu ze znalosti případu vyloučeny konkrétní okruhy osob). Naproti tomu institut veřejné soutěže o nejvhodnější nabídku (dosud obchodní veřejná soutěž dle obch. zák.) nový občanský zákoník řadí k tzv. zvláštním způsobům uzavírání smlouvy, předpokládajícím uzavření smlouvy již v rámci procesu výběru vhodného účastníka, přičemž uvažuje výhradně okruh neurčitých adresátů výzvy k podávání nabídek. S použitím veřejných dražeb pak ZMS od svého počátku počítá a nynější změnou fakticky dochází z důvodu přehlednosti úpravy pouze k přesunu příslušné materie z § 24 odst. 2 ZMS, který se současně zrušuje (viz novelizační bod 16). Frekvence využívání veřejných dražeb podle aktuálních poznatků postupně vzrůstá, a to i v důsledku působení metodiky Ministerstva pro místní rozvoj, v principu však dražby nacházejí uplatnění při zeizování majetku snáze prodejného, zatímco nelukrativní celky spíše nacházejí zájemce ve výběrovém řízení, často vícekolovém, jehož zajištění je organizačně zpravidla méně náročné a (zejména v případě užívání služeb specializovaných dražebníků při veřejných dražbách) méně nákladné. V neposlední řadě takto zvolené metody výběru vhodného kupujícího zčásti korespondují i se zákonnou úpravou, která byla vládou aktuálně navržena

ke změnám v zákonech o obcích, o krajích a o hlavním městě Praze, v jejichž případě (na rozdíl od státu) podrobnější úprava pravidel pro nakládání s majetkem územních samosprávných celků dosud chyběla.

V reakci na některé specifické a v praxi se vyskytující případy se zařazuje i připuštění přímého prodeje vybrané osobě. Figuruje zde v principu toliko jako výjimka z jinak standardního postupu cestou výběru vhodného nabyvatele, pro praxi ovšem nezbytná (za konkrétních okolností např. prodej pozemku vlastníku stavby a naopak, prodej věci jejímu dlouhodobému oprávněnému uživateli a pod.). Předpokladem použití tohoto postupu bude vždy jeho náležité zdůvodnění resp. doložení relevantních skutečností. Současně v odstavci 1 dochází i k dílčímu zpřesnění u formulace dosavadního zmocnění k podrobnější úpravě ve vyhlášce; protože však stávající prováděcí vyhláška již příslušnou úpravu zahrnuje (a to včetně rámcové úpravy výběrového řízení jako takového, které se coby pojem přímo v ZMS objevuje při této příležitosti poprvé), nebude bezprostředně třeba tuto prováděcí úpravu doplňovat.

Dosavadní pojetí zákonné minimální hranice kupní ceny sjednávané při prodeji státního majetku v režimu ZMS, nově přesunuté z důvodu přehlednosti ustanovení do odstavce 2, zůstává (i přes výslovné rozšíření své použitelnosti pro stanovení minimální kupní ceny jako kritéria při výběru vhodného kupujícího) ve své podstatě zachováno. Je třeba zdůraznit, že ZMS nezavedl a ani napříště nemá v tomto kontextu stanovovat žádný speciální druh ceny, za kterou by se majetek státu prodával. Stávající odstavec 1 i nový odstavec 2 tak vyjadřují pouze legitimní a hospodárnému způsobu nakládání s majetkem státu adekvátní požadavek, aby stát prodával nejméně za tolik, za kolik se (srovnatelný majetek) prodává v daném místě a čase mezi ostatními subjekty. Takto nastavenou zákonnou podmínku je třeba odlišovat od skutečnosti, že relevantním podkladem pro představu o této minimální zákonné hranici a tedy určitým kvalifikovaným východiskem pro stát při formulaci cenového požadavku vůči druhé smluvní straně a při jednání o konkrétní výši úplaty jsou zpravidla (zejména u nemovitostí) znalecké posudky, které by měly být zpracovány podle oceňovacích předpisů (s určením tzv. zjištěné ceny, tedy v případě nemovitostí ceny dle příslušné prováděcí vyhlášky k zákonu č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku, ve znění pozdějších předpisů, ale současně i obvyklé ceny ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 151/1997 Sb., která se díky své podstatě věcně přibližuje podmínce vyjádřené v ZMS) Uvedené pojetí akcentuje skutečný stav na trhu a proto i „vyjednávací“ prostor při sjednávání kupní ceny ponechává širší oproti stavu, kdy by pro stát závazné cenové podmínky byly vyjádřeny pevnou cenou anebo minimální cenou pomocí konkrétního druhu ceny resp. způsobu ocenění zcizované věci. Uvedený zákonný požadavek je navíc bez problémů aplikovatelný i při sjednávání kupní ceny ohledně majetku, který stát prodává v cizině, což je obzvlášť významné za situace, kdy definice obvyklé ceny v zákoně č. 151/1997 Sb. uvažuje pro účely porovnání pouze ceny dosažené při prodeji v tuzemsku.

Pro úplnost je třeba podotknout, že ustanovení odstavců 1 a 2 (stejně jako dosavadního odstavce 1) již nemusí obsahovat žádné základní usměrnění organizačních složek státu (a státních organizací v působnosti zákona) při prodeji na bázi péče řádného hospodáře a povinnosti dosáhnout při prodeji co nejvyšší výnos. Tyto obecné povinnosti jsou spolu s dalšími již od nabytí účinnosti zákona obsaženy v § 14, jmenovitě pak v jeho odstavci 1, který představuje základní interpretační pravidlo pro všechny další konkrétní postupy a podmínky upravené zákonem, intenzívně aplikované i kontrolními orgány a známé i soudům.

Obsah nového odstavce 3 je zcela totožný se stávajícím zněním odstavce 2, který byl dosud věnován úpravě případů, kdy lze věci z vlastnictví státu převést bezúplatně. Jde o aplikačně ustálené ustanovení dlouhodobě usměrňované důslednou metodikou Ministerstva financí. Ve vztahu k podmínce existence „veřejného zájmu“ jde ve smyslu konkrétní

judikatury soudů standardně o normu s relativně neurčitou hypotézou, jejíž výklad nečiní soudům problémy a plně koresponduje s interpretací, která byla a je ve vztahu k tomuto ustanovení zákona i v praxi uplatňována. Zahrnutí dosavadního ustanovení odstavce 2 do komplexní úpravy § 22 je pouze důsledkem legislativní techniky.

Schvalovací oprávnění Ministerstva financí při zcizování státního majetku se zrušuje bez náhrady. Zrušením schvalovacích oprávnění Ministerstva financí by se vzhledem k dosavadní poměrně značné četnosti takto dotčených smluv mělo dosáhnout relativně výrazného zrychlení majetkoprávních dispozic s některým nepotřebným majetkem státu v rámci realizačního procesu. Organizační složka státu nebo státní organizace v působnosti ZMS dosáhne časové úspory, úspory finančních prostředků na střežení a údržbu nepotřebného majetku a předejde se i případné devastaci majetku.

Za přípravu a realizaci majetkoprávní dispozice bude i nadále odpovídat příslušná organizační složka státu nebo státní organizace v působnosti ZMS, odpadnutí „jistoty“ závěrečného „přezkumu“ schvalujícím ministerstvem by však mělo přispět k určité „mobilizaci“ jejich přípravných a rozhodovacích procesů při dotčených majetkoprávních dispozicích.

Při nakládání s nepotřebným majetkem státu bude navíc možno využít nově konstruované alternativní možnosti založené na zapojení Úřadu, a to ve formě dohodnuté změny příslušnosti hospodařit s tímto majetkem ve prospěch Úřadu (viz výše) anebo v případě prodeje ve formě jeho dohodnutého obstarání jako právní služby poskytované ze strany Úřadu (viz dále). Intenzivnější dohled nad dodržováním zákonných postupů a podmínek by měla zajistit posílená kontrolní oprávnění Ministerstva financí (srov. upravený § 48 odst. 1 ZMS) a výslovná podpora transparentních forem prodeje (srov. upravený odstavec 1 v § 22 ZMS). Navíc dochází k výraznému rozšíření prostoru, ve kterém si budou moci schvalování smluv o převodu věcí z vlastnictví státu do vlastnictví nestátních subjektů vyhradit podle vlastních potřeb zřizovatelé (zakladatelé) převádějících organizačních složek státu a státních organizací v působnosti ZMS, popřípadě jejich věcně příslušné ústřední správní úřady, a není-li jich, tak opět i Ministerstvo financí (srov. nový § 22 odst. 4 ZMS). V daném směru současně posílí i vláda (srov. upravený § 23 ZMS). Podmínky pro kvalifikovanou výhradu schválení bude nadále upravovat § 45 odst. 2 ZMS.

Z důvodu jednotného a systémového přístupu se obdobně zrušují i schvalovací oprávnění Ministerstva kultury a Ministerstva životního prostředí. V těchto případech jde ovšem v zájmu zachování zvýšené ochrany vybraného majetku státu o změnu provázenou novelizací zákonů v působnosti uvedených ministerstev, v nichž bude doplněn institut souhlasu toho kterého věcně příslušného ministerstva se zcizením vybraného státního majetku chráněného těmito zvláštními právními předpisy. Půjde však již o akty bez primárního majetkoprávního zaměření, i když i jejich absence bude ze zákona důvodem pro to, že ke zcizení nedojde (srov. zdůvodnění k čl. III a IV, čl. V a VI a k čl. VIII a IX).

K čl. I bodu 15

Úprava v zájmu zachování nezbytné proporcionality reaguje v případě vlády na zrušení schvalovacích oprávnění obsažených dosud v § 22 ZMS, protože možnost vlády vyhradit si schválení je zatím vztažena pouze na smlouvy, které jinak podléhají schválení vybraných ministerstev. Při nyní navrhovaném zrušení schvalovacích oprávnění všech tří vybraných ministerstev by vládě její schvalovací prostor zcela zanikl. Podle navrhovaného stavu si proto vláda naopak bude moci vyhradit schválení smlouvy o převodu jakékoli věci (ve smyslu již dříve zavedené legislativní zkratky věci movité i nemovité, bytu nebo nebytového prostoru), sjednávané kteroukoli organizační složkou státu (a to i Úřadem) nebo státní organizací v působnosti ZMS, půjde-li o nakládání s tímto

majetkem v obecném režimu ZMS. Pro zamezení duplicity schvalovacích aktů bude pro takové případy současně vyloučeno schvalování vyhrazené podle nově upraveného § 22 odst. 4. Již vyhrazená schvalovací oprávnění zřizovatelů či věcně příslušných ústředních správních úřadů nebo Ministerstva financí by v případě později učiněné výhrady vlády byla pro vládu vybranou smlouvu (případně smlouvy) pozastavena (neuplatnila by se).

K čl. I bodu 16

Změna pouze koresponduje s navrhovanou úpravou užití veřejné dražby při prodeji státního majetku již v § 22 odst. 1 ZMS. Pro úplnost se uvádí, že vzhledem k době vzniku obsahuje ZMS zmínky o veřejné dražbě pouze tam, kde to vyžadovala její specifická povaha, s instrumentem veřejné dražby však ZMS od počátku počítal. Podrobnější precizace pravidel ZMS ve vztahu k veřejné dražbě prováděna nebyla, protože se vycházelo z názoru, že i v případě prodeje ve veřejné dražbě principiálně dochází ke zcizení na základě smlouvy, byť její povaha resp. způsob „uzavření“ jsou specifické. Současný zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, který jednoznačně označil příklep za titul, jímž dochází za stanovených podmínek k přechodu vlastnického nebo jiného práva k předmětu dražby, je sám teprve z r. 2000; vývoj v chápání titulu změny vlastnictví při dražbě lze ostatně vysledovat i ve vývoji judikatury (srov. např. 2 Cdon 1034/97 a naopak aktuálně např. 20 Cdo/3963/2008 a 22 Cdo 2960/2009). Že striktní separace dražby jako formy zcizení (resp. nabytí vlastnictví) od smlouvy zřejmě výhledově nebude zcela na místě, pak dokládá nový občanský zákoník, podle jehož § 1771 je při dražbě smlouva uzavřena příklepem. Způsob úpravy veřejných dražeb v ZMS lze proto i v současné době hodnotit jako aktuální a na jeho podstatě není třeba nic měnit,

K čl. I bodu 17

Navržená úprava představuje kvalitativně nový instrument využitelný při vybraných případech prodeje státního majetku. Relativně podrobná úprava podmínek jeho fungování je nezbytná s ohledem na potřebu respektování podstaty vystupování a jednání státu v právních vztazích (srov. § 6 a 7 ZMS) i kvůli zachování právní jistoty na straně smluvních partnerů státu (kupujících) o povaze a účincích tohoto jednání i o osobě jednajícího jako takové. Právě vzhledem k přímým dopadům této specifické úpravy na jednání státu s nestátními subjekty je také nezbytné její zařazení přímo do zákona.

Tento instrument je konstruován jako specifická „služba“, kterou bude Úřad moci zajišťovat pro ostatní organizační složky státu a jejímž předmětem bude obstarání prodeje majetku trvale nepotřebného pro stát. Základem pro poskytnutí této služby bude vzájemná dohoda konkrétní organizační složky státu a Úřadu, vtělená do zápisu coby speciální formy jednání mezi organizačními složkami státu (srov. § 19 odst. 1 ZMS). Úřadem poskytovaná služba bude obnášet jak faktické úkony tak i právní jednání, jejichž výsledkem by primárně měl být úplatný převod konkrétního státního majetku do vlastnictví nestátního subjektu a zajištění inkasa kupní ceny, a to finálně na straně příslušné organizační složky státu, u které půjde o standardní příjem podřízený rozpočtovým pravidlům. Předpokladem tohoto postupu je proto výslovně zákonem stanovené zachování příslušnosti hospodařit s předmětným majetkem na straně dosavadní příslušné organizační složky státu a ze strany Úřadu jednání pouze na bázi zastupování. Služby spočívající v obstarání prodeje tedy budou určitou obdobou procesních právních služeb pro organizační složky státu, které Úřad poskytuje podle zvláštního zákona č. 201/2002 Sb., o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, ve znění pozdějších předpisů.

Činnost Úřadu při zajišťování dohodnutého obstarání prodeje by měla být relativně komplexní a měla by proto obnášet i prvotní péči o pohledávku státu z titulu povinnosti kupujícího k úhradě kupní ceny, popřípadě k úhradě sjednaných smluvních sankcí (smluvních pokut). Pro případ potřeby uplatnit pohledávku z uvedených titulů u příslušného orgánu (především soudu) se pak výslovně počítá s možností dohodnout návaznou procesní právní službu již přímo za podmínek zákona č. 201/2002 Sb. Obdobně si bude moci příslušná organizační složka státu dohodnout procesní právní službu i pro zajištění vkladu do katastru nemovitostí, a to eventuelně již při příležitosti dohodnutí samotného obstarání prodeje.

Ustanovení také pamatuje na rámcovou úpravu vztahu mezi organizační složkou státu coby příjemcem služby a Úřadem coby jejím poskytovatelem. Pro organizační složky státu přitom bude obstarání prodeje Úřadem představovat službu relativně výhodnou, a to svojí bezúplatností i zajištěním plného příjmu z prodeje. Fakultativnosti využívání nové služby a nemožnosti předem reálně odhadnout frekvenci jejího využívání a tedy ani zátěž rozpočtu Úřadu bude v dané fázi odpovídat princip obligatorního hrazení nákladů resp. výdajů spojených s obstaráním prodeje příslušnou organizační složkou státu. Navrhovaná úprava bude umožňovat hradit výdaje přímo na základě Úřadem předaných faktur; dílčí postupové otázky bude z podstaty věci možno sjednat mezi příslušnou organizační složkou státu a Úřadem již v rámci prvotní dohody o obstarání, Úřad však nebude možno omezit přímo ve vztahu k jednání, které bude vyvíjet při samotném obstarání prodeje. Na druhou stranu Úřad nebude moci dohodnuté obstarání prodeje zajistit prostřednictvím služby sjednané s jiným subjektem.

Organizační složka státu, která si s Úřadem obstarání prodeje dohodne a která přitom – jak výše uvedeno - neztratí své postavení příslušné organizační složky státu při samotném prodeji (v rámci kupní smlouvy jako takové a v právních vztazích jí založených), bude muset současně počítat s tím, že zůstane za stát příslušnou i v případných pozdějších právních vztazích vůči nabyvateli či třetím osobám (např. v souvislosti s následky neplatnosti kupní smlouvy). Protože však úkony a jednání během obstarání prodeje budou zajišťovány na bázi již zmíněného zastoupení výlučně Úřadem bez ingerence příslušné organizační složky státu, bude muset Úřad, vznikne-li jeho jednáním při obstarání prodeje jiné osobě škoda, nahradit příslušné organizační složce státu ze zákona prostředky, které musela vynaložit v důsledku úspěšně proti státu uplatněných nároků. Uvedený princip nebude možno modifikovat dohodou z důvodu jasné struktury odpovědnosti.

Pro pořádek je také řešena situace, když by Úřad nebyl při zajišťování prodeje úspěšný. Návrh předpokládá, že po marném uplynutí doby, kterou by si měly příslušná organizační složka státu a Úřad vždy předem sjednat, by v nakládání s dotčeným majetkem státu pokračovala již standardně opět sama příslušná organizační složka státu. To ovšem nevylučuje, aby se později znovu případně nedohodla s Úřadem na obstarání prodeje.

I tato alternativní forma zapojení Úřadu do nakládání s nepotřebným majetkem státu sleduje primárně urychlení a zefektivnění celého procesu. Ve vztahu ke smlouvám, které bude Úřad „obstaravatelsky“ uzavírat, si nebude možno vyhradit schvalování podle § 22 odst. 4 ZMS a pokud by jinak tato výhrada postihovala smlouvy sjednávané přímo příslušnou organizační složkou státu, pak v případě, když bude taková smlouva sjednávána „obstaravatelsky“ Úřadem, schválení na základě již učiněné výhrady se ve vztahu ke konkrétní smlouvě neuplatní. I takto uzavírané smlouvy však naopak budou podléhat schválení vlády, pokud si je tato podle § 23 ZMS a za podmínek § 45 odst. 2 ZMS vyhradí, a stejně tak bude platnost takové smlouvy podmíněna povolením výjimky vládou v případech, na které pamatuje § 21 odst. 2 ZMS.

Použitelnost formy obstarání prodeje Úřadem nebude dopadat na všechny případy prodeje. Vedle věcného omezení pouze na prodeje nemovitostí (a to včetně jejich příslušenství, které například v rámci resortu obrany bývá často početné), bytů a nebytových

prostor nebude možno obstarání prodeje dohodnout (v zájmu zachování rozhodovacího a jednacího prostoru pro příslušné organizační složky státu) u směnných smluv, u kterých navíc dochází ke kombinaci podmínek pro prodej státního majetku (§ 22 odst. 1 ZMS) s podmínkami pro nabývání majetku pro stát (§ 12 odst. 4 ZMS). Primární omezení bude ovšem dáno již tím, že možnost sjednat obstarání prodeje s Úřadem bude přípustná pouze u organizačních složek státu, zatímco u státních organizací v působnosti ZMS bude výslovně vyloučena (viz nové znění § 55 odst. 4 ZMS v novelizačním bodu 32). Důvod je v tomto případě kvalitativně shodný s tím, který se na základě tehdejšího stanoviska Legislativní rady vlády uplatnil v případě zákona č. 201/2002 Sb., o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, ve znění pozdějších předpisů, kde jsou právní služby Úřadu spočívající v procesním zastupování omezeny rovněž pouze na organizační složky státu. Tehdy i nyní se vychází z pojmové nemožnosti zajistit právně relevantní zastoupení právnické osoby s plnou právní subjektivitou, kterou je státní organizace, institucí bez právní subjektivity, v daném případě Úřadem.

Obdobně jako v případě nově navrhovaného přebírání nepotřebného majetku státu od organizačních složek státu a státních organizací v působnosti ZMS Úřadem bude i využití obstarání prodeje možné pouze u majetku, který se bude nacházet na území České republiky (viz zdůvodnění k novelizačnímu bodu 10).

Způsob zajištění prodeje bude principiálně na volbě Úřadu, tak aby vyhověl podmínkám a postupům platné právní úpravy, především ZMS, tedy např. i upravené podobě jeho § 22 odst. 1. I při obstarání prodeje Úřadem tak bude vedle výběrového řízení využitelná zejména veřejná dražba (srov. též výslovnou úpravu v odstavci 5 § 24a ZMS), což na straně Úřadu bude podpořeno i jeho zařazením mezi instituce oprávněné být dražebníkem (srov. navržená novela zákona č. 26/2000 Sb. v části čtvrté).

K čl. I bodu 18

Navržené ustanovení má v zájmu právní jistoty institucí a subjektů pracujících se ZMS odstranit potenciální nejasnost při aplikaci § 27 v případech, kdy se jedná o kvalitativně odlišný právní vztah s nestátním subjektem, jenž ve sledovaném případě není v pozici uživatele věci patřící státu nebo její části, t.j. nečerpá její užitné vlastnosti pro sebe, nýbrž jeho faktické ovládání nebo používání věci (její části) představuje pouze materiální předpoklad pro konání služby nebo jiného obdobného plnění, které poskytuje příslušné organizační složce státu resp. státní organizaci v působnosti ZMS (např. ve formě opravy, úpravy, údržby nebo odborné obsluhy věci anebo jejího používání při činnostech konaných pro objednatele služby či jiného obdobného plnění v rámci této služby resp. tohoto plnění, tj. např. používání vyhrazených prostor v objektu a jejich vybavení k zajištění různých služeb odborné podpory v oblasti informačních technologií, stravovacích služeb v rámci závodního stravování, úklidových služeb, ostrahy apod.). Skutečnost, že na výše popsání právní vztahy se – v jejich čisté formě – nepoužije úprava formou výpůjčky nebo nájmu a neuplatní se tedy ani podmínky § 27 ZMS, ovšem v žádném případě nebude a nemůže znamenat, že by vztah subjektu zajišťujícího službu pro organizační složku státu nebo státní organizaci v působnosti ZMS nebyl právně ošetřen vůbec. Jako zřetelný požadavek v daném směru obsahuje proto navrhované ustanovení větu druhou.

V praxi může docházet i k různým kombinacím shora uvedených vztahů se standardními vztahy úplatného nebo bezúplatného užívání ve smyslu občanského zákoníku a tedy i v tom smyslu, jak je pro případy užívání státního majetku nestátními subjekty reguluje § 27 odst. 1 až 5 ZMS. Za této situace se samozřejmě podmínky stanovené v § 27 odst. 1 až 5 ZMS uplatní, a to v míře odpovídající rozsahu ovládání věci nebo její části

nestátním subjektem, při kterém již nestátní subjekt čerpá užitné vlastnosti věci nebo její části, případně i užitky z ní, pro sebe.

Výsledek posouzení toho, jakou povahu konkrétní právní vztah mezi jeho účastníky má resp. bude mít, bude vždy záviset na způsobu jeho právního ošetření ve smlouvě. Nemá-li následně taková smlouva vzbuzovat pochybnosti o své platnosti z důvodu případného nedodržení podmínek § 27 odst. 1 až 5 ZMS nebo jejich obcházení, bude muset být postavení účastníků právního vztahu zřetelně určeno, jejich práva a povinnosti jednoznačně vymezeny a obsahu smlouvy pak musí odpovídat i skutečný průběh těchto vztahů.

K čl. I bodu 19

Kvalitativní změna podmínek pro jednostranné upuštění od vymáhání bagatelních pohledávek reaguje na praktické poznatky o aplikaci ustanovení v jeho dosavadní podobě, odstraňuje možné výkladové nejasnosti a proporcionálněji doplňuje nadále platné povinnosti vyplývající pro organizační složky státu a státní organizace v působnosti ZMS zejména z jeho § 14 odst. 5. Ani nově nastavené předpoklady umožňující k takové dispozici s pohledávkou státu přikročit však nedávají prostor pro automatické „odepisování“ pohledávek do stanovené výše; rozhodnutí o jednostranném upuštění od vymáhání pohledávek bude muset předcházet individuální posouzení každého konkrétního případu a naplnění zákonem stanovených podmínek bude muset být podle povahy věci náležitě prokazováno a zdokumentováno.

K čl. I bodu 20

Díličí doplnění směřuje k překlenutí letitých nejasností ve vztahu k navazujícím úkonům v účetnictví, pokud jde o pohledávky státu, od jejichž vymáhání sice bylo jednostranně upuštěno a bylo tedy s nimi ve smyslu ZMS konečným způsobem naloženo, uvedeným aktem však nemohly z podstaty věci zaniknout (a ZMS v tomto směru tuto skutečnost s ohledem na absenci obecné právní úpravy této majetkoprávní dispozice v občanském zákoníku výslovně zakotvuje). Po úpravě proto bude dané ustanovení příslušné organizační složky státu a státní organizace v působnosti ZMS výslovně zprošťovat vybraných zákonem stanovených povinností, tak jak odpovídá a vždy odpovídalo smyslu a účelu této majetkoprávní dispozice (aniž by ovšem organizační složka státu resp. státní organizace byla zbavena právního prostoru pro přijetí případného dodatečného plnění od dlužníka).

K čl. I bodu 21

Navrhovaná změna zjednodušuje režim schvalování vybraných dispozic s pohledávkami státu, a to tak, že zachovává prostor pouze pro fakultativní využití těchto kontrolních mechanismů u zřizovatelů organizačních složek státu (a ve spojení s částí pátou ZMS také u zřizovatelů a zakladatelů státních organizací v působnosti ZMS) a obdobně i u věcně příslušných ústředních správních úřadů, resp. Ministerstva financí, pokud příslušná organizační složka státu nebo státní organizace nemá svého zřizovatele (zakladatele) resp. nemá věcně příslušný ústřední správní úřad. Naproti tomu dosavadní povinné schvalování těchto dispozic Ministerstvem financí v případech, kde pohledávka státu včetně příslušenství resp. jí odpovídající dluh převyšovaly částku 500 000 Kč, by napříště mělo odpadnout a Ministerstvu financí by tak zůstalo zachováno pouze věcně zásadnější povolování výjimek k dohodám o prominutí dluhu dle § 34 odst. 3 ZMS.

Změnou je sledováno především posílení odpovědnosti příslušných správců kapitol státního rozpočtu ve vztahu k vybraným způsobům nakládání s pohledávkami v rámci jejich

resortů, při současném zachování možnosti operativního nastavení těchto schvalovacích mechanismů podle aktuálních potřeb v jednotlivých resortech. Dílčí efekt bude spočívat i v určitém snížení administrativního zatížení samotného Ministerstva financí. I zda ovšem bude provedené „uvolnění“ souvztažně provázeno nezbytnou intenzivnější následnou kontrolou, a to i ze strany Ministerstva financí.

Upravené ustanovení pamatuje díky poslední větě obecně i na případy, kdy by předmětem schvalování na základě provedené výhrady měla být dohoda o prominutí dluhu, jež bude ke své platnosti vyžadovat povolení výjimky Ministerstvem financí dle § 34 odst. 3 ZMS. V takové situaci bude nezbytné jak schválení tak i povolení výjimky. Zřizovatelé nebo věcně příslušné ústřední správní úřady, kteří si schválení předepsaným způsobem vyhradili (§ 45 odst. 2 ZMS), tedy podepsanou dohodu o prominutí dluhu, již sjednala jejich „resortní“ organizační složka státu (státní organizace v působnosti ZMS), nejdříve sami posoudí z hlediska jejího schválení a v kladném případě pak již schválenou dohodu předloží (§ 44 odst. 2 ZMS) Ministerstvu financí za účelem případného povolení výjimky. Naopak tu dohodu, kterou sami neschválí, již Ministerstvu financí z podstaty věci ani předkládat nebudou. Vyhradí-li si schvalování přímo Ministerstvo financí, bude obdobně podmínkou platnosti takové dohody o prominutí dluhu současně schválení i výjimka Ministerstva financí (v praxi standardně řešeno formou jedné společné doložky).

K čl. I bodu 22

Dílčí úprava zohledňuje změnu v počtu odstavců v § 22 (viz novelizační bod 14) ale současně fakticky reflektuje i přesun úpravy veřejné dražby z § 24 ZMS (odstavec 2 se ruší) do § 22 odst. 1, jelikož i cenné papíry mohou být předmětem veřejné dražby (srov. vzájemné odkazy na přiměřené použití v § 33 odst. 2 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, v platném znění, a v § 5 odst. 2 zákona č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, v platném znění).

K čl. I bodu 23

Jde o legislativně technickou úpravu v souvislosti s novým zněním § 22.

K čl. I bodu 24

Změna pouze koresponduje s úpravami provedenými novelizačními body 14 (§ 22) a 21 (§ 36).

K čl. I bodu 25 a 29

Vypuštění zmínek o správě ve vztahu k majetku státu dodatečně reaguje na přijetí zákona č. 503/2012 Sb., který přivodil zánik Pozemkového fondu ČR. Pojem „správa“ za této situace nemá v ZMS opodstatnění.

K čl. I bodu 26

Doplnění úpravy je nezbytnou reakcí na zavedení speciální „služby“ obstarání prodeje poskytované ze strany Úřadu ostatním organizačním složkám státu, tak jak ji upravuje navrhovaný § 24a (viz též zdůvodnění k novelizačnímu bodu 17). Důvodem jednoznačného vztahení dosavadních ustanovení § 47 odst. 1 a 2 ZMS, zakládajících odpovědnost za porušení předpisů o hospodaření s majetkem státu a za případnou škodu přímo fyzickým osobám

(t.j. zejm. zaměstnancům a osobám v obdobném poměru), které svým jednáním v rámci organizačních složek státu tyto předpisy porušily a případně tím způsobily státu škodu, i na úkony a jednání v rámci obstarání prodeje je skutečnost, že tyto úkony a jednání bude provádět výlučně Úřad resp. zaměstnanci zařazení v Úřadu (srov. navrhovaný § 24a), zatímco příslušná organizační složka státu resp. zaměstnanci státu v ní zařazení se v této fázi na potřebných úkonech a jednání podílet nebudou. Pokud by pak v této fázi došlo k porušení předpisů o hospodaření s majetkem státu a k případnému vzniku škody na straně státu, nebylo by možno bez této navazující úpravy v nově navrhovaném § 47 odst. 4 otázku případné adresné odpovědnosti účinně řešit.

Dosavadní ustanovení § 47 odst. 3 na daný okruh případů aplikovat nelze, protože řeší pouze situace, kdy byl výkon činností, při nichž by mohlo dojít k porušení předpisů o hospodaření s majetkem státu a státu vzniknout škoda, smluvně přenesen na nestátní subjekt.

K čl. 1 bodu 27

Ustanovení rozšiřuje Ministerstvu financí prostor pro přímou kontrolu dodržování povinností stanovených právními předpisy i vnitřními předpisy při hospodaření s majetkem státu, a to vedle dosud stanovené kontroly ze strany věcně příslušných ústředních správních úřadů a zřizovatelů resp. zakladatelů. Jde o další výrazné opatření v zákoně, které bezprostředně reaguje na navrhované zrušení schvalovacích mechanismů u vybraných ministerstev nově koncipovaným § 22. Současně se i v tomto ustanovení reaguje na přijetí zákona č. 503/2012 Sb., který přivodil zánik Pozemkového fondu ČR.

K čl. I bodu 28

Navrhovaným doplněním je v nezbytném rozsahu zohledněna potřeba kontroly nového okruhu činností Úřadu spojených s nakládáním s majetkem státu, které bude Úřad zajišťovat při obstarání prodeje podle nového § 24a. Kontrola je zde důvodně svěřena Ministerstvu financí, protože Úřad spadá do jeho věcné působnosti a je financován z příslušné kapitoly státního rozpočtu, kterou toto ministerstvo spravuje.

K čl. I bodu 30 a 31

ZMS v současné podobě neumožňuje provádět zřizovateli (zakladateli) zásahy do hlavního předmětu činnosti státních organizací v působnosti ZMS a v rámci „jiných změn“ tyto zásahy (spolu se samotným zřizováním či zakládáním státních organizací, jejich rozdělováním, slučováním a splnutím) výslovně podřizuje zvláštní právní úpravě, která však v obecné podobě neexistuje; pouze v rámci některých resortů byla pro tyto účely doplněna ustanovení zvláštních zákonů ve vztahu ke státním příspěvkovým organizacím (školský, kultura, zemědělství). Jde o důsledek prvotního nastavení ZMS a potažmo i zákona č. 218/2000 Sb. vůči státním organizacím („stopstav“) v návaznosti na tehdejší předpoklad jejich brzké transformace v organizační složky státu nebo naopak v obchodní společnosti. Tento předpoklad se ovšem nenaplnil a tyto organizačně právní formy se jako funkční uplatňují dodnes. Rozpočtová pravidla přitom nejsou zvláštním právním předpisem ve smyslu § 54 odst. 2 ZMS, který by umožnil měnit předmět hlavní činnosti, a skýtají oporu pouze pro změny jiné činnosti (navíc pouze ve vztahu ke státním příspěvkovým organizacím). Právě u těchto stále frekventovaných státních organizací se absence potřebné úpravy nejvíce projevuje. Řešení, reagující pouze v základním nezbytném rozsahu na konkrétní potřeby praxe, proto bylo omezeno výslovně jen na tuto skupinu státních organizací (ostatní typy

státních organizací v působnosti ZMS, tedy zejm. státní fondy a státní podniky v režimu zákona č. 111/1990 Sb., vznikly ze zákona, mají svoji speciální úpravu anebo pro ně tyto změny ani nepřicházejí v úvahu). Současně bylo nutno doplnit i § 55 odst. 2 ZMS s ohledem na vymezení formy pro příslušné rozhodnutí. Úprava přitom bude mít subsidiární charakter, a to i s ohledem na již existující speciální úpravu v některých zákonech (viz výše).

K čl. I bodu 32

Jde především o dílčí úpravu paralelního ustanovení v ZMS k § 19 odst. 1, řešícímu speciální formu jednání mezi organizačními složkami státu, a to v daném případě pro státní organizace v působnosti ZMS, kde zákon předpokládá používání smlouvy. Doplněním slov „a jiné jednání“ se pouze (obdobně jako v § 19 odst. 1 – viz výše zdůvodnění k novelizačnímu bodu 10) zpřesňuje spektrum využití těchto smluv při jednání mezi státními organizacemi navzájem a při jejich jednání s organizačními složkami státu. Pro snazší legislativně technické vyjádření změny bylo zvoleno nahrazení dosavadního znění celého odstavce 1 v § 55 jeho novým zněním. Dílčí formulační změnu dozná i zmocňovacího ustanovení, které však má i pro státní organizace obdobný obsah jako u organizačních složek státu a vzhledem k již existující úpravě v prováděcí vyhlášce nevyvolává potřebu její zásadní změny či doplnění..

Současně se nahrazuje dosavadní znění odstavce 4 (které bylo původně věnováno dnes již neexistující státní organizaci Konsolidační banka Praha, předchůdkyni dnes již rovněž neexistující státní organizace Česká konsolidační agentura) novým zněním, jímž se jednoznačně vylučuje použití institutu obstarání prodeje dle nového § 24a pro státní organizace (viz výše zdůvodnění k novelizačnímu bodu 17).

Zvolené legislativně technické řešení v podobě komplexního nahrazení tohoto dosavadního ustanovení přitom vychází ze skutečnosti, že § 55 je sice (spolu s řadou dalších) zařazen do části páté ZMS, nazvané „Ustanovení přechodná, zrušovací a závěrečná“, věcně se však v daném případě nejednalo a nejedná o přechodné ustanovení a jeho zařazení do této části je pouze výsledkem zásadní změny v systematice, kterou zákon doznal již v průběhu legislativního procesu při projednávání příslušného návrhu vládou, a tuto podobu si zachoval do současnosti. Navrhovaná změna obsahu daného ustanovení tedy v žádném ohledu nebude znamenat nepřípustný zásah do ustanovení, které již bylo jednorázově konzumováno. V té souvislosti je na místě připomenout, že i další ustanovení v této části zákona, obsahující ve skutečnosti průběžně fungující hmotně právní úpravu, postupem doby změnami standardně procházela.

K čl. I bodu 33 a 35

Změna zohledňuje označení odstavců nově koncipovaného § 22.

K čl. I bodu 34

Změna primárně navazuje na navrhované zrušení schvalovacích oprávnění Ministerstva financí a Ministerstva životního prostředí v § 22 a současně znamená důsledné zohlednění specifických podmínek bezúplatných převodů vybraných pozemků podle § 60a ZMS cestou úplného vyloučení potřeby jejich schválení podle § 22, tedy konkrétně i jeho nově formulovaného odstavce 4 (pozn. – prostor pro uplatnění ingerence vlády podle § 21 odst. 2 a podle § 23 ZMS, v praxi ovšem u těchto případů spíše jen teoretické, zde zůstane zachován).

K čl. I bodu 36

Úprava koresponduje se zavedením legislativní zkratky „Úřad“ v § 11 odst. 2 (viz zdůvodnění k novelizačnímu bodu 3)

K čl. I bodu 37 a 40

Jde pouze o nezbytné promítnutí provedených zpřesnění v § 19 odst. 1 a § 55 odst. 3 ZMS (viz výše zdůvodnění k novelizačním bodům 10 a 32) do stávajícího přehledu zmocňovacích ustanovení ZMS. Vzhledem k již existující dostatečné věcné prováděcí úpravě ve vyhlášce č. 62/2001 Sb. (zejm. § 14, 16) bude tato vyvolaná dílčí změna v zákoně samotným promítnuta („jiné jednání“) do uvedeného podzákonného předpisu pouze obdobným stručným doplněním.

K čl. I bodu 38

Jde o legislativně technickou úpravu vyvolanou změnou v počtu odstavců v § 19 dle novelizačního bodu 10.

K čl. I bodu 39

Do sběrného zmocňovacího ustanovení se v daném případě pouze promítá dílčí změna formulace odkazu na prováděcí úpravu, provedená v § 22 odst. 1 ZMS (srov. novelizační bod 14). Samotnou prováděcí vyhlášku v této souvislosti nebude třeba doplňovat, protože příslušná úprava je v ní již obsažena (§ 21 a násl. prováděcí vyhlášky).

K čl. I bodu 41

Ustanovení se toliko pro pořádek navrhuje ke zrušení, a to bez náhrady. Dosavadní zmocnění bylo do zákona neorganicky a především v aplikačně problematické podobě doplněno při příležitosti novelizace ZMS provedené zákonem č. 229/2001 Sb. a nemohlo být z toho důvodu ani naplněno. Na užívání zákonné úpravy nemá tento setrvalý stav vliv, protože ZMS v žádném z postupových okruhů pojatých do uvedeného zmocnění s prováděcí úpravou od počátku nepočítá, a dosavadní standardní aplikace relativně neurčitěho pojmu „veřejný zájem“, chápaného ZMS ve spojení s rozhodováním státu jako vlastníka při nakládání s jeho majetkem v nejširší významové podobě, nevybočuje z prostoru právní teorie ani rozhodovací praxe soudů (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 33 Odo 489/2004). Zejména ve své druhé části následující za čárkou je pak ustanovení navíc i věcně neaktuální, protože případy, jichž se mělo týkat, byly v uplynulých letech v rozhodující míře řešeny speciální právní úpravou (především zákon č. 290/2002 Sb., o přechodu některých dalších věcí, práv a závazků České republiky na kraje a obce, občanská sdružení působící v oblasti tělovýchovy a sportu a o souvisejících změnách a o změně zákona č. 157/2000 Sb., o přechodu některých věcí, práv a závazků z majetku České republiky, ve znění zákona č. 10/2001 Sb., a zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, a ustanovení § 879c a násl. občanského zákoníku ve spojení s nálezem Ústavního soudu č. 278/2004 Sb.).

K čl. I bodu 42

Doplňuje se souhrnné zmocňovací ustanovení k vydání nařízení vlády v reakci na úpravu v nových § 14a a 14b ZMS. Zmocnění jsou spojena s odlišnou účinností,

vyvolanou různými časovými nároky na zprovoznění příslušných systémů (srov. čl. XII navrhovaného zákona).

K čl. II

Přechodná ustanovení se váží ke změnám obsaženým v novelizačních bodech 2, 7 a 17.

V prvním bodu čl. II se navazuje na dílčí změnu navrženou v § 11 odst. 1 písm. e) ZMS. Je zde sledován záměr přesunout na krajská ředitelství policie hospodaření i s těmi vybranými specifickými látkami, přípravky a zařízeními, jež se do dne nabytí účinnosti navrhovaného zákona budou ještě nacházet u Úřadu, tedy organizační složky státu, která se takového majetku v současné době ujímá podle § 11 odst. 2 ZMS, anebo by jí měly být dle dosavadní právní úpravy ještě předány. Tato zákonem hromadně provedená změna příslušnosti hospodařit s uvedenými majetkovými položkami ušetří především administrativní kroky, které by musely v souvislosti s dosavadním postupem při nakládání s takovým majetkem zvláštního charakteru, upraveným v dosavadním § 18 odst. 5 prováděcí vyhlášky, proběhnout mezi Úřadem, Ministerstvem vnitra a krajskými ředitelstvími policie, v některých případech i za účasti Ministerstva zdravotnictví.

Druhý bod řeší přechodný režim v případě nově zakládané povinnosti souběžně účtovat o vybraných majetkových hodnotách, přestože je tento majetek veden ve speciální evidenci, a to konkrétně pro ten majetek státu, který splňuje znaky uvedené v § 10 ZMS a ohledně kterého příslušné organizační složky státu postupují podle § 15 ZMS, t.j. mimo jiné ho vedou v tzv. operativní evidenci. Operativní evidence se totiž uplatňuje pouze po přechodnou dobu maximálně 2 let a majetek, s nímž do té doby není naloženo, se poté tak jako tak zavádí do účetnictví. Protože by nový požadavek souběžné účetní evidence pro nemovitosti, byty a nebytové prostory (jako jednotky ve smyslu zákona č. 72/1994 Sb.) a peněžité pohledávky působil výrazné technické problémy u těch majetkových položek, které již v době nabytí účinnosti tohoto nového pravidla budou řádně evidovány v operativní evidenci a do účetnictví by musely být zaváděny dodatečně, redukuje se uplatnění nové povinnosti na ty majetkové položky, které započnou být přebírány do operativní evidence až po nabytí účinnosti změny a do účetnictví již budou moci být zaváděny současně (aktuálně se týká prakticky výlučně Úřadu s ohledem na nastavení a nezbytnou provázanost jeho vnitřního informačního systému). Znění přechodného ustanovení je formulačně přizpůsobeno tomu, že změna v § 14 odst. 2 ZMS, s níž je spojeno, by měla nabýt účinnosti dříve než navrhovaný zákon jako celek.

V bodu 3 čl. II je zařazeno přechodné ustanovení nezbytné pro překlenutí jednorázového zrušení schvalovacích oprávnění Ministerstva financí především v § 12 odst. 2 a ve stávajícím § 22 odst. 3 ZMS, případně též ve stávajícím § 36 odst. 1 ZMS, ale také Ministerstva kultury v dosavadním § 22 odst. 4 a Ministerstva životního prostředí v dosavadním § 22 odst. 5 ZMS. Z hlediska smluv, které v době vyhlášení budou již předloženy příslušnému ministerstvu, stejně jako smluv dosud ministerstvu ke schválení nepředložených, ale již smluvními stranami dříve podepsaných, bude platit dosavadní postup aplikovaný pro obdobné případy již dříve. Tzn. tam, kde již schválení ministerstva nebude zapotřebí, budou tyto smlouvy s odvoláním na účinky novely zákona vráceny žádající organizační složce státu nebo státní organizaci resp. předkladateli žádosti (věcně příslušnému ministerstvu resp. zřizovateli) bez konečného rozhodnutí o schválení či neschválení. Pokud jde o platnost těch oboustranně podepsaných smluv, o jejichž schválení nebo neschválení konkrétní ministerstvo do dne nabytí účinnosti novely nerozhodne a které v důsledku změny

ustanovení ZMS nebudou již vyžadovat žádné schválení, ta z pozice státu jako smluvní strany nastane nikoli zpětně dnem podpisu smlouvy, nýbrž výslovně teprve dnem nabytí účinnosti navrhovaného zákona.

Přechodné ustanovení formulačně navazuje na rámcový § 44 odst. 1 a 4 ZMS, který jednoznačně kvalifikuje schválení vybraných právních úkonů jako podmínku jejich platnosti. Navržená dikce přitom zohledňuje fakt, že podmínka platnosti stanovená ZMS se týká pouze jednání státu (popř. jednání státní organizace v působnosti ZMS), zatímco právní úkon druhého účastníka (v případě dvoustranného právního úkonu) také může mít stanoveny speciální podmínky pro platnost (srov. např. vybrané právní úkony územních samosprávných celků), stejně jako existují obecné podmínky pro platnost právního úkonu jako takového, a že tedy při posuzování platnosti konkrétního dvoustranného právního úkonu jako celku musí být vzaty v úvahu všechny aktuálně existující podmínky jeho platnosti.

Navrhovaná úprava se věcně a především i formulačně shoduje s řešením, které již bylo za obdobné situace přijato v novelách ZMS provedených zákonem č. 22/2006 Sb. a č. 153/2009 Sb., protože jakékoli odchylky by měly za následek nejen zpochybnění dopadů navrhované změny, ale i změn předchozích.

V posledních dvou bodech je pak řešen postup u rozpracovaných případů, které by účinností zákona začaly splňovat podmínky pro uplatnění předchozího souhlasu podle zákonů č. 114/1992 Sb., č. 20/1987 Sb. a č. 122/2000 Sb. Cílem je, aby se tyto případy dokončily podle dosavadní úpravy ZMS, tedy podrobením schvalovacímu procesu či jeho dokončením ze strany Ministerstva kultury a Ministerstva životního prostředí, a aby nedošlo ani k duplicitě aktů ani k jejich výpadku v konkrétním případě. Ustanovení se doplňuje s přechodnými ustanoveními k novelám uvedených speciálních zákonů.

K čl. III a IV a k čl. VIII a IX

Navržená úprava doplňuje změny v ZMS vedoucí ke zrušení schvalovacích oprávnění Ministerstva kultury. Doplněním speciálních zákonů na úseku ochrany kulturních památek a sbírek bude zachován prostor pro zvýšenou kontrolu ze strany tohoto specializovaného ministerstva nad záměry a současně i realizací případných převodů tohoto majetku z vlastnictví státu, a to nejen uskutečňovaných organizačními složkami státu a státními organizacemi v působnosti ZMS, nýbrž i státními organizacemi stojícími mimo působnost ZMS (zejm. státní podniky v režimu zákona č. 77/1997 Sb.). Ingerence Ministerstva kultury bude založena na předchozím souhlasu, a nikoli již na schvalování podepsaných smluv. Dojde tak k zúžení rozsahu posuzovaných podkladů a dokumentace a podstatně se zúží i spektrum hledisek posuzování (odpadne zejména sledování obecných majetkoprávních otázek a podmínek ZMS), takže možný nárůst počtu řešených případů by neměl znamenat zásadní zvýšené administrativní a tím ani personální nároky.

Předchozí souhlas bude opatřován v přípravné fázi běžného smluvního převodu či jiné formy zcizení (tedy např. i v případě vkladu do obchodní společnosti, při dražbě a pod.). Předchozí souhlas si přitom nebude nijak konkurovat s oprávněním vlády vyhradit si schválení konkrétní smlouvy a tuto smlouvu po jejím podpisu schválit dle ZMS (§ 23) a také se nebudou moci vzájemně nahradit. V době, kdy vláda bude schvalovat již podepsanou smlouvu, tak bude už muset být předchozí souhlas dán (popřípadě se musí uplatnit fikce, že byl dán, nerozhodně-li Ministerstvo kultury ve stanovené lhůtě). Pokud by však Ministerstvo kultury ve stanovené lhůtě rozhodlo předchozí souhlas neudělit, anebo pokud by ještě lhůta k jeho rozhodnutí neskončila, a vláda by v této době přesto schválila podepsanou smlouvu, ke zcizení na základě této smlouvy ze zákona nedojde. Obdobná bude situace i ve vztahu k povolování výjimky vládou podle § 21 odst. 2 ZMS.

V případě zákona č. 20/1987 Sb. se v přechodném ustanovení pamatuje i na vymezení postupu v případech bezúplatných převodů vybraných státních pozemků nebo jejich spoluvlastnických podílů podle § 60a ZMS. Současný ZMS sice schvalování Ministerstva kultury u smluv dle § 60a ZMS zatím nevyklučoval (na rozdíl od schvalování ze strany Ministerstva financí a Ministerstva životního prostředí), avšak pouze proto, že v praxi nemělo toto oprávnění Ministerstva kultury, týkající se kulturních památek, při aplikaci § 60a ZMS reálné využití (jde o smlouvy o bezúplatném převodu pozemků tvořících jeden funkční celek s bytovými domy bytových družstev či bezúplatné převody spoluvlastnických podílů na těchto pozemcích, pokud již domy byly rozděleny na jednotky a ty převedeny vlastníkům). Navrhovaná úprava tedy nebude fakticky znamenat pro Ministerstvo kultury a zájmy jím sledované žádnou podstatnou „újmu“ (počet v úvahu přicházejících případů, na které by aplikace § 60a mohla dopadat a předmět převodu současně splňoval požadovanou formu památkové ochrany, je z podstaty věci velmi omezený, ne-li nulový). Obecný důvod, proč je i v případě předchozích souhlasů u Ministerstva kultury (stejně jako u Ministerstva životního prostředí) navrhováno vyloučení v případě zřízení, k němuž bude docházet dle § 60a ZMS, spočívá v tom, že tyto převody, znamenající určitou zákonodárcem sledovanou preferenci pro vybrané nabyvatele dotčených pozemků nebo podílů na těchto pozemcích, jsou v ZMS konstruovány pro stát jako povinné (stát má v případě zájmu nabyvatele kontraktační povinnost), s čímž by se nutnost opatřování předchozích souhlasů a možnost negativního rozhodnutí (navíc opět ze strany státu) věcně neslučovala.

Vzhledem k tomu, že úprava ve vztahu k Ministerstvu kultury je konstruována záměrně shodně s úpravou určenou pro Ministerstvo životního prostředí, lze v dalších podrobnostech čerpat i z příslušných částí následujícího zdůvodnění k čl. V a VI.

K čl. V a VI

Úprava v zákoně č. 114/1992 Sb. je obdobou doplnění provedeného u zákonů Ministerstva kultury, a to v reakci na zrušení schvalovacích oprávnění zakotvených pro Ministerstvo životního prostředí v dosavadním § 22 (konkrétně v odstavci 5). Navržená novela zákona o ochraně přírody a krajiny do jisté míry nahrazuje dosavadní úpravu obsaženou v ZMS i v zákoně č. 114/1992 Sb., ve výsledku postup zjednodušuje a současně ve vztahu k vybraným nemovitostem dopadá (na rozdíl od úpravy dosud obsažené v ZMS) i na ty případy, kdy je s tímto majetkem státu nakládáno v režimu zvláštních právních předpisů. Bude se tedy týkat např. i státních podniků v působnosti zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů, i když tyto případy fakticky nebudou výrazněji zastoupeny, jak vyplývá z níže provedené kvantifikace dotčených ploch možného výskytu.

Souhlasy s převodem jsou již v platném znění zákona č. 114/1992 Sb. obsaženy, ale v nedostatečné formě a bez uvedení důsledků jejich případného neudělení. Jedná se o souhlasy k převodům pozemků na území přírodních rezervací a v přírodních památkách. Na území národních parků, národních přírodních rezervací a národních přírodních památek platí nezczizitelnost nezastavěných pozemků ve vlastnictví státu.

Úpravou zákona č. 114/1992 Sb. v zásadě zůstanou zachovány dosavadní principy s tím, že se zúží rozsah pozemků, k jejichž převodu bude souhlas Ministerstva životního prostředí nezbytný. Půjde o pozemky v přírodovědně nejvzácnějších územích s nejprísnejšími stupni ochrany a s nejvyšší možností každoročního vyplácení újmy, která v nejvzácnějších zvláště chráněných územích může dosahovat značných částek a byla by značnou finanční zátěží pro státní rozpočet. Souhlas naopak nebude nově zapotřebí na celém území chráněných krajinných oblastí a v ochranných pásmech všech zvláště chráněných území. Jedná se o značně rozsáhlá území s intravilány měst a obcí.

Rozšíření o souhlas s převodem staveb bylo do návrhu zpracováno s ohledem na majetkoprávní problémy, které by vznikly při převodu stavby bez pozemku, a s ohledem na úpravu těchto situací v novém občanském zákoníku, kde je znovu zakotvena zásada superficies solo cedit (schvalování při převodu staveb ve zvláště chráněných územích v současnosti řeší jen ZMS). Zároveň se zpřesní procesní postup vydávání souhlasů a jednoznačně se stanoví důsledky jejich vydávání resp. nevydání. Vzhledem k tomu, že zákonná úprava bude od předchozího souhlasu odvíjet „zcizení“ státního majetku a nikoli jeho „nabytí“, bude moci o předchozí souhlas relevantně požádat pouze ten, kdo bude s majetkem státu nakládat, tedy příslušné organizační složky státu a státní organizace (ne tedy zájemci o tento majetek z řad nestátních subjektů). Protože souhlas bude spojen pouze se standardními soukromoprávními formami nakládání s majetkem státu a rozhodování o něm bude součástí vnitrostátního prověřování možnosti a vhodnosti zcizení konkrétního majetku, jehož je stát vlastníkem, přebírá návrh novely zákona č. 114/1992 Sb. ze ZMS pro toto rozhodování i tomu věcně adekvátní vyloučení z působnosti předpisů o správním řízení a ze soudního přezkumu.

Pro případ rozhodnutí o nesouhlasu zákon pamatuje i na „osud“ takto dotčené stavby nebo pozemku – Ministerstvo životního prostředí současně musí určit, která organizační složka státu nebo státní organizace v jeho působnosti tento majetek převezme do své příslušnosti hospodařit. Uvedené určení vybrané organizační složce státu nebo státní organizaci založí potřebnost tohoto majetku ve smyslu ZMS (a § 15 odst. 1 prováděcí vyhlášky) pro plnění jejích úkolů. Pokud by dosavadní příslušná organizační složka nebo státní organizace v působnosti ZMS odmítala zápisem resp. smlouvou (§ 19 odst. 1, § 55 odst. 3 ZMS, § 14 a násl. prováděcí vyhlášky) sjednat změnu příslušnosti anebo by určená organizační složka státu či státní organizace v přebírání byla např. laxní a nepomohlo by ani projednání mezi příslušnými ústředními správními úřady dotčených resortů, nezbylo by než případ dořešit cestou opatření Ministerstva financí dle § 9 odst. 2 ZMS.

Schvalování podle ZMS se v současnosti týká pozemků a staveb ve vlastnictví státu na území všech kategorií zvláště chráněných území a jejich ochranných pásem. Přičemž národní parky pokrývají svojí rozlohou 1,5% území České republiky, chráněné krajinné oblasti 13,8% jejího území, národní přírodní rezervace a národní přírodní památky 0,4% jejího území a přírodní rezervace a přírodní památky 0,8% tohoto území. Nově se omezení zcizitelnosti a vydávání souhlasů bude vztahovat pouze na národní parky, národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace a přírodní památky, které v součtu pokrývají pouze plochu 2,7% území státu, oproti dosavadním 16,5% území České republiky s takovým omezením (tedy včetně CHKO a bez ochranných pásem). Navíc prakticky k veškerému majetku ve vlastnictví státu na území národních parků mají příslušnost hospodařit správy národních parků, které patří do resortu životního prostředí. Zároveň naprostá většina majetku, který stát až doposud ve zvláště chráněných územích zcizoval a i v budoucnu zcizovat bude, se nachází na území chráněných krajinných oblastí, které budou z povinnosti získat souhlas v navržené právní úpravě vypuštěny.

Dojde tedy k výrazné úspoře administrativy spojené s udělováním schvalovacích doložek a souhlasů. Nebude přitom nijak dotčen záměr sledovaný změnami v ZMS, které by měly přispět ke zrychlení dispozic s majetkem státu, a to i z toho důvodu, že předchozí souhlas vydávaný Ministerstvem životního prostředí jako speciální instrument ochrany přírody a krajiny nebude spojen s časově náročným komplexním majetkoprávním přezkumem již podepsaných smluv a rozsáhlé doprovodné dokumentace, ale bude vázán na fázi přípravy majetkoprávní dispozice jako takové. Vzhledem k odlišné povaze a primárně sledovanému účelu předchozího souhlasu navíc jeho vydání bude nově spojeno s konkrétní lhůtou, při jejímž marném uplynutí nastoupí zákonná fikce, že Ministerstvo životního prostředí souhlas

poskytlo. I toto pravidlo by mělo eliminovat podstatnější časové nároky při využívání uvedeného instrumentu.

Navržená přechodná ustanovení provázaná s přechodnými ustanoveními ke změnám v ZMS by měla vyloučit duplicitu aktů schválení a souhlasu ze strany Ministerstva životního prostředí, ale současně také zamezit pochybnostem o platnosti výsledného zřízení vybraného státního majetku u případů rozpracovaných dle dosavadní právní úpravy v ZMS. Vyloučení potřeby předchozího souhlasu Ministerstva životního prostředí v případech bezúplatných převodů vybraných státních pozemků za podmínek § 60a ZMS je pak dáno skutečností, že režim uvedeného ustanovení počítá s kontraktační povinností příslušných organizačních složek státu (a případně i státních organizací v působnosti ZMS, pokud by pro tento postup splňovaly podmínky a při nakládání s majetkem státu by se neřídily zvláštními právními předpisy). Z toho důvodu je ostatně pro tyto případy Ministerstvo životního prostředí (stejně jako Ministerstvo financí) vyloučeno ze schvalování i podle stávající úpravy ZMS (srov. současný § 60a odst. 6).

K čl. VII

Dílčí vstup do zákona č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění pozdějších předpisů, je vyvolán potřebou vytvořit prostor pro to, aby Úřad mohl být dražebníkem a tedy realizovat veřejné dražby ať už pro potřebu naložit úplatně s majetkem státu, s nímž je příslušný hospodařit on sám, anebo prodej majetku obstarat pro jiné organizační složky státu. Úřad totiž není orgánem státní správy (správním úřadem), se kterým dosud zákon č. 26/2000 Sb., jde-li o majetek státu, pro možnost organizovat dražbu jediné počítá (vedle územního samosprávného celku resp. orgánu územní samosprávy, jde-li o majetek územního samosprávného celku). Dražebníkem tak v současné době mohou být například ministerstva, ale Úřad, ačkoli má být v ZMS posílena jeho role při nakládání s nepotřebným majetkem státu, by tuto roli nemohl plnohodnotně zastávat, což by mu reálně bránilo především v postupu podle nového § 24a, který mimo jiné nedovoluje smluvní přenesení obstarání prodeje na jinou osobu.

K čl. X a XI

Návrh změn v první řadě reaguje na právní stav, kdy ředitel bezpečnostního sboru, jehož součástí jsou organizační složky státu s postavením účetní jednotky, je odpovědný za činnost celého sboru, aniž by však měl možnost ovlivňovat využití majetku státu (s nímž hospodářství jemu podřízená organizační složka státu) při změnách rizik a potřebě územního přeskupení sil a prostředků s tím spojených. V obecné rovině se pro tuto navrhovanou speciální úpravu vytváří nezbytný základ v § 20 odst. 2 ZMS (viz novelizační bod 12 v rámci čl. I). Nově se zakládá možnost, aby ředitelé vybraných bezpečnostních sborů, konkrétně Hasičského záchranného sboru České republiky a Policie České republiky, při naplnění podmínek stanovených v návrhu novel rozhodli opatřením vydaným podle § 20 ZMS o naložení s majetkem mezi jim podřízenými organizačními složkami státu v rámci jimi řízeného bezpečnostního sboru. Jde o řešení, které vybočuje z okruhu případů, pro něž ZMS počítá s využitím opatření (naložení s majetkem opatřením zřizovatele nebo Ministerstva financí v případech uvedených v § 20 odst. 2 a 3 ZMS) a které reaguje na specifické podmínky, jež jsou vlastní organizaci uvedených bezpečnostních sborů a těmito sbory plněným úkolům. Uplatní se pouze za přesně určených situací, které jsou věcně vymezeny zvláštními zákony. Za mimořádnou událost je v navrhované novele zákona o Hasičském záchranném sboru České republiky formou odkazu na zákon o integrovaném záchranném systému (zákon č. 239/2000 Sb.) považováno škodlivé působení sil a jevů vyvolaných

činností člověka nebo přírodními vlivy, a také havárie, které ohrožují život, zdraví, majetek nebo životní prostředí a vyžadují provedení záchranných a likvidačních prací. Krizovou situací pak návrh formou odkazu na krizový zákon (zákon č. 240/2000 Sb.) rozumí mimořádnou událost podle zákona o integrovaném záchranném systému, narušení kritické infrastruktury nebo jiné nebezpečí, při nichž je vyhlášen stav nebezpečí, nouzový stav nebo stav ohrožení státu. Novelizovaný zákon o Policii České republiky pracuje s pojmem mimořádné události s ohledem na specifika tímto bezpečnostním sborem plněných úkolů širěji. Proto na rozdíl od analogické úpravy v zákoně o Hasičském záchranném sboru České republiky není v zákoně o Policii České republiky uveden odkaz na definici mimořádné události podle zákona o integrovaném záchranném systému. Mimořádnou událostí ve smyslu zákona o Policii České republiky se tak míní nejen mimořádné události ve smyslu § 2 zákona o integrovaném záchranném systému, ale i další závažné situace na úseku veřejného pořádku a bezpečnosti (působnost policie), které vyžadují přípravu a nasazení sil policie, jež přesahuje možnosti jedné (policejní) organizační složky státu, a zároveň nemusí být vázány na podmínku provedení záchranných a likvidačních prací nebo zapojení více složek integrovaného záchranného systému.

Obsahově budou rozhodnutí ředitelů uvedených bezpečnostních sborů, činěná formou opatření, moci buď založit užívání státního majetku, a to výhradně movitých věcí, s nimiž je příslušná hospodařit jedna organizační složka státu v rámci konkrétního bezpečnostního sboru, jinou organizační složkou státu v rámci téhož bezpečnostního sboru, anebo takto budou moci založit přímo změnu příslušnosti hospodařit s takovým majetkem mezi těmito organizačními složkami státu. Jelikož půjde o autoritativní akty nakládání s majetkem státu, nebude z podstaty věci (obdobně jako u opatření v případech, s nimiž počítá sám ZMS) přicházet u jednotlivých dotčených organizačních složek státu v úvahu jakékoliv rozhodování o nepotřebnosti podle § 14 odst. 7 ZMS.

V kontextu s mimořádnými událostmi a krizovými situacemi se do obou novelizovaných zákonů dále navrhuje vtělit speciální úpravu řešící vybrané způsoby nakládání s majetkem státu ve prospěch nestátních subjektů. Nepůjde již proto o nakládání s majetkem formou opatření (je vyhrazeno pouze pro nakládání s majetkem v rámci státu), nýbrž o dispozice na obecné smluvní bázi, které však budou realizovány za zjednodušených a přesně vymezených podmínek. Předmětem nakládání opět budou moci být pouze movité věci, což i ve smyslu § 17 ZMS umožní upustit od standardní písemné formy, pokud to vyloučí okolnosti, za kterých bude k majetkoprávní dispozici docházet (např. věcná pomoc při mimořádných událostech a v krizových situacích). Okruh způsobů takového účelového nakládání s majetkem státu je omezen jedinečně na bezúplatné převody vlastnictví a na bezúplatné užívání a postup je výslovně oproštěn od některých procedur a podmínek, které by se jinak uplatnily podle ZMS. Navržené postupy tak respektují zásady nakládání s majetkem státu při zachování požadavku řešit mimořádnou událost nebo krizovou situaci operativně. Nutno poznamenat, že toto legislativní řešení je jednoznačně motivováno snahou vyloučit případné pochybnosti o zákonnosti těchto speciálních a co do administrativy nutně redukováných postupů při nakládání s majetkem státu, tak aby jejich přípustnost nemusela být dovozována pouze na základě obecného režimu ZMS (uvedené speciální postupy totiž z podstaty věci splňují znaky nakládání s majetkem státu v rámci stanoveného předmětu činnosti dotčených organizačních složek státu, což by principiálně nepřipouštělo aplikaci právě těch ustanovení ZMS, jejichž použití se v návrhu výslovně vylučuje; právní úprava konání Hasičského záchranného sboru České republiky a Policie České republiky při mimořádných událostech a krizových situacích jako předmětu činnosti těchto organizačních složek státu však právě pro uvedené účely dostatečně zřetelná není, i když v praxi jsou uvedené činnosti takto běžně zajišťovány).

K čl. XII

Podle Plánu legislativních prací vlády pro rok 2011 bylo původně počítáno s nabytím účinnosti nového zákona jako celku dnem 1. ledna 2013. Posun v přípravě a návazně v projednávání návrhu zákona vyvolaný potřebou dořešení komplikovaných otázek samotného zřízení i úpravy centrálního registru majetku státu a centrálního registru administrativních budov, stejně jako opakovaného řešení problematiky zveřejňování údajů o vybraných dispozicích s majetkem státu v návaznosti na požadavky Strategie vlády, však vedl předkladatele k nezbytnému přizpůsobení tohoto data, a to i s ohledem na potřebu dostatečného časového prostoru na přípravu prováděcích předpisů, kde zejména pro nařízení vlády určené k zajištění datového naplnění a zprovoznění centrálního registru majetku státu budou muset být ještě provedeny nezbytné analýzy a dopracovány četné technické podrobnosti, tak aby ve výsledné podobě byly nastavené postupy funkční.

Vzhledem k dalším dílčím modifikacím v návrhu během finalizace příslušného materiálu pro schůzi vlády a při projednávání v legislativních orgánech vlády byl pak ve výsledku nastaven základní termín účinnosti od 1. ledna 2014 a pouze pro účely zprovoznění centrálního registru majetku státu se navrhuje odložení účinnosti na dobu od 1. ledna 2015.

V Praze dne 27. února 2013

RNDr. Petr Nečas, v.r.
předseda vlády

Ing. Miroslav Kalousek, v.r.
ministr financí

Text zákonů v platném znění s vyznačením navrhovaných změn

Zákon č. 219/2000 Sb. **o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích,**

ve znění zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 229/2001 Sb., zákona č. 320/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 202/2002 Sb., zákona č. 280/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 354/2003 Sb., zákona č. 480/2003 Sb., zákona č. 41/2004 Sb., zákona č. 218/2004 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 359/2005 Sb., zákona č. 22/2006 Sb., zákona č. 140/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 139/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 457/2008 Sb., zákona č. 153/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 239/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb. a zákona č. 503/2012 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Tento zákon upravuje způsoby a podmínky hospodaření s majetkem České republiky (dále jen "stát"), vystupování státu v právních vztazích, jakož i postavení, zřizování a zánik organizačních složek státu.

§ 2

(1) Hospodaření s majetkem státu se řídí tímto zákonem a působnost tohoto zákona nelze omezit nebo vyloučit dohodou stran,¹⁾ pokud zvláštní právní předpis,²⁾ vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nebo všeobecně uznávaná pravidla mezinárodního práva nestanoví jinak.

(2) Ministerstvo financí může z důvodů zvláštního charakteru činnosti stanovit pro zpravodajské služby státu⁸⁸⁾ zvláštní postupy pro hospodaření s majetkem státu; při tom vychází ze souvisejících ustanovení tohoto zákona.

~~(2)~~ **(3)** Tento zákon se nevztahuje na úkony a postupy příslušných orgánů, pokud vedou trestní, občanskoprávní, správní nebo jiné obdobné řízení anebo navrhují a schvalují právní předpisy.

Organizační složky státu

§ 3

(1) Organizačními složkami státu (dále jen "organizační složka") jsou ministerstva a jiné správní úřady⁵) státu, Ústavní soud, soudy, státní zastupitelství, Nejvyšší kontrolní úřad, Kancelář prezidenta republiky, Úřad vlády České republiky, Kancelář Veřejného ochránce práv, Akademie věd České republiky, Grantová agentura České republiky a jiná zařízení, o kterých to stanoví zvláštní právní předpis anebo tento zákon (§ 51); obdobné postavení jako organizační složka státu má Kancelář Poslanecké sněmovny a Kancelář Senátu.

(2) Organizační složka není právnickou osobou. Tím není dotčena její působnost nebo výkon předmětu činnosti podle zvláštních právních předpisů a její jednání v těchto případech je jednáním státu.

(3) Organizační složka je účetní jednotkou, pokud tak stanoví zvláštní právní předpis anebo tento zákon (§ 4 a 51).

(4) Pravidla financování organizačních složek upravují zvláštní právní předpisy.

§ 4

(1) K plnění úkolů v rámci své působnosti může organizační složku podle tohoto zákona jménem státu zřídit i ministerstvo (dále jen "zřizovatel"). Pro tyto účely zřizovatel použije majetek státu, se kterým je příslušný hospodařit (§ 9) on sám anebo jiná organizační složka jím zřízená. Ke zřízení organizační složky je třeba předchozího souhlasu Ministerstva financí. O zřízení rozhoduje zřizovatel opatřením (§ 20), jehož součástí je zřizovací listina. Takto zřízená organizační složka je vždy účetní jednotkou.

(2) Podmínky pro podání žádosti o předchozí souhlas podle odstavce 1 a náležitosti zřizovací listiny organizační složky upraví prováděcí právní předpis.

§ 5

(1) Zřizovatel může rozhodnout opatřením (§ 20) o změně zřizovací listiny organizační složky a s tím souvisejících dílčích změnách v jejím předmětu činnosti, organizačním uspořádání a rozsahu majetku státu, s nímž je příslušná hospodařit (§ 9). Má-li přitom dojít k převodu části organizační složky do jiné organizační složky, může se tato změna týkat pouze organizačních složek zřízených tímž zřizovatelem.

(2) Organizační složka zřízená podle ustanovení § 4 zaniká uplynutím doby, na kterou byla zřízena, anebo opatřením zřizovatele (§ 20), jímž rozhodl o zrušení organizační složky. Práva a závazky státu, které vykonávala organizační složka ke dni svého zániku, vykonává nadále zřizovatel, pokud současně nerozhodne, že výkon těchto práv a závazků převezme jiná organizační složka jím zřízená. Zřizovatel rovněž rozhodne o naložení s dalším majetkem státu, s nímž byla organizační složka ke dni svého zániku příslušná hospodařit (§ 9 a 11); neučiní-li tak, řídí se příslušnost k hospodaření s tímto majetkem ustanovením § 9.

(3) Vznik, změny a zánik organizační složky zřízené podle ustanovení § 4 se oznamují v Ústředním věstníku České republiky. Zřizovatel je povinen sdělit vydavateli potřebné údaje do jednoho měsíce ode dne, kdy ke vzniku, změně nebo zániku organizační složky došlo; rozsah potřebných údajů upraví prováděcí předpis. Oznámení se neprovede, jde-li o organizační složku zřízenou k zajišťování úkolů spojených s obranou a bezpečností státu.

§ 5a

(1) Zřizovatel organizační složky nebo organizační složka, která vykonává zřizovatelskou funkci vůči organizační složce, schvaluje její účetní závěrku sestavenou k rozvahovému dni.

(2) Pokud organizační složka nemá zřizovatele a zřizovatelskou funkci nevykonává ani jiná organizační složka, pověří vedoucí organizační složky nejméně 3 osoby schválením účetní závěrky sestavené k rozvahovému dni.

Vystupování státu v právních vztazích

§ 6

Pokud stát vystupuje jako účastník právních vztahů, je právnickou osobou.

§ 7

(1) Jménem státu činí právní úkony vedoucí organizační složky, jíž se tyto právní úkony týkají, pokud zvláštní právní předpis nebo tento zákon (§ 28 odst. 2) nestanoví jinak. Vedoucí Kanceláře Poslanecké sněmovny a vedoucí Kanceláře Senátu mohou činit právní úkony jménem státu se souhlasem příslušného orgánu Poslanecké sněmovny nebo příslušného orgánu Senátu.

(2) Vedoucí organizační složky může pro určité právní úkony písemně pověřit jednáním jiného vedoucího zaměstnance této organizační složky. Další zaměstnanci organizační složky mohou jménem státu činit právní úkony pouze v rozsahu stanoveném vnitřním předpisem organizační složky. Obdobně postupuje vedoucí Kanceláře Poslanecké sněmovny a vedoucí Kanceláře Senátu.

ČÁST DRUHÁ

HOSPODAŘENÍ S MAJETKEM STÁTU

§ 8

Majetek státu

- (1) Majetek státu (dále jen "majetek") využívá stát zejména
- a) k plnění svých funkcí anebo v souvislosti s plněním těchto funkcí,
 - b) k zajišťování veřejně prospěšných činností anebo pro účely podnikání.⁶⁾

(2) Zvláštní zákon stanoví, které věci a jiné hodnoty nezbytné k zabezpečování potřeb celé společnosti, rozvoje národního hospodářství a veřejného zájmu smějí být jen ve vlastnictví státu.⁷⁾

Příslušnost

§ 9

(1) Hospodaření s určitým majetkem přísluší té organizační složce, která je účetní jednotkou a potřebuje jej k plnění funkcí státu nebo jiných úkolů v rámci své působnosti nebo stanoveného předmětu činnosti, popřípadě přísluší zřizovateli organizační složky, nerozhodl-li v souvislosti s jejím zánikem (§ 5 odst. 2) o jiném způsobu naložení s majetkem. Není-li dále stanoveno jinak (§ 20), příslušná organizační složka s majetkem rovněž nakládá, a to způsoby a za podmínek podle tohoto zákona.

(2) Vzniknou-li pochybnosti o příslušnosti organizační složky podle odstavce 1, odstraní tyto pochybnosti na žádost anebo z vlastního podnětu Ministerstvo financí svým opatřením (§ 20). Týkají-li se pochybnosti také příslušnosti Kanceláře Poslanecké sněmovny nebo Kanceláře Senátu, vydá Ministerstvo financí toto opatření v dohodě s příslušným orgánem Poslanecké sněmovny nebo s příslušným orgánem Senátu. Týkají-li se pochybnosti pouze příslušnosti Kanceláře Poslanecké sněmovny a Kanceláře Senátu, odstraní tyto pochybnosti na žádost anebo z vlastního podnětu svým opatřením (§ 20) příslušný orgán Poslanecké sněmovny.

(3) Jednání a rozhodování ve věcech podle odstavce 2 nespadá do pravomoci soudů.

§ 10

S majetkem,

- a) u něhož při jeho nabytí státem není patrné, které organizační složce přísluší hospodaření s tímto majetkem,
- b) o němž se zjistí, že s ním žádná organizační složka podle tohoto zákona nehospodaří, hospodaří organizační složky příslušné podle ustanovení § 11; není-li dále stanoveno jinak (§ 20), tyto organizační složky s majetkem rovněž nakládají, a to způsoby a za podmínek podle tohoto zákona.

§ 11

(1) Hospodaření

- a) přísluší Generálnímu ředitelství cel, jedná-li se o majetek, který připadl státu
 - 1. v souvislosti s porušením celních předpisů anebo na základě těchto předpisů,
 - 2. v souvislosti s porušením právních předpisů upravujících správu spotřebních daní anebo na základě těchto předpisů,
 - 3. propadnutím nebo zabráním výrobku, který je předmětem spotřební daně,
 - 4. na základě rozhodnutí orgánu Celní správy České republiky,
- b) s radioaktivními odpady přísluší Správě úložišť radioaktivních odpadů,⁹⁾
- c) s věcmi propadlými státu z rozhodnutí orgánu Finanční správy České republiky přísluší Generálnímu finančnímu ředitelství,
- d) s jedinci (exempláři) rostlin a živočichů odebranými podle zvláštních právních předpisů¹²⁾ přísluší Ministerstvu životního prostředí,
- e) s telekomunikační a radiokomunikační technikou, záznamovou technikou, výpočetní technikou a dopravními prostředky, propadlými nebo zabranými v trestním, přestupkovém a jiném obdobném řízení, jakož i s veškerými zbraněmi, střelivem, municí a výbušninami **náleží, s návykovými látkami a prekursory⁸⁹⁾ včetně zařízení k jejich výrobě, s přípravky obsahujícími návykové látky a s jinými nebezpečnými látkami⁹⁰⁾ přísluší krajskému ředitelství policie^{9a)}, v jehož působnosti se nachází sídlo orgánu, jenž o propadnutí nebo zabránění rozhodl; není-li takového orgánu, přísluší tomu krajskému ředitelství policie^{9a)}, v jehož územní působnosti se věc nachází.**

(2) V ostatních případech s majetkem uvedeným v ustanovení § 10 hospodaří Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových (**dále jen „Úřad“**).^{15a)} Zjistí-li organizační složka uvedená v odstavci 1, že není příslušná hospodařit s určitým majetkem uvedeným v ustanovení § 10, vyrozumí o takovém majetku jinou organizační složku uvedenou v odstavci 1 nebo Úřad ~~pro zastupování státu ve věcech majetkových~~. Zjistí-li Úřad ~~pro zastupování státu ve věcech majetkových~~, že v případě určitého majetku uvedeného v ustanovení § 10 přísluší hospodaření organizační složce uvedené v odstavci 1, vyrozumí o takovém majetku tuto organizační složku.

(3) Pokud nelze příslušnost podle předchozích odstavců určit anebo budou-li v jednotlivém případě dány závažné důvody pro změnu příslušnosti organizačních složek uvedených v odstavci 1 nebo 2, určí, popřípadě změní příslušnost Ministerstvo financí na žádost anebo z vlastního podnětu svým opatřením (§ 20); ve výjimečném případě může být takto založena příslušnost i organizační složce neuvedené v odstavci 1 nebo 2. Ustanovení § 9 odst. 2 a 3 zde platí obdobně.

Nabývání majetku

§ 12

(1) Je-li majetek nabýván smlouvou, musí být smlouva písemná a s podpisy na jedné listině i v případě, že to právní předpisy nevyžadují, pokud použití písemné formy nevylučuje zákon anebo povaha právního úkonu, popřípadě okolnosti, za kterých k němu dochází. Darovací nebo jinou smlouvu, již se bezúplatně převádí ve prospěch státu majetek bez určení příslušné organizační složky (§ 9), uzavírá za stát organizační složka, jejíž příslušnost se určí podle ustanovení § 11.

(2) Darovací nebo jiná smlouva, kterou se do vlastnictví státu bezúplatně nabývá nemovitá věc, která se eviduje v katastru nemovitostí, s výjimkou silničního pozemku nabývaného z důvodu změny kategorie nebo třídy pozemní komunikace, jakož i byt nebo nebytový prostor, **pokud takovou smlouvu neuzavírá Úřad**, a smlouva, kterou se ve prospěch státu bezúplatně převádí majetková účast v jiné obchodní společnosti než akciové, vyžaduje schválení Ministerstvem financí.

(3) Za úplatu lze nabývat pouze majetek, který splňuje předpoklady stanovené v ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) a b) a příslušné organizační složce (§ 9) bude sloužit pro zabezpečení výkonu její působnosti anebo její činnosti, pokud nejde o nabytí ve veřejném zájmu.

(4) Při úplatném nabývání majetku lze cenu sjednat¹⁶⁾ pouze do výše rovnající se ocenění tohoto majetku podle zvláštního právního předpisu.¹⁷⁾ Ve veřejném zájmu může Ministerstvo financí dát předchozí souhlas ke sjednání ceny vyšší. To platí obdobně, je-li majetek nabýván v dražbě.^{17a)}

(5) Pokud sjednaná cena překročí výši přípustnou podle odstavce 4 a nejde přitom o nabytí majetku v dražbě^{17a)}, je dohoda o ceně neplatná v rozsahu rozdílu, o který sjednaná cena přípustnou výši překročila. Je-li úplatné nabytí majetku předmětem veřejné zakázky podle zvláštního právního předpisu,¹⁸⁾ platí odstavec 4 pouze v případě, má-li být smlouva uzavřena na základě výsledku jednacího řízení bez uveřejnění.

(6) Zřizovatel si může zcela nebo zčásti vyhradit schvalování smluv o úplatném nabytí nemovité věci, bytu nebo nebytového prostoru státem, uzavíraných jím zřízenými organizačními složkami. Nemá-li příslušná organizační složka zřizovatele, může si schvalování uvedených smluv takto vyhradit věcně příslušný ústřední správní úřad, a není-li ho, Ministerstvo financí.

(7) Ministerstva mohou s předchozím souhlasem vlády ve prospěch státu nabývat za úplatu cenné papíry. Ostatní organizační složky nemohou ve prospěch státu nabývat za úplatu ani cenné papíry, ani majetkové účasti v jiných obchodních společnostech než akciových.

(8) Organizační složky nemohou uzavírat smlouvu o poskytnutí věci, bytu nebo nebytového prostoru (dále jen "věc") do užívání spojenou se smlouvou o následném převodu této věci do vlastnictví státu. Za účelem nákupu nemovité věci v zahraničí pro potřebu zastupitelských úřadů tak lze učinit pouze s předchozím souhlasem Ministerstva financí. Při sjednávání koncesní smlouvy podle zvláštního právního předpisu^{18a)} se věta první a věta druhá nepoužijí.

§ 13

(1) Stát nabývá majetek též zákonem,¹⁹⁾ na základě zákona,²⁰⁾ děděním ze závěti,²¹⁾ rozhodnutím příslušného orgánu²²⁾ a na základě mezinárodní smlouvy, kterou je stát vázán, popřípadě na základě jiných skutečností stanovených zákonem.

(2) Pokud má být pro nabytí majetku děděním ze závěti založena příslušnost určité organizační složky (§ 9), musí být při ustanovení státu dědicem²³⁾ tato organizační složka výslovně označena.

(3) Není-li den nabytí majetku státem podle odstavce 1 přímo stanoven, je jím den, kdy o nabytí majetku státem bylo příslušným orgánem pravomocně rozhodnuto anebo kdy bylo toto nabytí příslušným orgánem pravomocně potvrzeno,²⁴⁾ popřípadě den, kdy rozhodná skutečnost platně nastala. Nelze-li rozhodný den ani takto určit, je jím den, kdy se příslušná organizační složka (§ 11) ujala výkonu povinností podle tohoto zákona.

Základní povinnosti při hospodaření s majetkem

§ 14

(1) Majetek musí být využíván účelně a hospodárně k plnění funkcí státu a k výkonu stanovených činností; jiným způsobem lze majetek použít nebo s ním naložit pouze za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem anebo tímto zákonem. Organizační složka si počíná tak, aby svým jednáním majetek nepoškozovala a neodůvodněně nesnižovala jeho rozsah a hodnotu anebo výnos z tohoto majetku.

(2) Příslušná organizační složka vede majetek v účetnictví a provádí jeho inventarizace podle zvláštních právních předpisů,²⁵⁾ pokud tento zákon (§ 15) anebo jiný zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

(3) Příslušná organizační složka pečuje o zachování majetku a jeho údržbu, a pokud to připouští jeho povaha, i o jeho zlepšení nebo rozmnožení. Chrání jej před poškozením, zničením, ztrátou, odcizením nebo zneužitím.

(4) Příslušná organizační složka důsledně využívá všechny právní prostředky při uplatňování a hájení práv státu jako vlastníka a při ochraně majetku před neoprávněnými zásahy a včas uplatňuje právo na náhradu škody a právo na vydání bezdůvodného obohacení. Zvláštní právní předpis může stanovit, ve kterých případech a za jakých podmínek v řízení před soudy a jinými orgány ve věcech týkajících se majetku vystupuje za stát jiná než příslušná organizační složka.

(5) Příslušná organizační složka průběžně sleduje, zda dlužníci včas a řádně plní své závazky, a zejména včasným uplatněním a vymáháním práv státu zajišťuje, aby nedošlo k promlčení nebo zániku těchto práv. Pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak, požaduje od dlužníků úroky z prodlení (poplatek z prodlení) ve výši stanovené zvláštním právním předpisem a sjednané smluvní sankce.

(6) U pohledávek, kde peněžité plnění ve prospěch státu ukládá dlužníku zvláštní právní předpis anebo je uložil dlužníku příslušný orgán bez návrhu a přitom nesplnění této platební povinnosti nelze postihnout sankcí podle zvláštního právního předpisu, požaduje příslušná organizační složka od dlužníka úrok z prodlení ~~v roční výši dvojnásobku diskontní sazby stanovené Českou národní bankou a platné k prvnímu dni prodlení~~ **ve výši podle zvláštního právního předpisu, kterým se stanoví výše úroků z prodlení podle občanského zákoníku**, pokud úrok z prodlení v úhrnu přesáhne částku 5 000 Kč.

(7) Stane-li se majetek nepotřebným a o nepotřebnosti rozhodl písemně vedoucí příslušné organizační složky, popřípadě jím písemně pověřený jiný vedoucí zaměstnanec organizační složky, naloží příslušná organizační složka s majetkem způsobem a za podmínek podle tohoto zákona. Za nepotřebný se pro tyto účely považuje zejména majetek, který přesahuje potřeby příslušné organizační složky, anebo majetek, na jehož ponechání státu přestal být veřejný zájem, v případě věcí též takové věci, které pro ztrátu, popřípadě zastarání svých technických a funkčních vlastností nebo pro nepřiměřenou nákladnost provozu nemohou sloužit svému účelu.

§ 14a

(1) **Organizační složka poskytuje v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup údaje o nemovitých věcech, bytech a nebytových prostorech ve vlastnictví státu a o nakládání s nimi a údaje o jí užívaných nemovitých věcech nebo jejich částech, bytech a nebytových prostorech, které nejsou ve vlastnictví státu, do centrálního registru majetku státu. Centrální registr majetku státu je součástí integrovaného informačního systému státní pokladny. Strukturu a rozsah údajů vedených v centrálním registru majetku státu, termíny pro jejich poskytování, jakož i rozsah a podmínky jejich sdílení pro potřeby organizační složky, která údaje poskytl, a dalších organizačních složek upraví prováděcí právní předpis.**

(2) **Centrální registr majetku státu přebírá a využívá údaje z centrálního registru administrativních budov (§ 14b), z informačního systému katastru nemovitostí a ze základních registrů. Organizační složka poskytuje podle odstavce 1 do centrálního registru majetku státu pouze ty údaje, které z těchto informačních systémů nelze získat.**

§ 14b

(1) Zřizuje se centrální registr administrativních budov, jehož správcem je Úřad. Centrální registr administrativních budov slouží organizačním složkám k účelnému a hospodárnému využívání

- a) budov a dalších souvisejících nemovitých věcí nebo jejich částí ve vlastnictví státu, které slouží nebo mohou sloužit pro správní a jiné obdobné nebo související činnosti v rámci plnění funkcí státu,**
- b) budov a dalších souvisejících nemovitých věcí nebo jejich částí, které nejsou ve vlastnictví státu, ale pro správní a jiné obdobné nebo související činnosti v rámci plnění funkcí státu jsou organizačními složkami užívány.**

(2) Organizační složka poskytuje do centrálního registru administrativních budov údaje o nemovitých věcech uvedených v odstavci 1 a o jejich částech v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) Centrální registr administrativních budov přebírá a využívá údaje centrálního registru majetku státu (§ 14a), z informačního systému katastru nemovitostí a ze základních registrů. Organizační složka poskytuje do centrálního registru administrativních budov pouze ty údaje, které z těchto informačních systémů nelze získat. Strukturu a rozsah údajů vedených v centrálním registru administrativních budov, termíny pro jejich poskytování, jakož i rozsah a podmínky jejich sdílení pro potřeby organizační složky, která údaje poskytl, a dalších organizačních složek upraví prováděcí právní předpis.

§ 14c

Vedoucí příslušné organizační složky může z důvodu zajištění bezpečnosti nebo obrany státu rozhodnout, ve kterých případech se ustanovení § 14a a 14b nepoužijí.

§ 15

(1) Majetek uvedený v ustanovení § 10 příslušná organizační složka (§ 11) určí a sepiše neprodleně poté, kdy se o takovém majetku dozvěděla; v případě věcí, které se evidují v katastru nemovitostí České republiky,²⁶⁾ současně zajistí, aby byl proveden zápis do katastru nemovitostí. Pro účely provedení záznamu²⁷⁾ do katastru nemovitostí je listinou osvědčující příslušnost organizační složky²⁸⁾ její ohlášení.

(2) Majetek uvedený v odstavci 1 není předmětem rozhodování podle ustanovení § 14 odst. 7 a je třeba jej bez zbytečného odkladu rozmístit u organizačních složek (§ 19), pokud to zvláštní povaha majetku vyžaduje anebo jej tyto potřebují pro zabezpečení výkonu své působnosti nebo stanoveného předmětu činnosti. Z týchž důvodů anebo ve veřejném zájmu si může příslušná organizační složka (§ 11) majetek ponechat u sebe. V ostatních případech věci převede do vlastnictví právnických nebo fyzických osob, práva uplatní a další majetek účelně zpeněží v souladu s tímto zákonem. Se zbylým majetkem, o který neprojeví zájem jiné organizační složky ani právnické nebo fyzické osoby, naloží postupem, který upraví prováděcí právní předpis. S majetkem, který stát nabyt v důsledku rozhodnutí soudu o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie, jímž bylo vysloveno propadnutí

nebo zabrání majetku nebo jeho části^{28a}), se naloží způsobem stanoveným v jiném právním předpise^{28b}).

(3) Pozemky, které jsou majetkem podle odstavce 1 a zároveň tvoří zemědělský půdní fond, příslušná organizační složka přednostně nabídne Státnímu pozemkovému úřadu; to neplatí v případě pozemků tvořících jeden funkční celek s obytnými a hospodářskými budovami a jinými stavbami, které neslouží zemědělské a lesní výrobě nebo s ní souvisejícímu vodnímu hospodářství, a dále pozemků tvořících součást dědictví, které stát nabyl nebo mu připadlo a v souvislosti s tím mu vznikla povinnost uhradit dluh. Nepřijme-li Státní pozemkový úřad nabídku do 30 dnů od jejího doručení, platí, že nemá o nabízené pozemky zájem a k pozdější akceptaci nabídky se nepřihlíží. Příslušná organizační složka dále postupuje v souladu s odstavcem 2.

(4) Majetek podle odstavce 1 vede příslušná organizační složka (§ 11) v operativní evidenci způsobem a za podmínek, které upraví prováděcí právní předpis, a to až do doby konečného naložení s majetkem; **tím není dotčen postup podle ustanovení § 14 odst. 2, jedná-li se o nemovité věci, byty, nebytové prostory a peněžité pohledávky.** Ponechá-li si **příslušná organizační složka** majetek u sebe podle odstavce 2 věty druhé anebo nepodaří-li se jí s majetkem naložit konečným způsobem do 2 let poté, kdy začala plnit úkoly podle odstavce 1, operativní evidenci ukončí a postupuje podle ustanovení § 14 odst. 2; její příslušnost se pak nadále řídí podle ustanovení § 9.

§ 16

(1) Se spornými nároky třetích osob k majetku, který stát nabyl způsoby uvedenými v ustanovení § 13 tohoto zákona, odkáže příslušná organizační složka (§ 11) tyto osoby na soud. Současně je vyzve, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení výzvy prokázaly, že svůj nárok u soudu uplatnily. Byla-li podána žaloba, vyčká právní moci rozhodnutí soudu. V případě marného uplynutí této lhůty pokračuje organizační složka v postupu podle ustanovení § 15 odst. 2 tohoto zákona; možnost následného uplatnění nároků třetích osob u soudu tím není dotčena.

(2) Nabude-li stát v důsledku výroku, jímž soud uložil trest propadnutí majetku,²⁹) věci a prostředky, u nichž mohou vzniknout pochybnosti, zda je jich nezbytně třeba k uspokojení životních potřeb odsouzeného nebo osob, o jejichž výživu nebo výchovu je odsouzený povinen pečovat,³⁰) a jsou-li předpoklady, že by mohla být podána žádost o jejich vynětí,³¹) příslušná organizační složka (§ 11) provádějící trest propadnutí majetku naloží s těmito věcmi a prostředky až po uplynutí 3 měsíců ode dne, kdy rozsudek nabyl právní moci, a jde-li o věci nebo prostředky, které byly prováděním trestu propadnutí majetku postiženy teprve později, po uplynutí jednoho měsíce od doby, kdy k postižení došlo. Byla-li v uvedených lhůtách žádost o vynětí podána, vyčká právní moci rozhodnutí o této žádosti.

(3) Nabude-li stát majetek v důsledku rozhodnutí soudu o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie, jímž bylo vysloveno propadnutí nebo zabrání majetku nebo jeho části^{28a}), příslušná organizační složka (§ 11) naloží s tímto majetkem až po uplynutí 3 měsíců ode dne právní moci tohoto rozhodnutí soudu nebo i před uplynutím této lhůty, byla-li podle jiného právního předpisu^{31a}) soudem vyrozuměna, že není dán důvod bránící propadnutí nebo zabrání takového majetku nebo jeho části. Byla-li však organizační složka v uvedené lhůtě vyrozuměna soudem o tom, že jej jiný členský stát Evropské unie informoval o důvodu bránícím propadnutí nebo zabrání takového majetku nebo jeho části, naloží s ním až

po doručení rozhodnutí soudu vydaného ohledně dotčeného majetku na základě informace jiného členského státu Evropské unie^{31b}).

ČÁST TŘETÍ

NAKLÁDÁNÍ S MAJETKEM

§ 17

Nakládá-li se s majetkem na základě smlouvy, musí mít smlouva písemnou formu a podpisy na jedné listině i v případě, že to právní předpisy nevyžadují, pokud použití písemné formy nevylučuje zákon anebo povaha právního úkonu, popřípadě okolnosti, za kterých k němu dochází.

§ 18

S majetkem uvedeným v ustanovení § 10 nemůže příslušná organizační složka (§ 11) naložit, s výjimkou prodeje věcí ~~podle § 24 odst. 2 ve veřejné dražbě~~ a prodeje živých zvířat, ve prospěch

- a) soudců a přísedících, státních zástupců, příslušníků Policie České republiky, znalců, tlumočnicků a notářů, jakož i zaměstnanců soudů, státního zastupitelství, Policie České republiky a notářských kanceláří,
- b) ~~přednostů a dalších zaměstnanců okresních úřadů~~, celníků a občanských zaměstnanců Celní správy České republiky, jakož i vedoucích a dalších zaměstnanců jiných organizačních složek příslušných hospodařit s majetkem podle ustanovení § 11,
- c) starostů, zástupců starosty, tajemníků a dalších zaměstnanců příslušných obecních úřadů³²) a obdobně příslušných úřadů měst a městských částí, jakož i osob jim blízkých,³³) pokud se osoby uvedené pod písmeny a) až c) v jednotlivých případech podílely na úkonech souvisejících s nabytím takového majetku státem a na hospodaření s ním.

Nakládání s majetkem mezi organizačními složkami

~~§ 19~~

~~(1) Nakládání s majetkem mezi organizačními složkami navzájem se uskutečňuje na základě zápisu. Náležitosti zápisu, podmínky úplatného nebo bezúplatného nakládání s majetkem a další pravidla pro nakládání s majetkem mezi organizačními složkami upraví prováděcí právní předpis.~~

~~(2) Nakládají-li organizační složky podle odstavce 1 s věcmi, které se evidují v katastru nemovitostí České republiky,²⁶) zajistí též, aby byl proveden záznam²⁷) do katastru nemovitostí. Pro tyto účely je zápis podle odstavce 1 listinou osvědčující příslušnost přejímající organizační složky.²⁸)~~

~~(3) Příslušné organizační složky (§ 9 a 11) nakládají s majetkem ve prospěch právnických a fyzických osob podle dalších ustanovení tohoto zákona teprve poté, neprojeví-li o majetek ani na základě širší nabídky zájem jiná organizační složka. Postup při nakládání s majetkem, o který neprojeví zájem jiné organizační složky ani jiné právnické nebo fyzické osoby, upraví prováděcí právní předpis.~~

§ 19

(1) Nakládání s majetkem a jiné jednání mezi organizačními složkami navzájem se uskutečňuje na základě zápisu. Pokud plnění vyplývající ze zápisu mají povahu majetku nebo závazků vedených v účetnictví, postupují organizační složky obdobně podle zvláštních právních předpisů upravujících účetnictví²⁵⁾. Ustanovení § 31 až § 37 odst. 1 a 2 a § 39 až 42 se v případě uvedených plnění nepoužijí a organizační složky se řídí pravidly o náležitostech zápisů, podmínkami úplatného nebo bezúplatného nakládání s majetkem a dalšími pravidly nakládání s majetkem a jiného jednání, která upraví prováděcí právní předpis.

(2) Nakládají-li organizační složky podle odstavce 1 s věcmi, které se evidují v katastru nemovitostí České republiky²⁶⁾, zajistí též, aby byl proveden záznam²⁷⁾ do katastru nemovitostí. Pro tyto účely je zápis podle odstavce 1 listinou osvědčující příslušnost přejímající organizační složky²⁸⁾.

(3) Jestliže bylo v rámci příslušné organizační složky (§ 9) rozhodnuto o nepotřebnosti (§ 14 odst. 7) majetku nacházejícího se na území České republiky, lze jej přednostně nabídnout Úřadu. Úřad může takový majetek převzít i v případě, že jej k plnění úkolů v rámci stanoveného předmětu činnosti nepotřebuje. Převezme-li Úřad takový majetek, je s ním příslušný hospodařit v souladu s ustanovením § 9 a platí pro něj ustanovení § 14 odst. 7.

(4) Jestliže bylo v rámci příslušné organizační složky (§ 9) rozhodnuto o nepotřebnosti (§ 14 odst. 7) majetku, lze jej přednostně nabídnout a převzít mezi organizačními složkami v působnosti téhož zřizovatele nebo ústředního správního úřadu anebo je-li jedna organizační složka vůči druhé zřizovatelem nebo ústředním správním úřadem, a to i když přejímající organizační složka tento majetek nepotřebuje k plnění úkolů v rámci stanoveného předmětu činnosti, pokud takový postup povede k hospodárnějšímu naložení s tímto majetkem. Ustanovení odstavce 3 věty třetí se pro přejímající organizační složku použije obdobně.

(5) Pokud příslušná organizační složka (§ 9) nevyužila postup podle odstavců 3 nebo 4, naloží s majetkem podle jeho povahy a stavu a je-li majetek způsobilý k dalšímu využití, naloží s ním ve prospěch jiné organizační složky, která jej potřebuje pro zabezpečení výkonu své působnosti nebo činnosti anebo která jej převezme ve veřejném zájmu; to platí obdobně i pro nakládání s nepotřebným majetkem, který převzal Úřad podle odstavce 3 anebo organizační složka podle odstavce 4. Nabídka jiným organizačním složkám se v případě nemovitých věcí, bytů a nebytových prostorů provádí vždy prostřednictvím příslušného registru, ve kterém je tento majetek evidován (§ 14a, 14b), nebrání-li tomu uplatnění postupu podle ustanovení § 14c. Nabídka ostatního majetku se provádí na portálu veřejné správy. Je-li to účelné, lze nabídku jiným organizačním složkám uskutečnit souběžně i jiným vhodným způsobem.

(6) Naložit s majetkem ve prospěch právnických a fyzických osob lze teprve poté, neprojeví-li o majetek zájem jiná organizační složka a nebrání-li tomu ani veřejný zájem. Postup při nakládání s majetkem, o který neprojeví zájem jiné organizační složky ani právnické nebo fyzické osoby, upraví prováděcí právní předpis.

§ 20

(1) Pokud to tento zákon připouští, lze s majetkem nakládat také jednostranným opatřením. Opatření je vždy písemné. Musí obsahovat určení organizačních složek, kterých se týká, jakož i určení majetku, s nímž se nakládá, a musí v něm být stanoven den, jímž nastávají účinky opatření. Opatření se doručuje dotčeným organizačním složkám a jejich zřizovatelům, a nakládá-li se jím s věcí, která se eviduje v katastru nemovitostí České republiky,²⁶⁾ rovněž příslušnému katastrálnímu úřadu.

(2) Opatření podle odstavce 1 mohou vydávat zřizovatelé organizačních složek při výkonu funkce zřizovatele podle tohoto zákona a příslušné orgány Poslanecké sněmovny a Senátu v souvislosti s rozhodováním o příslušnosti (§ 9). **Opatření podle odstavce 1 může vydat i ředitel bezpečnostního sboru, nakládá-li se s majetkem za podmínek stanovených zákonem upravujícím Hasičský záchranný sbor České republiky⁹¹⁾ nebo zákonem upravujícím Policii České republiky⁹²⁾.**

(3) Ministerstvo financí může vydat opatření podle odstavce 1 v souvislosti s rozhodováním o příslušnosti (§ 9 a 11) nebo v rámci kontroly (§ 49 odst. 4); opatření musí obsahovat odůvodnění.

(4) Na vydání opatření podle tohoto zákona se nevztahují předpisy o správním řízení³⁴⁾ a opatření nepodléhají přezkoumání soudem.

(5) Opatření podle tohoto zákona se pro účely katastrálních právních předpisů²⁷⁾ považuje za rozhodnutí státního orgánu.

Převody vlastnictví

§ 21

(1) Nejde-li o prodej zboží v obchodě nebo jiný smluvní převod v rámci stanoveného předmětu činnosti, lze do vlastnictví právnické nebo fyzické osoby převést smlouvou věc pouze za podmínek uvedených v ustanovení § 22 až 24 a jen tehdy, je-li tato věc pro stát trvale nepotřebná (§ 14 odst. 7, § 19 odst. 3 6).

(2) Ze závažných důvodů a po předchozím vyjádření Ministerstva financí může vláda povolit výjimku z podmínky trvalé nepotřebnosti podle odstavce 1. Tím není dotčen postup podle ustanovení § 22 odst. 1 ~~a 2 až 3~~; ustanovení § 22 ~~odst. 3 až 6~~ **odst. 4** a § 23 se však nepoužijí.

§ 22

~~(1) Při úplatném převodu věci se cena sjednává⁴⁶⁾ nejméně ve výši, která je v daném místě a čase obvyklá, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.³⁵⁾ Zásady postupu při zjišťování zájmu o koupi, nepůjde-li o přímý prodej vybrané osobě, upraví prováděcí právní předpis.~~

~~(2) Bezúplatně lze věc převést pouze ve veřejném zájmu, anebo je-li bezúplatný převod hospodárnější než jiný způsob naložení s věcí nebo stanoví-li tak zvláštní právní předpis.~~

~~(3) Schválení Ministerstvem financí vyžaduje smlouva o převodu nemovité věci, která se eviduje v katastru nemovitostí, jakož i smlouva o převodu bytu a nebytového prostoru, nejde-li o převod~~

- ~~a) pozemku zastavěného stavbou pro bydlení nebo stavbou pro individuální rekreaci³⁶⁾ ve vlastnictví nabyvatele a pozemku na něj navazujícího do výměry nepřesahující v souhrnu 1000 m² tomuto nabyvateli, anebo samostatný převod pozemku zastavěného jednotlivou nebo řadovou garáží ve vlastnictví nabyvatele,~~
- ~~b) spoluvlastnického podílu ve prospěch spoluvlastníka na základě předkupního práva^{36a)} anebo spoluvlastnického podílu na pozemku ve prospěch vlastníka bytu nebo nebytového prostoru podle zvláštního právního předpisu³⁷⁾,~~
- ~~c) nemovité věci podle odstavce 4,~~
- ~~d) pozemku podle odstavce 5, anebo stavby nacházející se na takovém pozemku,~~
- ~~e) společného zařízení realizovaného v rámci pozemkových úprav³⁸⁾,~~
- ~~f) pozemku směřovaného za účelem nabytí pozemku jiného vlastníka,~~
- ~~g) nezastavěného pozemku ve výměře nepřesahující 100 m², pokud tento pozemek nenavazuje na žádný další pozemek převáděný témuž nabyvateli,~~
- ~~h) silničního pozemku, na němž je umístěno těleso silnice, která je v souladu se zvláštním právním předpisem^{38a)} ve vlastnictví kraje, nebo těleso místní komunikace, která je v souladu se zvláštním právním předpisem^{38a)} ve vlastnictví obce, do vlastnictví tohoto kraje nebo obce, anebo pozemku určeného pravomocným územním rozhodnutím k vybudování silnice nebo místní komunikace, jejímž vlastníkem má být podle zvláštního právního předpisu^{38a)} kraj nebo obec, do vlastnictví tohoto kraje nebo obce,~~
- ~~i) silničního pozemku, u kterého z důvodu změny kategorie nebo třídy pozemní komunikace dochází k převodu do vlastnictví osoby, která má být podle zvláštního právního předpisu^{38a)} vlastníkem pozemní komunikace se změněnou kategorií nebo třídou.~~

~~(4) Schválení Ministerstvem kultury vyžaduje smlouva o převodu movité a nemovité věci prohlášené za kulturní památku s výjimkou silničního pozemku podle odstavce 3 písm. i) a smlouva o převodu sbírky muzejní povahy.~~

~~(5) Schválení Ministerstvem životního prostředí vyžaduje smlouva o převodu pozemku ve zvláště chráněném území a jeho ochranném pásmu s výjimkou silničního pozemku podle odstavce 3 písm. i) a smlouva o převodu stavby, která se eviduje v katastru nemovitostí, pokud se nachází na pozemku ve zvláště chráněném území a jeho ochranném pásmu, nejde-li o smlouvu podléhající schválení podle odstavce 4.~~

~~(6) Zřizovatel si může zcela nebo zčásti vyhradit schvalování smluv o převodu movitých věcí nepodléhajících schválení podle odstavce 4, pokud je uzavírají jím zřízené organizační složky a nejde přitom o postup podle ustanovení § 15 odst. 2. Nemá-li příslušná organizační složka zřizovatele, může si schvalování uvedených smluv takto vyhradit věcně příslušný ústřední správní úřad, a není-li ho, Ministerstvo financí.~~

~~(7) Schvalování smluv podle odstavců 3, 4 a 5 nevyžadují smlouvy uzavírané Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových^{35a)}.~~

§ 22

(1) Při úplatném převodu věci se vhodný zájemce o koupi, s nímž bude organizační složka jednat o uzavření smlouvy, zjistí ve výběrovém řízení, anebo se věc

prodá ve veřejné dražbě⁴⁰⁾, popřípadě se k uzavření smlouvy využije veřejná soutěž o nejvhodnější nabídku. V odůvodněných případech lze uskutečnit přímý prodej vybrané osobě. Postup při zjišťování zájemců o koupi a postup při stanovení podmínek, termínů a kritérií ve výběrovém řízení upraví prováděcí právní předpis.

(2) Při úplatném převodu věci organizační složka sjedná¹⁶⁾ cenu nejméně ve výši, která je v daném místě a čase obvyklá, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak³⁵⁾. Obdobně postupuje při stanovení minimální kupní ceny v rámci podmínek výběrového řízení a veřejné soutěže o nejvhodnější nabídku anebo při stanovení nejnižšího podání pro účely veřejné dražby. Tím není dotčena možnost přiměřeného snížení minimální kupní ceny v dalším kole výběrového řízení nebo v nové veřejné soutěži o nejvhodnější nabídku, opakovaných pro nezájem, nebo možnost snížení výše nejnižšího podání při opakované dražbě, nebyl-li předmět dražby vydražen.

(3) Bezúplatně lze věc převést pouze ve veřejném zájmu, anebo je-li bezúplatný převod hospodárnější než jiný způsob naložení s věcí nebo stanoví-li tak zvláštní právní předpis.

(4) Zřizovatel si může zcela nebo zčásti vyhradit schvalování smluv o převodu věcí s výjimkou silničního pozemku, u kterého z důvodu změny kategorie nebo třídy pozemní komunikace dochází k převodu do vlastnictví osoby, která má být podle zvláštního právního předpisu^{38a)} vlastníkem pozemní komunikace se změněnou kategorií nebo třídou, pokud je uzavírají jím zřízené organizační složky a nejde přitom o postup podle ustanovení § 15 odst. 2. Není-li zřizovatele, může si schvalování uvedených smluv vyhradit věcně příslušný ústřední správní úřad, a není-li ho, Ministerstvo financí.

~~§ 23~~

~~Při převodu věci mající strategickou povahu nebo značnou peněžitou anebo jinou hodnotu si může schválení podle ustanovení § 22 odst. 3, 4 a 5 tohoto zákona vyhradit vláda.~~

§ 23

Při převodu věci, která má strategickou povahu nebo značnou peněžitou anebo jinou hodnotu, si může schválení smlouvy vyhradit vláda; ustanovení § 22 odst. 4 se v takovém případě nepoužije.

§ 24

(1) Organizační složka nemůže jako pronajímatel uzavřít smlouvu o poskytnutí věci za úplatu do užívání, spojenou se smlouvou o následném převodu vlastnictví této věci, a nemůže uzavřít smlouvu o prodeji podniku nebo jeho části.³⁹⁾

~~(2) Při prodeji věci ve veřejné dražbě postupuje podle zvláštního právního předpisu;⁴⁰⁾ tím není dotčeno ustanovení odstavce 1 ani ustanovení § 21 odst. 2, § 22 odst. 3, 4, 5, 6 a § 23.~~

24a

(1) Při úplatném převodu nemovité věci včetně případného příslušenství, bytu nebo nebytového prostoru nacházejících se na území České republiky, nejde-li o směnu, se příslušná organizační složka (§ 9) může dohodnout s Úřadem, že Úřad pro ni prodej obstará. Příslušnost organizační složky hospodařit s předmětem prodeje není do doby jeho nabytí jinou osobou tímto postupem dotčena a organizační složka zůstává příslušnou organizační složkou i v rámci smluvního vztahu s kupujícím; úkony nezbytné k provedení prodeje a jednání s tím související včetně uzavření smlouvy, přijetí kupní ceny i případných dalších plnění však namísto příslušné organizační složky zajišťuje výlučně Úřad. Ustanovení § 22 odst. 4 se v takovém případě nepoužije, není však dotčen postup podle ustanovení § 21 odst. 2 a § 23.

(2) Součástí obstarání prodeje podle odstavce 1 je rovněž sledování plnění podmínek pro úhradu kupní ceny, uplatnění případných nedoplatků, úroků z prodlení, sjednaných smluvních sankcí nebo náhrady škody, jakož i případné ukončení smlouvy z důvodu jejího neplnění kupujícím. Za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem^{15a)} se příslušná organizační složka může dohodnout s Úřadem, že Úřad bude namísto této organizační složky jednat v řízení o povolení vkladu do katastru nemovitostí, popřípadě v řízení před soudem nebo jiným orgánem o uplatnění nároků státu spojených s prodejem.

(3) Úřad nelze v jednání při obstarání prodeje omezit podmínkami dohodnutými s příslušnou organizační složkou. Včas a v úplnosti poskytuje příslušné organizační složce informace, údaje a podklady, které se týkají průběhu obstarání prodeje a jsou přitom potřebné pro její řádné hospodaření s majetkem. Příslušná organizační složka poskytuje Úřadu včas a v úplnosti informace, údaje, podklady a součinnost, nezbytné pro jeho jednání v rámci obstarání prodeje. Obstarání prodeje podle odstavce 1 jinou osobou je vyloučeno. Nepodaří-li se Úřadu v předem dohodnuté době prodej obstarat, naloží příslušná organizační složka s předmětem prodeje v souladu s tímto zákonem.

(4) Za obstarání prodeje podle odstavce 1 nenáleží Úřadu peněžité plnění. Výdaje spojené s obstaráním prodeje hradí příslušná organizační složka. Příjem z prodeje i případná další související plnění jsou příjmem příslušné organizační složky a na její příjmový rozpočtový účet budou Úřadem odvedeny prostřednictvím jeho účtu cizích prostředků. Vznikne-li jednáním Úřadu při obstarání prodeje jiné osobě škoda a tato jiná osoba úspěšně uplatní nárok na její náhradu, uhradí škodu příslušná organizační složka a vypořádání jejích nákladů s tím spojených se provede rozpočtovým opatřením.

(5) Při obstarání prodeje s využitím veřejné dražby se ustanovení odstavců 1 až 4 použijí přiměřeně.

Jiné způsoby nakládání

§ 25

K věci nelze smlouvou zřídit zástavní právo.

§ 26

(1) Nemovité věci lze v nezbytném rozsahu smluvně zatížit věcným břemenem pro účely zřízení nebo provozu sítě technického vybavení⁴¹⁾ a veřejně prospěšné stavby,^{41a)}

popřípadě k zajištění nezbytného přístupu vlastníka k jeho stavbě. V ostatních případech může ze závažných důvodů výjimku povolit Ministerstvo financí.

(2) Věcné břemeno se sjednává za úplatu a pouze v takovém rozsahu, aby organizační složce nebránilo ve výkonu její činnosti.

§ 27

(1) Věc nebo její část, kterou organizační složka dočasně nepotřebuje k plnění funkcí státu nebo jiných úkolů v rámci své působnosti nebo stanoveného předmětu činnosti, lze přenechat do užívání právnické nebo fyzické osoby. Obdobně lze postupovat v případě, že tak bude dosaženo účelnějšího nebo hospodárnějšího využití věci při zachování hlavního účelu, ke kterému organizační složce slouží.

(2) Užívání podle odstavce 1 lze sjednat⁴²⁾ pouze na dobu určitou v trvání nejdéle 8 let pro jednoho uživatele. Pokud jsou podmínky podle odstavce 1 splněny i nadále, lze užívání témuž uživateli prodloužit anebo sjednat znovu, avšak opět pouze na dobu v trvání nejdéle 8 let. Nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak,⁴³⁾ musí smlouva obsahovat ujednání o možnosti ukončit uživateli vztah výpovědí a rovněž odstoupením od smlouvy, pokud uživatel neplní řádně a včas své povinnosti anebo pokud přestanou být plněny podmínky podle odstavce 1.

(3) V případě užívání podle odstavce 1 nesmí být nájemné sjednáno v nižší částce, než kterou jako nejvyšší možné nájemné stanoví zvláštní právní předpis,⁴⁴⁾ není-li nájemné upraveno zvláštním právním předpisem, sjedná se nejméně ve výši, která je v daném místě a čase obvyklá. Bezúplatné užívání lze sjednat jen s osobami, které se nezabývají podnikáním^{44a)}, a pouze k zajištění výkonu státní správy v přenesené působnosti anebo pro účely sociální, humanitární, požární ochrany, ochrany obyvatelstva, integrovaného záchranného systému, vzdělávací, vědecké, kulturní, sportovní a tělovýchovné, ochrany přírody a péče o životní prostředí a práce s dětmi a mládeží.

(4) Výjimku z důvodů pro přenechání věci nebo její části do užívání, stanovených v odstavci 1, z podmínek doby užívání stanovených v odstavci 2 a dále z okruhu uživatelů a účelu užívání stanovených pro případ bezúplatného užívání v odstavci 3 může ze závažných důvodů povolit Ministerstvo financí.

(5) Souhlas pronajímající organizační složky s přenecháním věci nájemcem do podnájmu vyžaduje schválení zřizovatele, a nemá-li organizační složka zřizovatele, schválení věcně příslušného ústředního správního úřadu, a není-li ho, schválení Ministerstva financí, pokud si takové schvalování zřizovatel, věcně příslušný ústřední správní úřad nebo Ministerstvo financí vyhradí. To platí obdobně v případě, sjednává-li organizační složka s vypůjčitelem možnost přenechat věc za úplatu k užívání jinému.

(6) Ustanovení odstavců 1 až 5 se nepoužijí, je-li věc nebo její část předmětem služby či jiného obdobného plnění, poskytovaných právnickou nebo fyzickou osobou výhradně té organizační složce, která je s věcí příslušná hospodařit, anebo k poskytování takové služby či jiného obdobného plnění výhradně slouží. Tím není dotčena povinnost organizační složky sjednat v rámci úpravy právních vztahů s poskytovatelem služby potřebné podmínky týkající se používání a ochrany věci nebo její části.

Účast státu v jiných právnických osobách a sdruženích

§ 28

(1) Stát může založit obchodní společnost nebo se účastnit jejího založení pouze ve formě akciové společnosti.⁴⁵⁾ Stát může být akcionářem i akciové společnosti, kterou nezaložil nebo jejíhož založení se nezúčastnil; pro nabývání akcií platí ustanovení § 12 a 13. K založení akciové společnosti nebo účasti na jejím založení je zapotřebí předchozí souhlas vlády; vláda současně stanoví, zda akcie budou znít na jméno nebo na majitele.

(2) Jménem státu funkci zakladatele akciové společnosti vykonává a majetek do takové společnosti vkládá ministerstvo. Pro tyto účely ministerstvo použije majetek, se kterým je příslušné hospodařit ono samo, anebo na základě svého opatření (§ 20) majetek, s nímž je příslušná hospodařit organizační složka jím zřízená (§ 4). Práva akcionáře v založené akciové společnosti jménem státu vykonává vládou písemně pověřený zaměstnanec zakládajícího ministerstva; postupuje přitom v souladu s právními předpisy a podle písemných pokynů ministra, jemuž o své činnosti podává v jím určených pravidelných intervalech písemné zprávy.

(3) Do obchodních společností lze majetek vkládat a s majetkovými účastmi státu v obchodních společnostech lze nakládat pouze s předchozím souhlasem vlády; tím není dotčeno ustanovení § 37 odst. 3. Stane-li se majetková účast v obchodní společnosti součástí majetku podle ustanovení § 10 anebo ji stát nabude podle ustanovení § 12 odst. 2, popřípadě ustanovení § 13, naloží s ní příslušná organizační složka (§ 9, 11) v souladu s tímto zákonem.

§ 29

Založit obecně prospěšnou společnost⁴⁶⁾ a zřídit nadaci nebo nadační fond⁴⁷⁾ anebo účastnit se na takovém založení a zřízení může stát jen s předchozím souhlasem vlády. Vláda současně stanoví, které ministerstvo bude jménem státu vykonávat funkci zakladatele, popřípadě zřizovatele. Ustanovení § 28 odst. 2 věty druhé se použije obdobně.

§ 30

(1) Stát se nemůže zúčastnit založení družstva⁴⁸⁾ nebo občanského sdružení^{48a)} ani do něj vstoupit anebo členství v něm nabýt převodem, ani se neúčastní jeho zřízení a nemůže uzavřít smlouvu o tichém společenství.⁴⁹⁾ Smlouvu o sdružení⁵⁰⁾ lze uzavřít pouze v případech a za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem.

(2) Stát se může zúčastnit založení zájmového sdružení právnických osob⁵¹⁾ anebo se stát jeho členem, pokud se prostřednictvím tohoto zájmového sdružení zapojí do činnosti mezinárodních a nadnárodních nevládních organizací. Zakladatelská a členská oprávnění pro tyto účely po předchozím souhlasu vlády vykonává příslušná organizační složka (§ 9), jejíž působnost nebo stanovený předmět činnosti věcně souvisí s předmětem činnosti zájmového sdružení.

(3) Stanou-li se práva vyplývající z členství a smluv podle odstavců 1 a 2 součástí majetku podle ustanovení § 10 anebo je stát nabude podle ustanovení § 12 odst. 2, popřípadě ustanovení § 13, naloží s nimi příslušná organizační složka (§ 9 a 11) v souladu s tímto zákonem.

§ 31

(1) Plnění ve splátkách lze sjednat pouze výjimečně, pokud budoucí dlužník předem prokáže schopnost svůj závazek včas splnit a nebude ani z jiných okolností zřejmé, že splnění závazku je tímto ujednáním ohroženo. Současně musí být dohodnuta splatnost celé pohledávky pro případ nesplnění kterékoli ze splátek.⁵²⁾

(2) Ze závažných důvodů lze dohodnout s dlužníkem splátky i u splatného dluhu. Dluh přitom musí být dlužníkem písemně uznán co do důvodu a výše, popřípadě přiznán pravomocným rozhodnutím soudu nebo jiného orgánu. Současně musí být dohodnuta splatnost celé pohledávky pro případ nesplnění kterékoli ze splátek,⁵²⁾ jakož i to, že dlužník bude ve splátkách plnit též úroky z prodlení⁵³⁾ a že stát je v případě prokazatelného zlepšení majetkových poměrů dlužníka oprávněn od ujednání o dalších splátkách odstoupit.⁵⁴⁾

§ 32

Postoupit pohledávku⁵⁵⁾ právnické nebo fyzické osobě lze zásadně jen za úplatu. Pokud sjednaná cena nedosahuje alespoň 60 % jmenovité hodnoty postupované pohledávky včetně příslušenství, popřípadě postupuje-li se pohledávka bezúplatně, lze pohledávku postoupit jen se schválením zřizovatele, a nemá-li příslušná organizační složka zřizovatele, se schválením věcně příslušného ústředního správního úřadu, a není-li ho, Ministerstva financí. To platí i v případě, má-li být pohledávka předmětem veřejné dražby podle zvláštního právního předpisu.⁴⁰⁾

§ 33

Na poměrné uspokojení pohledávky je možno přistoupit pouze v rámci reorganizace nebo při oddlužení⁵⁶⁾.

§ 34

(1) S dlužníkem, je-li fyzickou osobou, lze na jeho žádost dohodnout, že se mu dluh zcela nebo zčásti promíjí,⁵⁷⁾ odůvodňují-li to tíživé sociální poměry dlužníka.

(2) Prominout nelze dluh, který vznikl v souvislosti s trestnou činností dlužníka anebo má-li dlužník z jakéhokoliv důvodu pohledávku vůči státu, pokud sám do výše svého dluhu nepřistoupí k jejímu prominutí, anebo má-li dlužník majetek, z něhož lze dosáhnout uspokojení pohledávky státu.

(3) Výjimku z odstavců 1 a 2 může ze závažných důvodů povolit Ministerstvo financí.

(4) V případě prominutí⁵⁷⁾ dluhu vzniklého porušením podmínek smlouvy o poskytnutí státního příspěvku na individuální bytovou výstavbu^{57a)} neplatí ustanovení odstavců 2 a 3. Tento dluh lze prominout i z jiných důvodů než z důvodů uvedených v odstavci 1, nelze však prominout dluh vzniklý v souvislosti s trestnou činností nebo dluh u dlužníka, který má pohledávku vůči státu.

§ 35

- (1) Od vymáhání pohledávky lze jednostranně upustit, jestliže
- a) dlužník zemřel a pohledávka nemohla být uspokojena ani vymáháním na jeho dědicích, nebo
 - b) dlužník odmítá dluh dobrovolně splnit a přitom se pohledávka promlčela, nebo nelze prokázat, že pohledávka trvá, anebo nelze prokázat její výši a není podklad pro to, aby soud nebo jiný orgán určil výši podle úvahy, nebo
 - c) je ze všech okolností případu zřejmé, že další vymáhání pohledávky by nebylo úspěšné.

(2) Lze rovněž upustit od vymáhání pohledávky, jejíž jmenovitá hodnota včetně příslušenství nepřesahuje 1 000 Kč a ~~dlužník odmítá dluh dobrovolně splnit skutečnosti nasvědčující tomu, že předpokládané náklady na vymožení pohledávky významně převýší předpokládaný příjem z této pohledávky.~~ U téhož dlužníka lze v průběhu jednoho kalendářního roku upustit od vymáhání takové pohledávky jen jednou, ledaže by součet jmenovitých hodnot takových pohledávek včetně příslušenství, od jejichž vymáhání již bylo nebo má být upuštěno, nepřesáhl 1 000 Kč.

(3) Upuštění od vymáhání pohledávky musí být písemné a dlužník se o něm nevyrozumívá. Upuštěním od vymáhání pohledávka nezaniká; **postup podle ustanovení § 14 odst. 5 a 6 se nepoužije.**

~~§ 36~~

~~(1) Právní úkony podle ustanovení § 34 a § 35 odst. 1 vyžadují schválení Ministerstvem financí, pokud jmenovitá hodnota jednotlivé pohledávky (dluhu) včetně příslušenství přesahuje 500 000 Kč.~~

~~(2) U pohledávek, jejichž jmenovitá hodnota včetně příslušenství nepřesahuje částku uvedenou v odstavci 1, si může schvalování právních úkonů podle ustanovení § 34 a § 35 odst. 1 zcela nebo zčásti vyhradit zřizovatel. Nemá-li příslušná organizační složka zřizovatele, může si schvalování vyhradit věcně příslušný ústřední správní úřad, a není-li ho, Ministerstvo financí.~~

§ 36

Zřizovatel si může zcela nebo zčásti vyhradit schvalování právních úkonů podle ustanovení § 34 a § 35 odst. 1. Nemá-li příslušná organizační složka zřizovatele, může si schvalování takto vyhradit věcně příslušný ústřední správní úřad, a není-li ho, Ministerstvo financí. Tím není dotčeno ustanovení § 34 odst. 3.

§ 37

(1) K pohledávce nelze smlouvou zřídit zástavní právo.

(2) Pro nakládání s nepeněžitými pohledávkami, jinými právy a majetkovými hodnotami platí předchozí ustanovení obdobně, pokud to jejich povaha připouští anebo zvláštní právní předpis nestanoví jinak. Pro účely postupu podle ustanovení § 32, 35 a 36 se vychází z ocenění podle zvláštního právního předpisu.¹⁷⁾

(3) Pro převody cenných papírů platí přiměřeně ustanovení § 21 odst. 1 a § 22 odst. 1 ~~a 2 až 3~~; tím není dotčeno ustanovení § 28 odst. 3 věta první, nejde-li o převod cenných papírů v rámci postupu podle ustanovení § 15 odst. 2. Nelze uzavírat smlouvy o půjčce a o zastavení cenných papírů, jejichž majitelem je stát, ani převádět jeho práva ze smluv o převodu cenných papírů podle zvláštního právního předpisu.⁵⁸⁾

ČÁST ČTVRTÁ

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Závazky

§ 38

Závazky vzniklé z činnosti organizačních složek jsou závazky státu. Závazek v účetnictví vede a jménem státu jako nositele závazku závazek plní ta organizační složka, z jejíž činnosti závazek vznikl nebo s ní souvisí, anebo které přísluší hospodařit (§ 9 a 11) s majetkem, s nímž závazek souvisí. Nelze-li v případě peněžitého závazku organizační složku takto určit a nemá-li plnit tyto úkoly po zániku organizační složky ani její zřizovatel (§ 5 odst. 2), zabezpečuje tyto úkoly Ministerstvo financí.

§ 39

(1) Stát může přijímat a sjednávat závazky anebo uznávat vůči němu uplatněné nároky pouze v rozsahu a za podmínky, které odpovídají povaze státem plněných úkolů a vykonávaných činností. Pokud by v důsledku smluvního přijetí závazku nebo uznání práva, které nevzniklo ze zákona, stát mohl pozbyt, popřípadě by pozbyl anebo naopak nenabyl majetek, jehož převod či jiné zcizení je podle tohoto zákona vázáno na povolení výjimky, schválení nebo předchozí souhlas, lze tyto úkony učinit pouze s povolením výjimky, schválením nebo s předchozím souhlasem. Ustanovení § 44 zde platí obdobně.

(2) Podle odstavce 1 druhé a třetí věty se postupuje rovněž v případě smíru uzavíraného před soudy a jinými orgány, při odmítnutí dědictví a při vypořádání dědictví dohodou. Ustanovení odstavce 1 druhé a třetí věty se nepoužije, dochází-li k vydání věci anebo jinému vypořádání restitučních nároků postupem podle zvláštních právních předpisů.⁵⁹⁾

§ 40

(1) Stát se může zavázat k uzavření budoucí smlouvy⁶⁰⁾ nebo k provedení jiného úkonu, pokud sjednaný obsah budoucí smlouvy nebo takový úkon je v souladu s tímto zákonem a platné uzavření budoucí smlouvy nebo provedení úkonu není podmíněno povolením výjimky, schválením nebo předchozím souhlasem podle tohoto zákona.

(2) Další pravidla zavazování státu, jakož i poskytování státních záruk upravuje zvláštní právní předpis.

§ 41

(1) Pokud stát nabyl majetek způsoby uvedenými v ustanovení § 13, závazky předchozího majitele na stát nepřecházejí a zástavní práva k věcem a právům, které stát takto

nabyl, okamžikem přechodu na stát zanikají, nestanoví-li jinak zvláštní právní předpis, ⁶¹⁾ rozhodnutí příslušného orgánu nebo mezinárodní smlouva, kterou je stát vázán.

(2) Případne-li dědictví státu a stát odpovídá za přiměřené náklady pohřbu zůstavitele, ⁶²⁾ považují se tyto náklady za přiměřené nejvýše v rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem. ⁶³⁾

§ 42

(1) Pohledávka dlužníka za státem zaniká započtením tehdy, kryje-li se vzájemně s pohledávkou, s níž je příslušná hospodařit (§ 9 a 11) organizační složka, která má plnit závazek státu (§ 38) odpovídající pohledávce dlužníka.

(2) Započtení proti pohledávce státu je přípustné pouze na základě dohody, nestanoví-li zvláštní právní předpis, že započtení proti pohledávce státu je vyloučeno.

§ 43

(1) Majetek, se kterým hospodaří příslušné organizační složky (§ 9 a 11), nemůže být předmětem insolvenčního řízení podle zvláštního právního předpisu. ⁵⁶⁾

(2) Výkon rozhodnutí ukládajícího státu zaplacení peněžité částky lze vést na majetek, s nímž je příslušná hospodařit (§ 9 a 11) organizační složka, z jejíž činnosti závazek vznikl, anebo které přísluší hospodařit s majetkem, s nímž závazek souvisí; to platí obdobně v případě veřejné dražby. ⁴⁰⁾ Nepostačuje-li tento majetek k uspokojení oprávněné osoby, lze výkon rozhodnutí ve zbytku provést příkázáním pohledávky z účtu Ministerstva financí.

Postup při povolování výjimek, schvalování a poskytování předchozích souhlasů

§ 44

(1) Výjimky se povolují a schválení a předchozí souhlas podle tohoto zákona se poskytují pouze pro jednotlivé případy a jsou součástí projevu vůle a právního úkonu státu (§ 7). Na toto rozhodování se nevztahují předpisy o správním řízení ³⁴⁾ a učiněná rozhodnutí nepodléhají přezkoumání soudem.

(2) O povolení výjimky (§ 21 odst. 2, § 26 odst. 1, § 27 odst. 4 a § 34 odst. 3), schválení (§ 12 odst. 2 a 6, § 22 ~~odst. 3 až 6~~ **odst. 4**, § 23, § 27 odst. 5, § 32 a 36) i předchozím souhlasu (§ 4 odst. 1, § 12 odst. 4, 7 a 8, § 28 odst. 1, § 28 odst. 3, § 29 a § 30 odst. 2) se rozhoduje písemně a na základě zdůvodněné a doložené žádosti příslušné organizační složky (§ 9 a 11). Má-li organizační složka svého zřizovatele anebo spadá pod věcně příslušný ústřední správní úřad, předkládá její žádost se svým vyjádřením tento zřizovatel nebo ústřední správní úřad.

(3) Výjimka se povoluje a schválení se poskytuje k již uzavřené smlouvě nebo jinému provedenému právnímu úkonu, pokud to jeho povaha nebo zvláštní právní předpisy nevylučují. V případě veřejné dražby ⁴⁰⁾ se výjimka povoluje a schválení se poskytuje před navržením dražby, popřípadě před uzavřením smlouvy o provedení dražby.

(4) Povolení výjimky, schválení i předchozí souhlas jsou podmínkou platnosti⁶⁴⁾ právního úkonu, k němuž se poskytují.

(5) Povolenou výjimku, schválení a daný předchozí souhlas lze dodatečně odejmout anebo pro ty účely stanovené podmínky změnit pouze v případech, kdy po rozhodnutí v uvedených věcech vyjdou najevo závažné skutečnosti, které nebyly známy v době rozhodování a měly by na původní rozhodování podstatný vliv. Tak lze postupovat pouze do doby, než nastanou účinky právního úkonu.

§ 45

(1) Je-li platnost právního úkonu, popřípadě opatření podle tohoto zákona podmíněna povolením výjimky, schválením nebo předchozím souhlasem té organizační složky, která právní úkon, popřípadě opatření činí, považuje se podmínka bez dalšího za splněnou; ustanovení § 44 odst. 5 se nepoužije.

(2) Pokud si zřizovatel, věcně příslušný ústřední správní úřad nebo Ministerstvo financí vyhradí schvalování právních úkonů podle ustanovení § 12 odst. 6, ~~§ 22 odst. 6~~ **§ 22 odst. 4**, § 27 odst. 5 nebo § 36 ~~odst. 2~~, je povinen zabezpečit předem oznámení o tom v Ústředním věstníku České republiky. Vyhradí-li si podle ustanovení § 23 v jednotlivém případě schválení vláda, učiní tak předem usnesením.

Odpovědnost za škodu a za dodržování povinností při hospodaření s majetkem

§ 46

Škoda vzniklá v důsledku postupů a rozhodování při hospodaření s majetkem podle tohoto zákona není škodou způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem.⁶⁵⁾ Odpovědnost státu za tuto škodu se řídí zvláštními právními předpisy.

§ 47

(1) Fyzické osoby, které z titulu svých funkcí nebo pracovního zařazení v organizačních složkách anebo z titulu pověření vykonávat jménem státu jeho práva akcionáře činí právní a jiné úkony týkající se majetku a plní další úkoly stanovené tímto zákonem, jsou povinny provádět tuto činnost s odbornou péčí a postupovat podle tohoto zákona, dalších právních předpisů a vnitřních předpisů, jimiž se hospodaření a nakládání s majetkem, ~~popřípadě jeho správa~~ řídí.

(2) Osoby uvedené v odstavci 1 odpovídají za porušení stanovených povinností a za škodu, která tím státu vznikla, v rozsahu trestněprávních, pracovněprávních a občanskoprávních předpisů. Tím není dotčeno uplatňování odpovědnosti a sankcí vůči organizačním složkám podle zvláštních právních předpisů.

(3) Smluvním přenesením výkonu činností uvedených v odstavci 1 na jinou osobu se odpovědnosti podle odstavce 2 nelze zprostit.

(4) Při obstarání prodeje Úřadem (§ 24a) se na fyzické osoby, které jednají v rámci obstarání prodeje z titulu svých funkcí nebo pracovního zařazení u Úřadu, vztahují ustanovení odstavců 1 a 2 obdobně.

Kontrola

§ 48

(1) Kontrolu dodržování povinností stanovených právními předpisy a vnitřními předpisy při hospodaření s majetkem ~~a při jeho správě~~ u organizačních složek provádějí věcně příslušné ústřední správní úřady ~~a zřizovatelé těchto organizačních složek; není-li jich, provádí kontrolu, zřizovatelé organizačních složek a~~ Ministerstvo financí (dále jen "kontrolní orgány"). Nejvyšší kontrolní úřad podléhá kontrole podle zvláštních právních předpisů.

(2) Kontrolu postupu Úřadu při obstarání prodeje (§ 24a) provádí Ministerstvo financí.

~~(2)~~ **(3)** Kontrolu v rámci organizační složky provádějí kontrolní útvary, popřípadě dozorní orgány (dále jen "kontrolní útvary").

~~(3)~~ **(4)** Kontrolní orgány provádějí v rozsahu podle odstavce 1 též kontrolu činnosti kontrolních útvarů. Ministerstvo financí metodicky řídí, usměrňuje a kontroluje ostatní kontrolní orgány a jejich prostřednictvím i kontrolní útvary.

§ 49

(1) Kontrolní metody, kontrolní postupy a vzájemné vztahy kontrolních orgánů a kontrolovaných organizačních složek při provádění kontroly se řídí zvláštními právními předpisy,^{65a}) které upravují finanční kontrolu a její výkon, a pravidly obsaženými ve vnitřních předpisech vydaných kontrolními orgány.

(2) Kontrolní orgány oznamují zjištěné nedostatky Ministerstvu financí.

(3) Kontrolní orgány spolupracují s orgány činnými v trestním řízení a dalšími příslušnými orgány při zjišťování a prokazování případů porušení povinností při hospodaření s majetkem ~~nebo při jeho správě~~ a plní oznamovací povinnost podle zvláštních právních předpisů.⁶⁷⁾

(4) Ministerstvo financí může z vlastního podnětu anebo na návrh jiného kontrolního orgánu v závažných případech nedostatků při hospodaření s určitým majetkem svým opatřením (§ 20) tento majetek organizační složce bez náhrady odejmout a určit jinou organizační složku příslušnou s majetkem hospodařit (§ 9 a 11).

(5) Ustanovení odstavce 4 se nevztahuje na majetek, s nímž jsou příslušné hospodařit Ústavní soud, soudy, Nejvyšší kontrolní úřad, Kancelář prezidenta republiky, Kancelář Poslanecké sněmovny, Kancelář Senátu a Kancelář Veřejného ochránce práv.

§ 50

Odpovědnost za nedostatky na úseku kontroly na všech úrovních a za škodu, která tím státu vznikla, se řídí ustanovením § 47 tohoto zákona.

ČÁST PÁTÁ

USTANOVENÍ PŘECHODNÁ, ZRUŠOVACÍ A ZÁVĚREČNÁ

Přeměna státních organizací na organizační složky

§ 51

(1) Státní rozpočtové organizace zřízené zvláštním právním předpisem⁶⁸⁾ (včetně ministerstev a jiných správních úřadů a orgánů státu, hospodařících s rozpočtovými prostředky) nebo zřízené, popřípadě řízené podle dosavadních předpisů⁶⁹⁾ ústředními orgány, okresními úřady a školskými úřady, jakož i Úřad pro ochranu osobních údajů, Úřad pro zahraniční styky a informace a státní organizace Správa úložišť radioaktivních odpadů,⁷⁰⁾ které ve vztahu k majetku (§ 8) dosud vykonávaly právo hospodaření,⁷¹⁾ popřípadě právo společného hospodaření⁷²⁾ nebo prozatímní správu⁷³⁾ podle dosavadních předpisů,⁷⁴⁾ jsou počínaje dnem nabytí účinnosti tohoto zákona organizačními složkami (§ 3); tímž dnem Kancelář Poslanecké sněmovny a Kancelář Senátu nabývají obdobné postavení jako organizační složky státu. Účetními jednotkami zůstávají, pokud jimi byly do dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Jejich statutární orgán má postavení vedoucího organizační složky a jeho jednání se řídí tímto zákonem.

(2) Pokud státní organizace, na kterou se vztahuje odstavec 1 a nejde přitom o ústřední orgán, okresní úřad nebo školský úřad, na základě zvláštního právního předpisu sama zřídila přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona státní rozpočtovou organizaci nebo státní příspěvkovou organizaci, je takto zřízená státní rozpočtová organizace nebo státní příspěvková organizace vnitřní organizační jednotkou organizační složky. Postavení a právní režim státních příspěvkových organizací zřízených na základě zvláštního právního předpisu⁷⁵⁾ Kanceláři prezidenta republiky a Akademií věd České republiky upravují zvláštní právní předpisy a tento zákon (§ 54 až 56).

§ 52

(1) Pokud byly státní organizace dotčené změnami podle § 51 odst. 1 a státní organizace, které se staly vnitřní organizační jednotkou organizační složky podle § 51 odst. 2, účastníky právních vztahů vzniklých přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a účastníky soudních, správních a jiných řízení zahájených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a tyto vztahy a řízení pokračují anebo se obnoví po nabytí účinnosti tohoto zákona, je účastníkem uvedených právních vztahů a řízení stát v rozsahu a za podmínek podle tohoto zákona.

(2) Pokud právní předpisy, smlouvy a jiné právní skutečnosti založily do dne nabytí účinnosti tohoto zákona práva a povinnosti státním organizacím podle odstavce 1 jako právnickým osobám a tato práva a povinnosti do dne nabytí účinnosti tohoto zákona trvaly, je nadále jejich nositelem stát v rozsahu a za podmínek podle tohoto zákona. S cennými papíry, účastmi v jiných právnických osobách a sdruženích (§ 28 až 30) a s právy z nich vyplývajících, nabytými do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se naloží v souladu s tímto zákonem.

(3) Práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů, jejichž nositeli dosud byly státní organizace podle odstavce 1, přecházejí dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na stát a vykonává je příslušná organizační složka; jinak tyto pracovněprávní vztahy zůstávají nedotčeny.

(4) Pokud se v právních předpisech hovoří o státních organizacích podle odstavce 1, rozumí se tím organizační složky, popřípadě vnitřní organizační jednotky podle tohoto zákona.

§ 53

(1) Ministerstva a jiné správní úřady, které zřídily státní organizace dotčené změnami podle ustanovení § 51 odst. 1, vykonávají zřizovatelskou funkci podle tohoto zákona, pokud zvláštní právní předpis nestanovení jinak; tím není dotčen okruh organizačních složek, které mohou být zřizovateli podle ustanovení § 4 odst. 1.

(2) Není-li zde správní úřad, který by počínaje dnem nabytí účinnosti tohoto zákona vykonával zřizovatelskou funkci vůči státní organizaci podle odstavce 1, vykonává tuto funkci věcně příslušný ústřední správní úřad; při výkonu zřizovatelské funkce se řídí zvláštními právními předpisy a tímto zákonem.

(3) Pokud se v právních předpisech hovoří o zřizovateli státních organizací podle odstavce 1, rozumí se tím organizační složky, které vykonávají zřizovatelskou funkci v souladu s odstavcem 1 nebo odstavcem 2.

Postavení ostatních státních organizací

§ 54

(1) Státní příspěvkové organizace zřízené, popřípadě řízené podle dosavadních předpisů ústředními orgány, okresními úřady a školskými úřady a dále Konsolidační banka Praha, státní peněžní ústav, a jiné státní organizace zřízené (založené) na základě zvláštního právního předpisu nebo zvláštním právním předpisem, které ve vztahu k majetku dosud vykonávaly právo hospodaření, popřípadě právo společného hospodaření podle dosavadních předpisů anebo které budou ještě obdobně zřízeny (založeny), (dále jen "organizace"), jsou právními osobami a hospodaří s majetkem (§ 8). Při tom se řídí zvláštními právními předpisy a těmi ustanoveními tohoto zákona, která se vztahují na organizační složky příslušné hospodařit s majetkem podle § 9, nejde-li o úkony vyhrazené pouze ministerstvům. Dosavadní pohledávky a jiná majetková práva organizací se pro účely tohoto zákona považují za majetek (§ 8). Působnost tohoto zákona se nevztahuje na státní podniky založené podle zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů, včetně těch, které se považují za založené podle uvedeného zákona, na státní organizace, které se uvedeným zákonem v rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem řídí, a na Budějovický Budvar, národní podnik. Hospodaření těchto státních organizací upravují zvláštní právní předpisy.

(2) Výkon zřizovatelských (zakladatelských) funkcí vůči organizacím se řídí tímto zákonem, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak. Novou organizaci lze však zřídit (založit) pouze v případech a za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem; to platí rovněž pro rozhodování o rozdělení, sloučení, splynutí a jiných změnách organizace.

O změně v předmětu hlavní činnosti státní příspěvkové organizace lze rozhodnout podle tohoto zákona (§ 55 odst. 2), jen pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

(3) Není-li zde správní úřad, který by počínaje dnem nabytí účinnosti tohoto zákona vykonával zřizovatelskou (zakladatelskou) funkci vůči organizaci již zřízené (založené), vykonává tuto funkci věcně příslušný ústřední správní úřad; při výkonu zřizovatelské (zakladatelské) funkce se řídí zvláštními právními předpisy a tímto zákonem.

(4) Rušení a zánik organizací upravují zvláštní právní předpisy. Pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak, může organizační složka vykonávající zřizovatelskou (zakladatelskou) funkci v souladu s odstavcem 2 nebo odstavcem 3 rozhodnout o zrušení organizace. Organizace zaniká dnem, který tato organizační složka určí. S majetkem, s nímž organizace hospodařila (odstavec 1) ke dni svého zániku, hospodáří nadále organizační složka, která o zrušení organizace rozhodla. Závazky, jejichž nositelem byla organizace ke dni svého zániku, přecházejí na stát a tato organizační složka v souvislosti s uvedenými závazky plní úkoly podle tohoto zákona (§ 38). Práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů, jejichž nositelem byla organizace ke dni svého zániku, přecházejí na stát a předchozí ustanovení pro ně platí obdobně.

§ 55

(1) Organizace nemají vlastní majetek; za podmínek stanovených tímto zákonem nabývají majetek pro stát a jejich příslušnost hospodařit s majetkem (§ 8) se řídí ustanovením § 9. Vlastním jménem jednají v právních vztazích týkajících se majetku a účastní se řízení před soudy a jinými orgány ve věcech týkajících se majetku včetně řízení o určení, zda tu vlastnické nebo jiné obdobné právo státu je, či není. Zvláštní právní předpis může stanovit, ve kterých případech a za jakých podmínek se řízení před soudy a jinými orgány ve věcech týkajících se tohoto majetku účastní přímo stát.

(2) Právní úkony organizací vyžadují ke své platnosti povolení výjimky, schválení nebo předchozí souhlas v rozsahu a za podmínek stanovených tímto zákonem (§ 44 a § 45 odst. 2). S majetkem, se kterým organizace hospodáří, lze nakládat opatřením (§ 20); **to platí přiměřeně i pro rozhodování o změně v předmětu hlavní činnosti státní příspěvkové organizace (§ 54 odst. 2).** Ustanovení § 46, 47, 48, § 49 odst. 1, 2 a 3 a § 50 platí pro organizace obdobně.

~~(3) Nakládání s majetkem mezi organizačními složkami a organizacemi a mezi organizacemi navzájem se uskutečňuje na základě smlouvy;⁷⁸⁾ ustanovení § 19 odst. 2 platí pro tuto smlouvu obdobně. Náležitosti smlouvy, podmínky úplatného nebo bezúplatného nakládání s majetkem a další pravidla nakládání s majetkem v těchto případech upraví prováděcí právní předpis.~~

(3) Nakládání s majetkem a jiné jednání mezi organizačními složkami a organizacemi a mezi organizacemi navzájem se uskutečňuje na základě smlouvy⁷⁸⁾; ustanovení § 19 odst. 2 se pro tuto smlouvu použije obdobně. Pokud plnění vyplývající z těchto smluv mají povahu majetku nebo závazků vedených v účetnictví, postupují organizační složky a organizace obdobně podle zvláštních právních předpisů upravujících účetnictví²⁵⁾. Ustanovení § 31 až § 37 odst. 1 a 2 a § 39 až 42 se v případě uvedených plnění nepoužijí a organizační složky a organizace se řídí pravidly o náležitostech smlouvy, podmínkami úplatného nebo bezúplatného nakládání s majetkem

a dalšími pravidly nakládání s majetkem a jiného jednání, která upraví prováděcí právní předpis.

~~(4) Konsolidační banka Praha, státní peněžní ústav, může za podmínek stanovených tímto zákonem pro stát nabývat za úplatu cenné papíry a s předchozím souhlasem vlády i majetkové účasti v jiných obchodních společnostech než akciových. Po předchozím souhlasu vlády může založit obchodní společnost nebo se účastnit na jejím založení, vkládat do obchodní společnosti majetek, s nímž je příslušná hospodařit, převádět cenné papíry a nakládat s majetkovými účastmi v jiných obchodních společnostech než akciových. Pokud Konsolidační banka Praha, státní peněžní ústav, nakládá s peněžitými pohledávkami, ustanovení § 32 a 36 se nepoužijí.~~

(4) Ustanovení § 24a se pro organizace nepoužije.

(5) S cennými papíry, účastmi v jiných právnických osobách a sdruženích (§ 28 až 30) a s právy z nich vyplývajících, které organizace nabyly do dne účinnosti tohoto zákona, se naloží v souladu s tímto zákonem.

§ 55a

Účetní závěrku státní příspěvkové organizace sestavenou k rozvahovému dni schvaluje její zřizovatel nebo ten, kdo vykonává zřizovatelskou funkci.

§ 56

(1) Každá organizace vede v účetnictví závazky vzniklé ze své činnosti a závazky související s majetkem, se kterým je příslušná hospodařit. Její odpovědnost za tyto závazky a nakládání s nimi se řídí zvláštními právními předpisy a tímto zákonem.

(2) Nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak, může organizace smluvně převzít závazek jiné organizace pouze s předchozím souhlasem svého zřizovatele (zakladatele), a nemá-li zřizovatele (zakladatele), s předchozím souhlasem Ministerstva financí.

(3) Ustanovení § 39 až 42 platí pro závazky organizace obdobně.

(4) Převzetí závazku organizace státem a přechod závazku organizace na stát jsou přípustné pouze v případech a za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem.

(5) Stát ručí za závazky organizací pouze tehdy, jestliže tak stanoví zvláštní právní předpis anebo jestliže se k tomu stát výslovně zavázal. Po zániku organizace toto ručení trvá, přejde-li závazek na jinou organizaci. Jménem státu jako ručitele vystupuje zřizovatel (zakladatel) organizace a v ostatních případech Ministerstvo financí.

(6) Majetek, se kterým hospodaří organizace, za jejíž všechny závazky stát ručí podle odstavce 5, nemůže být předmětem insolvenčního řízení podle zvláštního právního předpisu.⁵⁶⁾

§ 57

(1) Dosavadní státní podniky⁷⁹⁾ a státní rozpočtové a příspěvkové organizace, u nichž byla funkce zakladatele a pravomoc tyto organizace zřizovat, řídit a zrušovat přenesena podle zvláštních právních předpisů⁸⁰⁾ na příslušná zastupitelstva obcí a které ke dni účinnosti tohoto zákona dosud nezanikly, nejsou organizačními složkami podle tohoto zákona a nevztahuje se na ně ustanovení § 54 až 56.

(2) Právní poměry státních podniků, na které se vztahuje odstavec 1, se řídí zvláštními právními předpisy a přiměřeně ustanovením § 20 odst. 3 zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku; část ustanovení § 20 odst. 3 týkající se zrušení státního podniku se nepoužije. Obec, na niž byla přenesena funkce zakladatele, podnik zruší s likvidací podle zvláštních právních předpisů⁸¹⁾ anebo jej zruší bez likvidace; v tom případě je povinna učinit opatření o veškerém majetku podniku a jeho závazcích (odstavec 6).

(3) Státní rozpočtové organizace, na které se vztahuje odstavec 1, jsou počínaje dnem nabytí účinnosti tohoto zákona organizačními složkami obce podle zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů; přechodná ustanovení uvedeného zákona o organizační složce obce se použijí obdobně.

(4) Státní příspěvkové organizace, na které se vztahuje odstavec 1, jsou počínaje dnem nabytí účinnosti tohoto zákona příspěvkovými organizacemi obce podle zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů a jejich právní poměry se řídí uvedeným zákonem a zvláštními právními předpisy.

(5) Právo hospodaření⁷¹⁾ k věcem ve vlastnictví státu vykonávané státními organizacemi uvedenými v odstavci 1 podle dosavadních předpisů⁷⁴⁾ dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zaniká. Věci, k nimž právo hospodaření takto zaniklo, jsou majetkem podle § 10 písm. b) tohoto zákona. Pokud s těmito věcmi souvisejí závazky uvedených státních organizací, přecházejí takové závazky na stát.

(6) Práva a ostatní majetkové hodnoty státu, s nimiž byly státní organizace uvedené v odstavci 1 oprávněny ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona nakládat podle dosavadních předpisů, nejsou majetkem podle tohoto zákona (§ 8) a náleží

- a) podnikům podle odstavce 2; závazky dosavadních státních podniků (odstavec 1), které nepřešly na stát podle odstavce 5, zůstávají nedotčeny a jejich nositeli jsou podniky podle odstavce 2,
- b) příslušným obcím, jde-li o organizační složky obcí podle odstavce 3 anebo o příspěvkové organizace obce podle odstavce 4; na tyto obce přecházejí rovněž závazky dosavadních státních rozpočtových organizací (odstavec 1) a dosavadních státních příspěvkových organizací (odstavec 1), pokud nepřešly na stát podle odstavce 5.

(7) Práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů dosavadních státních podniků (odstavec 1) a dosavadních státních příspěvkových organizací (odstavec 1) zůstávají změnami podle předchozích ustanovení nedotčeny a jejich nositeli jsou podniky podle odstavce 2 a příspěvkové organizace obce podle odstavce 4. Práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů dosavadních státních rozpočtových organizací (odstavec 3) přecházejí na příslušné obce.

§ 58

(1) Nedohodnou-li se organizační složky (§ 51) navzájem, organizační složky a organizace (§ 54 až 56) a nebo tyto organizace navzájem, které z nich bude nadále podle

tohoto zákona příslušet hospodaření s majetkem, k němuž do dne nabytí účinnosti tohoto zákona trvalo právo společného hospodaření,⁷²⁾ postupuje se podle § 9 odst. 2.

(2) Pokud se v právních předpisech používá pojem "právo hospodaření",⁷¹⁾ "právo společného hospodaření",⁷²⁾ popřípadě "správa"⁸²⁾ a dále pojem "prozatímní správa",⁷³⁾ rozumí se tím vztahy státu a organizací (§ 57 až 59) k majetku podle tohoto zákona.

Úprava některých užívacích vztahů k majetku

§ 59

(1) Dosavadní vztahy trvalého užívání podle § 70 hospodářského zákoníku⁸³⁾ se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona mění na výpůjčku⁸⁴⁾ na dobu určitou 6 let. Po tuto dobu se výpůjčka řídí ustanoveními občanského zákoníku.

(2) Příslušné organizační složky (§ 9) během doby stanovené v odstavci 1 smluvně upraví s jednotlivými vypůjčiteli další právní vztahy k užívanému majetku. Pokud v případě tohoto majetku nebo jeho části budou splněny podmínky pro postup podle § 22 ~~odst. 2 odst. 3~~, převedou tento majetek nebo jeho část bezúplatně do vlastnictví vypůjčitele podle tohoto zákona. V ostatních případech, anebo neprojeví-li vypůjčitel o takový převod zájem, nabídnou vypůjčiteli jinou smluvní úpravu právního vztahu k tomuto majetku podle tohoto zákona.

(3) Pokud se účastníci užívacího vztahu postupem podle odstavce 2 nedohodnou jinak, výpůjčka podle odstavce 1 zaniká uplynutím stanovené doby bez náhrady a s majetkem se naloží podle tohoto zákona.

§ 60

(1) Užívací vztahy právnických a fyzických osob k věcem založené smlouvou o výpůjčce přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zanikají nejpozději uplynutím jednoho roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud se účastníci užívacího vztahu za podmínek stanovených tímto zákonem nedohodnou jinak.

(2) Užívací vztahy právnických a fyzických osob k nebytovým prostorům založené smlouvou o nájmu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a sjednané na dobu určitou zanikají nejpozději uplynutím 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(3) Nemá-li vlastník bytu nebo nebytového prostoru počínaje dnem nabytí účinnosti tohoto zákona upravena práva k pozemku v rozsahu svého spoluvlastnického podílu na společných částech domu,⁸⁵⁾ postupuje příslušná organizační složka (§ 9, 11) při úpravě těchto práv podle tohoto zákona.

§ 60a

(1) Příslušná organizační složka (§ 9 a 11) převede pozemek tvořící jeden funkční celek s bytovým domem ve vlastnictví bytového družstva bezúplatně do vlastnictví tohoto bytového družstva.

(2) Podle odstavce 1 se postupuje obdobně v případě pozemku, který tvoří jeden funkční celek

- a) s rodinným domem⁸⁶⁾ a jeho příslušenstvím, popřípadě k němu příslušející garáží ve vlastnictví bytového družstva, pokud rodinný dům byl vystavěn bytovým družstvem po 1. lednu 1969 na základě výjimky z předpisů o finanční, úvěrové a jiné pomoci družstevní a individuální bytové výstavbě⁸⁷⁾ a na jeho výstavbu byla poskytnuta finanční, úvěrová a jiná pomoc příslušející družstevní bytové výstavbě,
- b) s garáží, popřípadě garážemi ve vlastnictví bytového družstva, na financování jejichž výstavby se podílely fyzické osoby - členové bytového družstva nebo jejich právní předchůdci; to platí i v případě družstev, jejichž předmětem činnosti je výstavba a správa garáží pro jejich členy, jsou-li ostatní podmínky splněny.

(3) Došlo-li k převodu rodinného domu a jeho příslušenství, popřípadě k němu příslušející garáže uvedených v odstavci 2 písm. a) z vlastnictví bytového družstva, příslušná organizační složka převede pozemek tvořící jeden funkční celek s tímto rodinným domem a jeho příslušenstvím, popřípadě k němu příslušející garáží bezúplatně do vlastnictví vlastníka rodinného domu a jeho příslušenství, popřípadě k němu příslušející garáže, je-li fyzickou osobou.

(4) Podle odstavce 3 se postupuje obdobně, došlo-li k převodu garáže uvedené v odstavci 2 písm. b) z vlastnictví bytového družstva, popřípadě družstva, jehož předmětem činnosti je výstavba a správa garáží pro jeho členy, do vlastnictví fyzické osoby.

(5) Příslušná organizační složka převede spoluvlastnický podíl k pozemku tvořícímu jeden funkční celek s domem s byty a nebytovými prostory ve vlastnictví podle zákona č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů, a to v rozsahu odpovídajícím spoluvlastnickému podílu na společných částech domu podle § 8 odst. 2 zákona o vlastnictví bytů, bezúplatně

- a) do vlastnictví fyzické osoby, která je vlastníkem bytu nebo garáže nebo ateliéru v takovém domě, jestliže tato osoba byla v době převodu bytu nebo garáže nebo ateliéru z vlastnictví bytového družstva, podle ustanovení § 23 zákona o vlastnictví bytů, nájemcem uvedeného bytu nebo garáže nebo ateliéru a členem tohoto bytového družstva, nebo
- b) do vlastnictví fyzické osoby, která je vlastníkem bytu nebo garáže nebo ateliéru v takovém domě, jestliže bytové družstvo jako vlastník budovy prohlášením vymezilo byty a nebytové prostory jako samostatné jednotky podle zákona o vlastnictví bytů a tato osoba získala uvedený byt nebo garáž nebo ateliér do vlastnictví výstavbou na základě smlouvy o výstavbě bytu nebo nebytového prostoru podle zákona o vlastnictví bytů, nebo tato osoba získala uvedený byt do vlastnictví na základě smlouvy o výstavbě na budově ve vlastnictví bytového družstva, popřípadě na domě s byty a nebytovými prostory podle zákona o vlastnictví bytů, z nichž alespoň jeden byl ve vlastnictví bytového družstva podle zákona o vlastnictví bytů, nebo
- c) do vlastnictví fyzické osoby, která se vlastníkem bytu nebo nebytového prostoru uvedeného v písmenu a) nebo b) stala na základě převodu nebo přechodu vlastnictví tohoto bytu nebo garáže nebo ateliéru, nebo
- d) do vlastnictví bytového družstva, které zůstalo vlastníkem nepřevedených bytů nebo nebytových prostorů v takovém domě.

~~(6) K platnosti smluv uzavíraných podle odstavců 1 až 5 není zapotřebí schválení Ministerstva financí podle ustanovení § 22 odst. 3 ani Ministerstva životního prostředí podle § 22 odst. 5.~~

(6) K platnosti smluv uzavíraných podle odstavců 1 až 5 není zapotřebí schválení podle § 22 odst. 4.

(7) Jestliže k pozemku uvedenému v odstavci 5 nebo k části tohoto pozemku vzniklo věcné břemeno podle § 21 odst. 5 a 6 zákona o vlastnictví bytů a tento pozemek byl bezúplatně převeden podle odstavce 5, příslušná organizační složka po provedení vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí upustí od vymáhání pohledávky odpovídající náhradě za věcné břemeno k tomuto pozemku nebo jeho části, pokud tato pohledávka dosud trvá; ustanovení § 35 odst. 1 a 2 a § 36 se nepoužijí. Jestliže vlastník bytu nebo nebytového prostoru uvedený v odstavci 5, s nímž příslušná organizační složka uzavřela smlouvu, náhradu nebo její část zaplatil, příslušná organizační složka po provedení vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí vrátí přijatou částku tomuto vlastníkovvi, popřípadě tomu jeho dědici nebo právnímu nástupci, na kterého vlastnictví pozemku přešlo.

§ 60b

Pokud k pozemku tvořícímu jeden funkční celek s bytovým domem, rodinným domem, garáží nebo s domem s byty a nebytovými prostory ve vlastnictví podle zákona o vlastnictví bytů (§ 60a) vznikla podle ustanovení 59 odst. 1 výpůjčka právnické osobě, která není vlastníkem bytového domu, rodinného domu, garáže, domu s byty a nebytovými prostory ve vlastnictví podle zákona o vlastnictví bytů ani bytu nebo nebytového prostoru v tomto domě, a tato výpůjčka trvá anebo je-li již pozemek užíván touto právnickou osobou na základě smlouvy uzavřené podle ustanovení § 59 odst. 2, postupuje se podle ustanovení § 60a pouze za podmínky, že se příslušná organizační složka (§ 9 a 11) předem dohodne s uživatelem pozemku na zrušení této výpůjčky nebo jiného užívacího vztahu, popřípadě že tato výpůjčka nebo užívací vztah jinak zanikne.

§ 60c

(1) Příslušná organizační složka převede pozemek tvořící jeden funkční celek se stavbou, nejde-li o stavbu drobnou, za cenu stanovenou vyhláškou č. 393/1991 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, ve znění platném k 1. listopadu 1991, do vlastnictví družstva uvedeného v § 18 odst. 1 zákona č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech, kterému vznikla podle ustanovení § 59 odst. 1 výpůjčka a které je vlastníkem stavby, a to za podmínky, že výpůjčka dosud trvá a nelze přitom postupovat podle ustanovení § 59 odst. 2 věty druhé. Postup podle věty první se neuplatní u družstva, které je v likvidaci nebo ohledně jehož majetku je vedeno insolvenční řízení. Převod bude proveden k žádosti družstva uvedeného ve větě první, bude-li podána u příslušné organizační složky nejpozději 31. prosince 2003. Neprojeví-li toto družstvo zájem o převod uvedeného pozemku do svého vlastnictví a účastníci užívacího vztahu se nedohodnou ani na jiné smluvní úpravě právního vztahu k uvedenému pozemku podle tohoto zákona, platí o zániku výpůjčky a naložení s uvedeným pozemkem ustanovení § 59 odst. 3.

(2) Podle odstavce 1 se postupuje obdobně i v případě bytového družstva, jedná-li se o pozemek, ke kterému vznikla tomuto bytovému družstvu výpůjčka podle ustanovení § 59 odst. 1 a tvoří jeden funkční celek se stavbou, která není stavbou drobnou, je ve vlastnictví tohoto bytového družstva a slouží k zabezpečení správy, údržby a oprav bytových domů ve

vlastnictví tohoto bytového družstva anebo k zajištění plnění poskytovaných s užíváním bytů ve vlastnictví nebo správy tohoto bytového družstva.

(3) Ustanovením odstavců 1 a 2 není dotčena možnost provést převod bezúplatně za podmínek ustanovení § 22 ~~odst. 2~~ **odst. 3**.

§ 61

Smlouvy, jimiž bylo podle čl. II zákona č. 131/1982 Sb., kterým se mění a doplňuje občanský zákoník a upravují některé další majetkové vztahy, zřízeno právo trvalého užívání pozemku cizím právníckým osobám, se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona mění na nájemní smlouvy, pokud bylo původní smlouvou dohodnuto užívání pozemku za úplatu, anebo na smlouvy o výpůjčce, pokud bylo původní smlouvou dohodnuto bezúplatné užívání pozemku.

§ 62

(1) Smlouvy, jimiž byly do 1. ledna 1992 právníckým a fyzickým osobám přenechány za úplatu k dočasnému užívání nemovité věci nebo jejich části podle § 397 a 398 občanského zákoníku, se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona mění na nájemní smlouvy, pokud do uvedeného dne užívací vztahy jimi založené nezanikly anebo nebyly upraveny jinak.

(2) Pokud byla nemovitá věc nebo její část přenechána smlouvou podle odstavce 1 k dočasnému užívání bezúplatně, mění se tato smlouva za podmínek uvedených v odstavci 1 na smlouvu o výpůjčce na dobu určitou jednoho roku. Nedohodnou-li se účastníci užívacího vztahu za podmínek stanovených tímto zákonem jinak, výpůjčka zaniká uplynutím stanovené doby bez náhrady a s nemovitou věcí nebo její částí se naloží podle tohoto zákona.

Převzetí agendy prozatímní správy

§ 63

(1) Přenesená působnost měst Brna, Ostravy a Plzně a městských částí Praha 1 až 15 při výkonu prozatímní správy podle dosavadních předpisů⁷⁴⁾ dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zaniká. Uvedená města a městské části jsou povinny do 6 měsíců po nabytí účinnosti tohoto zákona veškerý majetek, s nímž do dne nabytí účinnosti tohoto zákona nenaložily, předat organizačním složkám příslušným podle § 11 odst. 4.

(2) Předmětem předání podle odstavce 1 budou rovněž všechny uzavřené i neuzavřené spisové materiály a pomůcky operativní evidence k agendě prozatímní správy a další listiny týkající se majetku, jakož i doklady o závazcích souvisejících s předávaným majetkem. O předání pořídí jeho účastníci zápis; přílohou zápisu budou seznamy všech předávaných položek.

(3) Po dobu do předání podle odstavců 1 a 2 jsou uvedená města a městské části oprávněny a povinny v zastoupení státu činit ohledně majetku a souvisejících závazků přiměřeně podle tohoto zákona pouze neodkladné úkony. Prokazatelné a odůvodněné náklady s tím spojené uhradí městu nebo městské části na základě provedeného vyúčtování jménem státu příslušná organizační složka (§ 11 odst. 4).

(4) Příslušná organizační složka po předání podle odstavců 1 a 2 zajistí, aby u věcí, které se evidují v katastru nemovitostí České republiky,²⁶⁾ byl proveden záznam²⁷⁾ v katastru. Pro tyto účely je zápis podle odstavce 2 listinou osvědčující příslušnost přejímající organizační složky.²⁸⁾

§ 64

Práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů k zaměstnancům, kteří v Praze, Brně, Ostravě a Plzni zajišťují agendu prozatímní správy předávanou podle § 63, mohou přejít na stát v rozsahu dohodnutém mezi příslušnými městy na straně jedné a státem na straně druhé. Jednotlivé dohody musí být písemné a musí v nich být stanoven den přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů.

§ 64a

(1) Ministerstvo vnitra nebo Policie České republiky poskytuje pro výkon působnosti na úseku hospodaření s majetkem státu Ministerstvu financí a Úřadu ~~pro zastupování státu ve věcech majetkových~~

- a) referenční údaje ze základního registru obyvatel,
- b) údaje z agendového informačního systému evidence obyvatel,
- c) údaje z agendového informačního systému cizinců.

(2) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. a) jsou

- a) příjmení,
- b) jméno, popřípadě jména,
- c) adresa místa pobytu,
- d) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(3) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. b) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, popřípadě jejich změna, rodné příjmení,
- b) rodné číslo,
- c) adresa místa trvalého pobytu,
- d) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- e) počátek trvalého pobytu, popřípadě datum zrušení údaje o místu trvalého pobytu nebo datum ukončení trvalého pobytu na území České republiky,
- f) zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům,
- g) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí občana mimo území České republiky, datum, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo,
- h) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil.

(4) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. c) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, jejich změna, rodné příjmení,
- b) rodné číslo,
- c) státní občanství, popřípadě více státních občanství,

- d) druh a adresa místa pobytu,
- e) počátek pobytu, popřípadě datum ukončení pobytu,
- f) zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům,
- g) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí mimo území České republiky, stát, na jehož území k úmrtí došlo, popřípadě datum úmrtí,
- h) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil.

(5) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel nebo agendového informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(6) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

§ 65

Zmocňovací ustanovení

(1) Ministerstvo financí stanoví vyhláškou

- a) podmínky pro podání žádosti o předchozí souhlas se zřízením organizační složky a náležitosti zřizovací listiny (§ 4 odst. 2),
- b) rozsah údajů potřebných pro účely oznámení vzniku, změny nebo zániku organizační složky (§ 5 odst. 3),
- c) způsob a podmínky vedení operativní evidence majetku (§ 15 odst. 4),
- ~~d) pravidla nakládání s majetkem mezi organizačními složkami (§ 19 odst. 1),~~
- d) pravidla o náležitostech zápisů, podmínky úplatného nebo bezúplatného nakládání s majetkem a další pravidla nakládání s majetkem a jiného jednání (§ 19 odst. 1),**
- e) postup při nakládání s majetkem, o který neprojevily zájem jiné organizační složky ani právnické nebo fyzické osoby (§ 15 odst. 2, § 19 odst. 3 ~~6~~),
- ~~f) zásady postupu při zjišťování zájemců o koupi majetku (§ 22 odst. 1),~~
- f) postup při zjišťování zájemců o koupi a postup při stanovení podmínek, termínů a kritérií ve výběrovém řízení (§ 22 odst. 1),**
- ~~g) náležitosti smlouvy, podmínky úplatného nebo bezúplatného nakládání s majetkem a další pravidla nakládání s majetkem mezi organizačními složkami a organizacemi a mezi organizacemi navzájem (§ 55 odst. 3),~~
- g) pravidla o náležitostech smluv, podmínky úplatného nebo bezúplatného nakládání s majetkem a další pravidla nakládání s majetkem a jiného jednání (§ 55 odst. 3).**
- ~~h) postup stanovení veřejného zájmu pro možnost bezúplatného převodu majetku státu (§ 22 odst. 2), a to zejména ve vztahu k majetku státu, na který byl před účinností tohoto zákona zřízen vztah trvalého užívání (§ 59 odst. 1 a 2).~~

(2) Vláda stanoví nařízením

- a) strukturu a rozsah údajů vedených v centrálním registru majetku státu a termíny pro jejich poskytování, jakož i rozsah a podmínky jejich sdílení (§ 14a odst. 1),
- b) strukturu a rozsah údajů vedených v centrálním registru administrativních budov a termíny pro jejich poskytování, jakož i rozsah a podmínky jejich sdílení (§ 14b odst. 3).

§ 66

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. Vyhláška Federálního ministerstva financí č. 61/1986 Sb., o prozatímní správě národního majetku, ve znění pozdějších předpisů.

2. Vyhláška Federálního ministerstva financí č. 119/1988 Sb., o hospodaření s národním majetkem, ve znění pozdějších předpisů.

§ 67 Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001.

¹⁾ § 262 obchodního zákoníku.

²⁾ Například zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 97/1993 Sb., o působnosti Správy státních hmotných rezerv, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 17 zákona č. 219/1995 Sb., devizový zákon, zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon).

⁵⁾ Čl. 79 odst. 1 Ústavy.

⁶⁾ § 2 odst. 1 obchodního zákoníku.

⁷⁾ Čl. 11 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

⁹⁾ § 26 odst. 1 písm. k) zákona č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů.

^{9a)} § 8 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky.

¹⁰⁾ § 42 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních.

^{10a)} § 113 zákona č. 353/2003 Sb.

¹²⁾ Například § 89 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění zákona č. 16/1997 Sb., § 27 zákona č.

- 16/1997 Sb., o podmínkách dovozu a vývozu ohrožených druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně a doplnění zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- ^{15a)} Zákon č. 201/2002 Sb., o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových.
- ¹⁶⁾ Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.
- ¹⁷⁾ Zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku).
- ^{17a)} Například zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.
- ¹⁸⁾ Zákon č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách.
- ^{18a)} Zákon č. 139/2006 Sb., o koncesních smlouvách a koncesním řízení (koncesní zákon).
- ¹⁹⁾ Například ústavní zákon č. 541/1992 Sb., o dělení majetku České s Slovenské Federativní Republiky mezi Českou republiku a Slovenskou republiku a jeho přechodu na Českou republiku a Slovenskou republiku, zákon č. 597/1992 Sb., o zrušení Československého rozhlasu, Československé televize a Československé tiskové kanceláře.
- ²⁰⁾ Například § 134, 135, 456 a 462 občanského zákoníku, § 52, 55 a 73 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, § 15 a 18 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, § 233, 296a, 300, 303 a 315 zákona č. 13/1993 Sb., ve znění zákona č. 113/1997 Sb., § 9 odst. 4 zákona č. 227/1997 Sb., o nadacích a nadačních fondech a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (zákon o nadacích a nadačních fondech), § 8 odst. 3 zákona č. 303/1993 Sb., ve znění zákona č. 106/1995 Sb., § 185g zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 263/1992 Sb.
- ²¹⁾ § 461 odst. 1 občanského zákoníku.
- ²²⁾ Například § 175u odst. 2 občanského soudního řádu, § 15 odst. 7 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění zákona č. 255/1994 Sb.
- ²³⁾ § 477 odst. 1 občanského zákoníku.
- ²⁴⁾ § 175q odst. 1 písm. b) občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů.
- ²⁵⁾ Například zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.
- ²⁶⁾ § 2 odst. 1 a 2 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- ²⁷⁾ § 7 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění zákona č. 90/1996 Sb.
- ²⁸⁾ § 2 odst. 4 písm. b) zákona č. 344/1992 Sb., ve znění zákona č. 89/1996 Sb. a zákona č. 220/2000 Sb.

- ^{28a)} § 460zd trestního řádu, ve znění zákona č. 457/2008 Sb.
- ^{28b)} § 460zj trestního řádu, ve znění zákona č. 457/2008 Sb.
- ²⁹⁾ § 51 trestního zákona.
- ³⁰⁾ § 52 trestního zákona.
- ³¹⁾ § 346 odst. 1 trestního řádu, ve znění zákona č. 558/1991 Sb.
- ^{31a)} § 460zi odst. 5 trestního řádu, ve znění zákona č. 457/2008 Sb.
- ^{31b)} § 460zi odst. 4 trestního řádu, ve znění zákona č. 457/2008 Sb.
- ³²⁾ § 13 zákona č. 102/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související s vydáním zákona č. 509/1991 Sb., kterým se mění, doplňuje a upravuje občanský zákoník.
- ³³⁾ § 116 občanského zákoníku.
- ³⁴⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb.
- ³⁵⁾ Například § 1 odst. 6, § 3 a násl. zákona č. 526/1990 Sb.
- ~~³⁶⁾ § 3 písm. b), c) a d) vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu.~~
- ~~^{36a)} § 140 občanského zákoníku.~~
- ~~³⁷⁾ § 21 zákona č. 72/1994 Sb., ve znění zákona č. 103/2000 Sb.~~
- ~~³⁸⁾ § 9a odst. 4 zákona č. 284/1991 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech, ve znění zákona č. 38/1993 Sb.~~
- ^{38a)} § 9 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 132/2000 Sb.
- ³⁹⁾ § 476 a násl. obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.
- ⁴⁰⁾ Zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách.
- ⁴¹⁾ § 3 písm. k) vyhlášky č. 137/1998 Sb.
- ^{41a)} § 108 stavebního zákona.
- ⁴²⁾ § 659 a násl., § 663 a násl. občanského zákoníku.
- ⁴³⁾ § 685 odst. 1, § 711 odst. 1 občanského zákoníku. § 9 odst. 2 zákona č. 116/1990 Sb., o nájmu a podnájmu nebytových prostor, ve znění pozdějších předpisů.

- ⁴⁴⁾ § 10 zákona č. 526/1990 Sb.
- ^{44a)} § 2 odst. 1 obchodního zákoníku.
- ⁴⁵⁾ Obchodní zákoník.
- ⁴⁶⁾ Zákon č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů.
- ⁴⁷⁾ Zákon č. 227/1997 Sb.
- ⁴⁸⁾ § 221 a násl. obchodního zákoníku, ve znění zákona č. 142/1996 Sb.
- ^{48a)} Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů.
- ⁴⁹⁾ § 673 a násl. obchodního zákoníku.
- ⁵⁰⁾ § 829 občanského zákoníku.
- ⁵¹⁾ § 20f a násl. občanského zákoníku.
- ⁵²⁾ § 565 občanského zákoníku.
- ⁵³⁾ § 521 občanského zákoníku.
- ⁵⁴⁾ § 48 občanského zákoníku.
- ⁵⁵⁾ § 524 a násl. občanského zákoníku.
- ⁵⁶⁾ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- ⁵⁷⁾ § 574 občanského zákoníku.
- ^{57a)} Například vyhláška č. 136/1985 Sb., o finanční, úvěrové a jiné pomoci družstevní a individuální bytové výstavbě a modernizaci rodinných domků v osobním vlastnictví, ve znění pozdějších předpisů.
- ⁵⁸⁾ § 14, 15, 16a a § 39 a násl. zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů.
- ⁵⁹⁾ Například zákon č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů.
- ⁶⁰⁾ Například § 50a občanského zákoníku, § 289 a násl. obchodního zákoníku.
- ⁶¹⁾ Například § 470 a 472 občanského zákoníku.
- ⁶²⁾ § 470 a 472 občanského zákoníku.

- ⁶³⁾ § 37 nařízení vlády č. 108/1994 Sb., kterým se provádí zákoník práce a některé další zákony.
- ⁶⁵⁾ Zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád).
- ^{65a)} Například zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole).
- ⁶⁷⁾ § 8 odst. 1 trestního řádu, ve znění pozdějších předpisů.
- ⁶⁸⁾ Například zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky, ve znění zákona č. 293/1993 Sb.
- ⁶⁹⁾ § 31 zákona č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky), ve znění zákona č. 10/1993 Sb. § 5 odst. 1 písm. j) zákona č. 425/1990 Sb., ve znění zákona č. 254/1994 Sb. § 6 zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění zákona č. 139/1995 Sb.
- ⁷⁰⁾ § 26 a násl. zákona č. 18/1997 Sb.
- ⁷¹⁾ § 64 odst. 2 hospodářského zákoníku.
- ⁷²⁾ § 64 odst. 3 hospodářského zákoníku.
- ⁷³⁾ § 65 odst. 3 hospodářského zákoníku.
- ⁷⁴⁾ § 761 odst. 1 obchodního zákoníku.
- ⁷⁵⁾ § 3 odst. 2 zákona č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky. § 3 odst. 2 zákona č. 283/1992 Sb., o Akademii věd České republiky.
- ⁷⁶⁾ Zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění zákona č. 220/2000 Sb.
- ⁷⁷⁾ Například zákon č. 113/1993 Sb., o Fondu dětí a mládeže, ve znění zákona č. 220/2000 Sb., zákon č. 239/1992 Sb., o Státním fondu kultury České republiky.
- ⁷⁸⁾ § 51 občanského zákoníku. § 269 odst. 2 obchodního zákoníku.
- ⁷⁹⁾ § 20 odst. 3 zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku.
- ⁸⁰⁾ § 67 zákona č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů. § 36 zákona č. 418/1990 Sb., o hlavním městě Praze.
- ⁸¹⁾ § 761 odst. 2 obchodního zákoníku.
- ⁸²⁾ Čl. III bod 4 zákona č. 98/1988 Sb., kterým se mění a doplňuje hospodářský zákoník.

⁸³⁾ § 876 odst. 1 občanského zákoníku.

⁸⁴⁾ § 659 a násl. občanského zákoníku.

⁸⁵⁾ § 21 odst. 4 zákona č. 72/1994 Sb., ve znění zákona č. 103/2000 Sb.

⁸⁶⁾ § 3 písm. c) vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu.

⁸⁷⁾ § 10 odst. 2 vyhlášky č. 137/1968 Sb., o finanční, úvěrové a jiné pomoci družstevní a individuální bytové výstavbě.

⁸⁸⁾ **Zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů.**

⁸⁹⁾ **Zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.**

⁹⁰⁾ **§ 38 odst. 2 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky.**

⁹¹⁾ **Zákon č. 238/2000 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.**

⁹²⁾ **Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.**

Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči,

ve znění zákona č. 242/1992 Sb., zákona č. 361/1999 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 146/2001 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 18/2004 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 1/2005 Sb., zákona č. 3/2005 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 240/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 203/2006 Sb., zákona č. 158/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 307/2008 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 124/2011 Sb. a zákona č. 142/2012 Sb.

(výňatek)

§ 20

Kulturní památky ve vztahu k zahraničí

(1) Kulturní památku lze v zahraničí vystavovat, do zahraničí zapůjčit nebo do zahraničí vyvézt pro jiné účely jen s předchozím souhlasem ministerstva kultury.

(2) Věc, která vykazuje znaky kulturní památky podle § 2 odst. 1, lze trvale převézt ze zahraničí do České republiky jen s předchozím souhlasem příslušného orgánu státu, z něhož má být dovezena, je-li zaručena vzájemnost.¹⁶⁾

(3) Věc vykazující znaky kulturní památky podle § 2 odst. 1, která byla na území České republiky zapůjčena cizím státem, jenž prohlásil, že tato věc je v jeho vlastnictví, nepodléhá provedení jakéhokoli výkonu rozhodnutí ani exekuci a předběžným opatřením nelze uložit s takovou věcí nenakládat; nelze ani přijmout jakékoli rozhodnutí nebo opatření, které by bránilo vrácení takové věci tomuto cizímu státu.

(4) Ustanovením odstavců 1 a 2 nejsou dotčeny předpisy upravující hospodářské styky se zahraničím.¹⁷⁾

(5) Podrobnosti o udílení souhlasu s vývozem kulturních památek do zahraničí stanoví obecně závazný právní předpis.

¹⁶⁾ Úmluva UNESCO o opatřeních k zákazu a zamezení nedovoleného dovozu, vývozu a převodu vlastnictví kulturních statků z roku 1970 (vyhláška č. 15/1980 Sb.).

¹⁷⁾ Zákon č. 142/1970 Sb., o devizovém hospodářství.
Celní zákon č. 44/1974 Sb.

§ 20a

Zcizování kulturních památek ve vlastnictví České republiky

(1) Kulturní památku a národní kulturní památku ve vlastnictví České republiky lze zcizit jen s předchozím souhlasem ministerstva kultury.

(2) Souhlas podle odstavce 1 vydává písemně ministerstvo kultury pro jednotlivé případy na základě odůvodněné a doložené žádosti.

(3) Nerozhodlo-li ministerstvo kultury o vydání nebo nevydání souhlasu podle odstavce 1 do 60 dnů od doručení žádosti, platí, že souhlas byl dán a k pozdějšímu rozhodnutí se nepřihlíží. Pokud ministerstvo kultury rozhodlo souhlas nevydat, určí současně organizační složku státu nebo státní organizaci ve své působnosti, která kulturní památku nebo národní kulturní památku převezme bezúplatně do své příslušnosti hospodařit. Jestliže ministerstvo kultury rozhodlo souhlas nevydat anebo pokud byl právní úkon směřující ke zcizení učiněn či pokud jiná právní skutečnost vedoucí ke zcizení nastala před uplynutím doby uvedené v první větě, ke zcizení podle odstavce 1 platně nedojde.

Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny,

ve znění zákonného opatření č. 347/1992 Sb., zákona č. 289/1995 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 3/1997 Sb., zákona č. 16/1997 Sb., zákona č. 123/1998 Sb., zákona č. 161/1999 Sb., zákona č. 238/1999 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 100/2004 Sb., zákona č. 168/2004 Sb., zákona č. 218/2004 Sb., zákona č. 387/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 222/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 167/2008 Sb., zákona č. 312/2008 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 349/2009 Sb., zákona č. 381/2009 Sb. a zákona č. 350/2012 Sb.

(výňatky)

§ 23

Právo vlastnictví k některému majetku v národních parcích

~~(1) Lesy, lesní půdní fond, vodní toky a vodní plochy na území národních parků, které jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona ve státním vlastnictví, nelze zeizít. Tím nejsou dotčena práva fyzických a právnických osob podle předpisů o majetkové restituci.¹³⁾~~

~~(2) Za zeizení podle odstavce 1 se nepovažují směny pozemků odůvodněné zájmy ochrany přírody.~~

¹³⁾ Např. zákon č. 298/1990 Sb., o úpravě některých majetkových vztahů řeholních řádů a kongregací a arcibiskupství olomouckého, zákon č. 403/1990 Sb., o odstranění některých majetkových křivd, zákon č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, zákon č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku.

§ 32

Právo vlastnictví k některému majetku v národních přírodních rezervacích

~~Lesy, lesní půdní fond, vodní toky, vodní plochy a nezastavěné pozemky na území národních přírodních rezervací, které jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona ve státním vlastnictví, nelze zeizít. Tím nejsou dotčena práva fyzických a právnických osob podle předpisů o majetkové restituci.¹³⁾~~

§ 33

Přírodní rezervace

(1) Menší území soustředěných přírodních hodnot se zastoupením ekosystémů typických a významných pro příslušnou geografickou oblast může orgán ochrany přírody vyhlásit za přírodní rezervace; stanoví přitom také jejich bližší ochranné podmínky.

~~(2) Nezastavěné pozemky na území přírodních rezervací, které jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona ve státním vlastnictví, lze zeizít jen se souhlasem Ministerstva životního prostředí. Tím nejsou dotčena práva fyzických a právnických osob podle předpisů o majetkové restituci.¹³⁾~~

§ 35

Národní přírodní památka

(1) Přírodní útvar menší rozlohy, zejména geologický či geomorfologický útvar, naleziště nerostů nebo vzácných či ohrožených druhů ve fragmentech ekosystémů, s národním nebo mezinárodním ekologickým, vědeckým či estetickým významem, a to i takový, který vedle přírody formoval svou činností člověk, může orgán ochrany přírody vyhlásit za národní přírodní památku; stanoví přitom také její bližší ochranné podmínky.

(2) Změny či poškozování národních přírodních památek či jejich hospodářské využívání, pokud by tím hrozilo jejich poškození, je zakázáno.

~~(3) Lesy, lesní půdní fond, vodní toky, vodní plochy a nezastavěné pozemky na území národních přírodních památek, které jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona ve státním vlastnictví, nelze zeizít. Tím nejsou dotčena práva fyzických a právnických osob podle předpisů o majetkové restituci.¹³⁾~~

§ 36

Přírodní památka

(1) Přírodní útvar menší rozlohy, zejména geologický či geomorfologický útvar, naleziště vzácných nerostů nebo ohrožených druhů ve fragmentech ekosystémů, s regionálním ekologickým, vědeckým či estetickým významem, a to i takový, který vedle přírody formoval svou činností člověk, může orgán ochrany přírody vyhlásit za přírodní památku; stanoví přitom také její bližší ochranné podmínky.

(2) Změna nebo poškozování přírodní památky nebo její hospodářské využívání vedoucí k jejímu poškození jsou zakázány.

~~(3) Nezastavěné pozemky na území přírodních památek, které jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona ve státním vlastnictví, lze zeizít jen se souhlasem Ministerstva životního prostředí. Tím nejsou dotčena práva fyzických a právnických osob podle předpisů o majetkové restituci.¹³⁾~~

§ 61

Předkupní právo státu a financování výkupu pozemků

(1) Vlastníci nezastavěných pozemků ležících mimo sídelní útvary na území národních parků, národních přírodních rezervací, národních přírodních památek a vlastníci pozemků souvisejících s jeskyněmi jsou povinni v případě jejich zamýšleného prodeje přednostně nabídnout tyto pozemky ke koupi orgánu ochrany přírody. Pokud orgán ochrany přírody

neprojeví o tyto pozemky do 60 dnů od obdržení nabídky pozemku písemně závazný zájem, mohou vlastníci zamýšlený prodej uskutečnit.

(2) K zajištění výkupu pozemků zvláště chráněných území či významných krajinných prvků do vlastnictví státu lze poskytnout příspěvek ze Státního fondu životního prostředí České republiky.⁷⁾

(3) Jeskyně nejsou součástí pozemku a nejsou předmětem vlastnictví.

§ 61a

Organizační složka státu může přenechat pozemek sloužící k zajištění cílů ochrany přírody a krajiny do dlouhodobého užívání právnické osobě, která se nezabývá podnikáním a jejímž hlavním posláním je ochrana přírody a krajiny. Lesní pozemky^{21c)} může takto přenechat pouze po dohodě s Ministerstvem zemědělství, nejde-li o pozemky na území národních parků nebo jejich ochranných pásem, kde je může přenechat pouze po dohodě s Ministerstvem životního prostředí. Ustanovení zvláštního právního předpisu^{21c)} o vydávání předběžného souhlasu k nakládání s lesy ve vlastnictví státu tím nejsou dotčena. Ustanovení zvláštního právního předpisu^{25a)} omezující dobu užívání se na tyto případy nepoužije.

§ 61b

Zcizování pozemků a staveb ve zvláště chráněných územích

(1) **Nezastavěné pozemky v národních přírodních památkách, národních přírodních rezervacích a národních parcích, které jsou ve vlastnictví státu, nelze zcizit. Tím nejsou dotčena práva fyzických a právnických osob podle právních předpisů upravujících majetkové restituce¹³⁾. Za zcizení se nepovažují směny pozemků na území národních parků odůvodněné zájmy ochrany přírody.**

(2) **Ke zcizení pozemků nebo staveb ve vlastnictví státu nacházejících se na území zvláště chráněných území, nejedná-li se o pozemky uvedené v odstavci 1 nebo o pozemky a stavby v chráněných krajinných oblastech, je třeba předchozí souhlas Ministerstva životního prostředí, a to i v případě, že pozemek nebo stavba leží na území zvláště chráněného území jen zčásti.**

(3) **Souhlas podle odstavce 2 vydává písemně Ministerstvo životního prostředí pro jednotlivé případy na základě odůvodněné a doložené žádosti.**

(4) **Nerozhodlo-li Ministerstvo životního prostředí o vydání nebo nevydání souhlasu podle odstavce 2 do 60 dnů od doručení žádosti, platí, že souhlas byl dán a k pozdějšímu rozhodnutí se nepřihlíží. Pokud Ministerstvo životního prostředí rozhodlo souhlas nevydat, určí současně organizační složku státu nebo státní organizaci ve své působnosti, která pozemek nebo stavbu převezme bezúplatně do své příslušnosti hospodařit. Jestliže Ministerstvo životního prostředí rozhodlo souhlas nevydat anebo pokud byl právní úkon směřující ke zcizení učiněn či pokud jiná právní skutečnost vedoucí ke zcizení nastala před uplynutím doby uvedené ve větě první, ke zcizení podle odstavce 2 platně nedojde.**

§ 62

Vstup na pozemky

(1) Pracovníci všech orgánů ochrany přírody, kteří se při výkonu své pracovní činnosti prokáží služebním průkazem, mají právo vstupovat v nezbytných případech na cizí pozemky při plnění úkolů vyplývajících z tohoto zákona a dalších předpisů na úseku ochrany přírody a krajiny. Mohou přitom provádět potřebná měření, sledování, dokumentaci a požadovat informace nezbytné ke zjištění stavu přírodního prostředí. Při výkonu této činnosti jsou pracovníci orgánu ochrany přírody povinni co nejvíce šetřit vstupem dotčené pozemky, jakož i všechna práva vlastníka.

(2) Za škody způsobené pracovníky orgánů ochrany přírody při výkonu jejich činnosti podle odstavce 1 odpovídá stát. Této odpovědnosti se nemůže zprostit.

(3) Vstup do prostorů a objektů užívaných ozbrojenými silami a ozbrojenými sbory se řídí zvláštními předpisy.²⁶⁾

⁷⁾ Zákon ČNR č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky.

¹³⁾ Např. zákon č. 298/1990 Sb., o úpravě některých majetkových vztahů řeholních řádů a kongregací a arcibiskupství olomouckého, zákon č. 403/1990 Sb., o odstranění některých majetkových křivd, zákon č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, zákon č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku.

^{21c)} Zákon č. 289/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{21c)} Zákon č. 289/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

²⁶⁾ Zákon č. 169/1949 Sb., o vojenských újezdech.

§ 79

Působnost Ministerstva životního prostředí

(1) Ministerstvo životního prostředí je ústředním orgánem státní správy ochrany přírody v České republice.

(2) Ministerstvo životního prostředí

- a) zpracovává ve spolupráci s kraji prognózy a koncepce strategie ochrany přírody v České republice,
- b) koordinuje státní vědeckovýzkumnou činnost v oboru ochrany přírody a krajiny,
- c) spolupracuje s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky v zajišťování ekologické výchovy a vzdělávání,
- d) zabezpečuje mezinárodní spolupráci České republiky v oboru ochrany přírody a krajiny,
- e) podává Komisi zprávy a informace požadované právními předpisy Evropských společenství v oblasti ochrany volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a jejich stanovišť,
- f) vykonává vrchní státní dozor v ochraně přírody a krajiny,
- g) řídí činnost České inspekce životního prostředí a správ a plní jiné úkoly stanovené tímto zákonem.

(3) Ministerstvo životního prostředí dále

- a) provádí vymezení a hodnocení nadregionálního systému ekologické stability podle § 4 odst. 1,

- b) vydává povolení k vývozu a dovozu ohrožených rostlin a živočichů chráněných mezinárodními úmluvami podle § 5 odst. 7,
- c) rozhoduje o povolení k provozování záchranné stanice a jeho změně nebo zrušení, vede přehled záchranných stanic a zveřejňuje jej způsobem umožňujícím dálkový přístup podle § 5 odst. 8 až 11,
- d) vydává souhlasy s použitím ustanovení o zásazích proti škůdcům a o případech mimořádných okolností a nepředvídaných škod a stanoví přitom rozsah jejich použití v národních parcích a v národních přírodních rezervacích,
- e) zajišťuje zpracování a oznamuje a projednává záměry na vyhlášení a návrhy právních předpisů, kterými se vyhláší národní parky, chráněné krajinné oblasti, národní přírodní rezervace, národní přírodní památky nebo ochranná pásma těchto zvláště chráněných území,
- f) vydává souhlasy k vývozu paleontologických nálezů podle § 11 odst. 3 a vydává povolení k vývozu zvláště chráněných nerostů podle § 53,
- ~~g) vydává souhlasy ke zřízení nezastavěných pozemků ve vlastnictví státu na území přírodních rezervací a přírodních památek,~~
- g) vydává předchozí souhlasy ke zřízení pozemků nebo staveb ve zvláště chráněných územích podle § 61b odst. 2,**
- h) zajišťuje zpracování a schvaluje plány péče o národní parky, národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, chráněné krajinné oblasti a o ochranná pásma těchto zvláště chráněných území a zajišťuje jejich realizaci ve spolupráci se správami podle § 38,
- i) předává dokumentaci vyhlášených národních parků, chráněných krajinných oblastí, národních přírodních rezervací, národních přírodních památek a ochranných pásem těchto zvláště chráněných území a dále ptačích oblastí a evropsky významných lokalit do ústředního seznamu; oznamuje vyhlášení národních parků, chráněných krajinných oblastí, národních přírodních rezervací, národních přírodních památek a ochranných pásem těchto zvláště chráněných území katastrálním úřadům,
- j) oznamuje lokality, které nebyly zařazeny do evropského seznamu podle § 45a odst. 4 a vyhláší sporné lokality podle § 45b odst. 2,
- k) zajišťuje zpracování souhrnů doporučených opatření pro evropsky významné lokality a ptačí oblasti podle § 45c odst. 3, § 45e odst. 6, předává je do ústředního seznamu a zveřejňuje je prostřednictvím internetu,
- l) podává žádosti o stanovisko Komisi podle § 45i odst. 10,
- m) ve spolupráci s ostatními orgány ochrany přírody, vlastníky a nájemci pozemků, občanskými sdruženími a dalšími odbornými subjekty zajišťuje a schvaluje záchranné programy podle § 52,
- n) uplatňuje předkupní právo státu k pozemkům podle § 61 odst. 1,
- o) vydává osvědčení o zvláštní odborné způsobilosti podle § 79a odst. 2 písm. b),
- p) je odvolacím orgánem proti rozhodnutím vydaným orgány krajů v přenesené působnosti, správami a Českou inspekcí životního prostředí,
- q) uplatňuje stanoviska k politice územního rozvoje a k zásadám územního rozvoje z hlediska zájmů chráněných tímto zákonem,
- r) zřizuje správy národních parků jako státní příspěvkové organizace^{40b}), pokud nebyly zřízeny jiným zákonem⁴¹),
- s) je oprávněno zřídit státní příspěvkovou organizaci za účelem zajištění ochrany, péče a provozu veřejnosti zpřístupněných jeskyní,
- t) vykonává působnost orgánů ochrany přírody na pozemcích a stavbách, které tvoří součást objektů důležitých pro obranu státu mimo vojenské újezdy⁴¹).

(4) Ministerstvo životního prostředí dále vydává vyhlášky, kterými se

- a) stanoví seznam typů evropských stanovišť, prioritních typů evropských stanovišť, evropsky významných druhů a prioritních evropsky významných druhů, vyskytujících se na území České republiky,
- b) stanoví podrobnosti vymezení a hodnocení systému ekologické stability a podrobnosti plánů, projektů a opatření v procesu jeho vytváření podle § 4 odst. 1,
- c) stanoví podrobnosti ochrany významných krajinných prvků podle § 4 odst. 2,
- d) stanoví velikost, popřípadě jiné charakteristiky dřevin, k jejichž kácení není třeba povolení podle § 8 odst. 3, jestliže rostou na pozemcích ve vlastnictví fyzických osob, které tyto pozemky užívají, a podrobnosti ochrany dřevin a podmínek povolování jejich kácení podle § 8 odst. 5,
- e) stanoví podrobnosti o obsahu a rozsahu dokumentace jeskyně při jejím zjištění provozovatelem při dobývání nerostných surovin nebo při provádění geologických prací podle § 10 odst. 5,
- f) vymezují zóny ochrany přírody národních parků a chráněných krajinných oblastí podle § 17 odst. 2 a § 27 odst. 2,
- g) stanoví výše poplatku podle § 24 odst. 1 a 2, okruh osob osvobozených od poplatku, vzor potvrzení o zaplacení poplatku nebo potvrzení o osvobození od poplatku a určení vybraných míst na území národního parku, na která se povinnost platit poplatek za vstup vztahuje podle § 24 odst. 3,
- h) vyhláší národní přírodní rezervace, národní přírodní památky nebo ochranná pásma těchto zvláště chráněných území a stanoví bližší podmínky jejich ochrany a dále vyhláší nebo zruší přírodní památky a přírodní rezervace nebo jejich ochranná pásma na území národních parků a jejich ochranných pásem a stanoví bližší podmínky jejich ochrany,
- i) stanoví obsah plánů péče a postup jejich zpracování podle § 38 odst. 7, náležitosti a obsah záměru podle § 40 odst. 1, podrobnosti o vedení ústředního seznamu a určuje organizační složka státu pověřená vedením ústředního seznamu podle § 42 odst. 2, podrobnosti o způsobu označení a vymezení zvláště chráněných území v terénu i mapových podkladech podle § 42 odst. 5 a bližší podmínky o způsobu označení památných stromů v terénu i mapových podkladech podle § 47 odst. 3,
- j) stanoví náležitosti obsahu smlouvy podle § 39 odst. 1, způsob označení smluvně chráněného území a smluvně chráněného území památného stromu v terénu i mapových podkladech podle § 39 odst. 2,
- k) stanoví způsob označení vyhlášených evropsky významných lokalit v terénu i mapových podkladech podle § 45c odst. 1, obsah a náležitosti souhrnů doporučených opatření pro evropsky významné lokality a ptačí oblasti podle § 45c odst. 3 a způsob označení ptačích oblastí v terénu i mapových podkladech podle § 45e odst. 7,
- l) stanoví rozsah požadovaného vzdělání, obsah zkoušky, podmínky prodloužení autorizace a důvody pro odnětí autorizace podle § 45i odst. 3,
- m) stanoví seznam a stupeň ohrožení zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 48, seznam zvláště chráněných nerostů podle § 51 a míst jejich přirozeného výskytu a dále bližší podmínky jejich ochrany,
- n) stanoví způsoby ověřování původu, náležitosti žádosti o osvědčení a vzor osvědčení podle § 54 odst. 11,
- o) stanoví podmínky poskytování finanční náhrady podle § 58 odst. 5, vzor uplatnění nároku, jeho náležitosti a způsob určení výše náhrady v případech, kdy není stanoven jiným předpisem,
- p) stanoví podrobnosti postupu při převodech práva hospodaření podle § 60 odst. 3 zákona,
- q) stanoví podrobnosti o přírodovědném průzkumu dotčených pozemků a biologickém hodnocení a jejich ukládání podle § 67 odst. 1,

- r) stanoví bližší podrobnosti o podmínkách poskytování příspěvku podle § 69 odst. 3 a náležitosti dohody o jeho poskytování,
- s) zajišťují podle § 74 odst. 1 úkoly vyplývající z mezinárodních závazků,
- t) stanoví podle § 81 odst. 11 podrobnosti o organizaci, úkolech a předpokladech pro výkon stráže přírody, vzor služebního odznaku se státním znakem a průkazu stráže přírody,
- u) stanoví podrobnosti o způsobu zavedení a užívání stejnokroje a označení pracovníků ochrany přírody podle § 82 odst. 2,
- v) stanoví převod zvláště chráněných území zřízených podle zákona č. 40/1956 Sb. do kategorií podle § 90 odst. 5 až 7,
- w) zrušuje podle § 90 odst. 10 dosavadní ochrana zvláště chráněných území vyhlášených podle tohoto zákona do dne 1. března 2009 ústředními orgány státní správy.

^{40b)} § 54 zákona č. 219/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 40/1961 Sb., o obraně státu.

⁴¹⁾ Zákon č. 161/1999 Sb., kterým se vyhlašuje Národní park České Švýcarsko, a mění se zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách,

ve znění zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 517/2002 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 181/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 315/2006 Sb., zákona č. 110/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 396/2012 Sb. a zákona č. 399/2012 Sb.

(výňatky)

§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí:

- a) dražbou veřejné jednání, jehož účelem je přechod vlastnického nebo jiného práva k předmětu dražby, konané na základě návrhu navrhovatele, při němž se licitátor obrací na předem neurčený okruh osob přítomných na předem určeném místě s výzvou k podávání nabídek a při němž na osobu, která za stanovených podmínek učiní nejvyšší nabídku, přejde příklepem licitátora vlastnictví nebo jiné právo k předmětu dražby, nebo totéž veřejné jednání, které bylo licitátorem ukončeno z důvodu, že nebylo učiněno ani nejnižší podání,
- b) navrhovatelem osoba, která za podmínek stanovených tímto zákonem navrhuje provedení dražby,
- c) účastníkem dražby osoba přítomná při dražbě, která se dostavila za účelem činit podání a splňuje podmínky stanovené tímto zákonem,
- d) dražební jistotou zajištění budoucích závazků účastníků dražby ve stanovené výši a formě,
- e) dražebníkem osoba, která organizuje dražbu a má k tomu příslušné oprávnění (§ 6 odst. 1); jde-li o majetek územních samosprávných celků nebo majetek státu, může být dražebníkem i územní samosprávný celek ~~nebo příslušný orgán státní správy,~~ **příslušný orgán státní správy nebo Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových,**
- f) licitátorem fyzická osoba oprávněná činit jménem a na účet dražebníka úkony při dražbě,
- g) vyvoláním licitátorem přednesené prohlášení o předmětu dražby, uvedení nejnižšího podání a výše stanoveného minimálního příhozu, jakož i výzva účastníkům dražby k podávání nabídek,
- h) zahájením dražby prohlášení licitátora, že zahajuje dražbu, není-li dále stanoveno jinak,
- i) podáním nabídka účastníka dražby učiněná v průběhu dražby ve výši alespoň stanoveného nejnižšího podání; další podání musí převyšovat podání již učiněné nejméně o stanovený minimální příhoz, není-li dále stanoveno jinak; v případě, že byla rozdána čísla, musí být nabídka učiněna ústně a zvednutím čísla; podání je perfektní až ústní nabídkou,
- j) příklepem úkon licitátora spočívající v klepnutí kladívkem, jímž dochází za stanovených podmínek k přechodu vlastnického či jiného práva k předmětu dražby,
- k) vydražitelem účastník dražby, jemuž byl udělen příklep,
- l) výtěžkem dražby cena dosažená vydražením a její případné příslušenství,
- m) náklady dražby odměna dražebníka a náklady účelně vynaložené dražebníkem na materiální a organizační zabezpečení přípravy a průběhu dražby; mezi náklady účelně vynaložené dražebníkem patří i přiměřené náklady na zabezpečení informovanosti o dražbě, včetně informací v tisku, a náklady na uveřejnění dražební vyhlášky způsobem v

- místě obvyklým, jakož i náklady vynaložené dražebníkem na zvýšení jeho pojistného za pojištění odpovědnosti za škodu, pokud s ohledem na hodnotu dražené věci bylo nutno sjednat zvýšení pojistného dražebníka o více než 10 % původního pojistného,
- n) zmařením dražby neuhrazení ceny vydražitelem ve stanovené lhůtě,
 - o) centrální adresou jediné místo, kde jsou ve veřejně přístupném informačním systému (Internet) uveřejněny informace určené tímto zákonem nebo informace poskytnuté dobrovolně ostatními účastníky dražeb,
 - p) správcem centrální adresy osoba organizující za úplaty uveřejnění informací určených tímto zákonem nebo informací dobrovolně poskytnutých ostatními účastníky dražeb.

§ 6

Zvláštní podmínky k provozování živnosti dražebníka

(1) Dražebníkem může být fyzická osoba zapsaná v obchodním rejstříku, obchodní společnost nebo družstvo, která splňuje podmínky stanovené tímto zákonem a bylo jí uděleno příslušné oprávnění k provozování živnosti. K vydání koncese k provádění dražeb podle tohoto zákona si příslušný živnostenský úřad vyžádá stanovisko ministerstva. Bez stanoviska ministerstva, ve kterém ministerstvo vyjádří, že dražebník má předpoklady k výkonu dražební činnosti a činností souvisejících, nemůže živnostenský úřad koncesi vydat. Ministerstvo ve stanovisku posoudí předpoklady dražebníka vykonávat dražební činnost a činnosti související z hlediska dodržování platných právních předpisů, záruk ochrany zájmů navrhovatele, vlastníka předmětu dražby, účastníků dražby a dalších osob majících práva k předmětu dražby také na základě jemu předložených, dražebníkem vyhotovených základních pravidel postupu dražebníka při výkonu dražební činnosti a činností souvisejících. Osoba usazená na území členského státu Evropské unie, jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor a Švýcarské konfederace, která prokáže, že je podle právních předpisů členského státu Evropské unie, jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor nebo Švýcarské konfederace oprávněna vykonávat činnost obdobnou činnosti dražebníka, je na území České republiky oprávněna provádět pouze dražby dobrovolné. Tato osoba musí mít před zahájením činnosti uzavřené pojištění své odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s činností dražebníka; na tuto osobu se další zvláštní podmínky k provozování živnosti dražebníka nevztahují.

(2) Dražebník je povinen do 30 dnů od vydání koncese uzavřít smlouvu o pojištění své odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s činností dražebníka.

(3) Dražebník provádějící nedobrovolné dražby musí vedle požadavků uvedených v odstavcích 1 a 2 splňovat dále tyto podmínky

- a) je-li právnickou osobou, musí jeho základní kapitál, popřípadě zapisovaný základní kapitál činit alespoň 5 000 000 Kč a musí být v plném rozsahu splacen,
- b) jeho povinnost podle odstavce 2 musí být splněna tak, aby výše pojistného plnění činila alespoň 35 000 000 Kč, a
- c) je povinen mít svou účetní závěrku ověřenu auditorem podle zvláštního právního předpisu^{4a}).

(4) Je-li navrhovatelem správce konkursní podstaty, nesmí se na dražbě podílet jako dražebník. Je-li navrhovatelem správce konkursní podstaty, který je právnickou osobou, nesmí dražbu provádět dražebník, který je ve vztahu k navrhovateli společníkem, osobou tvořící s ním koncern, jeho statutárním orgánem nebo členem jeho statutárního nebo jiného

orgánu anebo jeho zaměstnancem, ani dražebník, jehož je navrhovatel společníkem. Je-li navrhovatelem správce konkursní podstaty, který je fyzickou osobou, nesmí dražbu provádět dražebník, který je ve vztahu k navrhovateli osobou blízkou nebo jeho zaměstnancem, ani dražebník, jehož je navrhovatel společníkem, statutárním orgánem nebo členem jeho statutárního nebo jiného orgánu anebo jeho zaměstnancem.

(5) Poruší-li dražebník povinnost upustit od dražby, ač tak byl povinen učinit, nebo některou z povinností podle odstavců 2 až 4, považuje se takové porušení za závažné porušení povinností podle živnostenského zákona.⁵⁾

(6) Na dražebníky - územní samosprávné celky ~~a orgány státní správy~~, **orgány státní správy a Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových** - se zvláštní podmínky k provozování činnosti dražebníka nevztahují.

^{4a)} § 20 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ § 58 odst. 3 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 286/1995 Sb.

§ 19

Smlouva o provedení dražby

(1) Dražbu lze provést pouze na základě písemné smlouvy o provedení dražby, kterou uzavře navrhovatel s dražebníkem; to neplatí, jde-li o majetek státu, je-li dražebníkem orgán státní správy **a Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových**, nebo jde-li o majetek územního samosprávného celku, je-li dražebníkem tento celek, nebo je-li dražebníkem navrhovatel.

(2) Smlouva o provedení dražby musí obsahovat označení, že jde o dražbu dobrovolnou, označení navrhovatele, dražebníka a předmětu dražby, nejnížší podání, lhůtu pro uhrazení ceny dosažené vydražením přesahující 500 000 Kč, výši odměny nebo způsob jejího určení nebo ujednání o tom, že dražba bude provedena pro navrhovatele bezúplatně. Uzavírá-li smlouvu o provedení dražby s dražebníkem společně více navrhovatelů, kteří nejsou spoluvlastníky předmětu dražby, musí být přílohou této smlouvy smlouva upravující jejich vzájemné vztahy týkající se dražby a jejích výsledků.

(3) Je-li licitátor oprávněn snížit nejnížší podání, musí být ve smlouvě o provedení dražby obsaženo i ujednání, o jakou částku lze nejnížší podání snížit.

(4) Jde-li o dražbu nemovitosti, podniku nebo jeho organizační složky, musí být podpisy navrhovatele a dražebníka na smlouvě o provedení dražby úředně ověřeny.

(5) Je-li navrhovatelem dražby osoba, která je povinna při zadávání zakázek postupovat podle zvláštního právního předpisu,¹⁴⁾ řídí se její postup směřující k uzavření smlouvy o provedení dražby tímto zákonem; budoucím peněžitým závazkem ze smlouvy jsou předpokládáné náklady dražby.

(6) Výši odměny dražebníka sjednanou ve smlouvě o provedení dražby nelze dodatečně zvýšit.

(7) Neobsahuje-li smlouva uzavřená mezi navrhovatelem a dražebníkem stanovené náležitosti, je neplatná.

¹⁴⁾ Zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů.

§ 22

Upuštění od dražby

- (1) Dražebník upustí od dražby nejpozději do jejího zahájení
- a) na základě písemné žádosti vlastníka,
 - b) je-li dražebníkovi doloženo, že navrhovatel není oprávněn navrhnout provedení dražby,
 - c) je-li smlouva o provedení dražby neplatná, dojde-li k odstoupení od smlouvy o provedení dražby nebo nelze-li podle podmínek sjednaných ve smlouvě o provedení dražby dražbu provést,
 - d) nebyly-li splněny podmínky stanovené v § 15 a 21,
 - e) bylo-li zahájeno insolvenční řízení, nebo byl-li předmět dražby nebo jeho část zahrnut do majetkové podstaty podle zvláštního právního předpisu^{14a)}, není-li navrhovatelem insolvenční správce,
 - f) byl-li nařízen výkon rozhodnutí soudem nebo orgánem veřejné správy prodejem předmětu dražby nebo jeho části nebo vydán soudním exekutorem exekuční příkaz prodejem předmětu dražby nebo jeho části, není-li navrhovatelem soud anebo soudní exekutor v rámci řízení podle zvláštního právního předpisu^{14b)},
 - g) došlo-li ke střetu dražby dobrovolné a dražby nedobrovolné (§ 42),
 - h) bylo-li vykonatelným rozhodnutím soudu nebo orgánu státní správy zakázáno s předmětem dražby nakládat,
 - i) zanikne-li jeho živnostenské oprávnění dražebníka.

(2) Je-li dražebníkem orgán státní správy, **Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových** nebo územní samosprávný celek, nevztahují se na něj povinnosti podle odstavce 1 písm. a) až c) a i).

(3) O upuštění od dražby a o důvodech upuštění od dražby vyrozumí dražebník písemně bez zbytečného odkladu osoby uvedené v § 20 odst. 5. Jestliže byla dražební vyhláška uveřejněna na centrální adrese, uveřejní tam dražebník i oznámení o upuštění od dražby.

^{14a)} Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.

^{14b)} § 334a občanského soudního řádu.

§ 25

Opakovaná dražba

(1) Opakovaná dražba se uskuteční na základě smlouvy o provedení opakované dražby uzavřené mezi navrhovatelem předchozí dražby a dražebníkem, který prováděl předchozí dražbu, pokud předmět dražby nebyl vydražen nebo pokud byla dražba zmařena

vydražitelem; dražebník v tom případě nemusí zajišťovat nový odhad předmětu dražby, pokud má k dispozici odhad ne starší jednoho roku před konáním opakované dražby. Smlouva o provedení opakované dražby musí být uzavřena do 10 dnů po doručení protokolu o provedené dražbě nebo vyrozumění o zmaření dražby.

(2) Opakovanou dražbu nelze provést, pokud dražebník upustil od dražby nebo pokud byla dražba neplatná.

(3) Uzavření smlouvy o provedení opakované dražby není podmínkou pro provedení opakované dražby, jde-li o majetek státu nebo územního samosprávného celku, je-li dražebníkem orgán státní správy nebo **Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových anebo orgán** územní samosprávy.

(4) Jestliže byla dražební vyhláška uveřejněna na centrální adrese, uveřejní dražebník oznámení o konání opakované dražby s náležitostmi podle § 20 odst. 1 písm. a) až f) na centrální adrese nejméně 10 dnů před zahájením dražby.

Zákon č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů,

ve znění zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 483/2004 Sb., zákona č. 203/2006 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb. a zákona č. 142/2012 Sb.

(výňatek)

§ 11

Vývoz sbírek do zahraničí

(1) Sbírku nebo jednotlivé sbírkové předměty zapsané v centrální evidenci lze vyvážet z území České republiky pouze z důvodů vystavování, veřejného předvádění vzhledu, popřípadě funkce, preparace, konzervování, restaurování nebo vědeckého zkoumání, a to na dobu určitou a na základě povolení ministerstva.

(2) Ministerstvo vydává povolení na základě žádosti vlastníka sbírky. Žádost o vydání povolení podává vlastník sbírky na předepsaném tiskopisu, jehož vzor je uveden v prováděcím právním předpise.

(3) Ministerstvo vydá povolení pouze tehdy, jestliže vývoz neohrozí fyzickou podstatu sbírky, popřípadě jednotlivých sbírkových předmětů a jsou-li poskytnuty dostatečné právní záruky pro její vrácení do České republiky.

(4) V případech, kdy se žádosti o vydání povolení k vývozu v plném rozsahu vyhoví, nevydává ministerstvo rozhodnutí, pouze potvrdí příslušné rubriky všech částí tiskopisu.

(5) Sbírku nebo jednotlivé sbírkové předměty lze dočasně vyvézt z území České republiky jen ve lhůtě 1 roku ode dne vydání rozhodnutí ministerstva, kterým byl vývoz povolen, a to pouze na dobu stanovenou v tomto rozhodnutí.

(6) Celní úřad potvrdí část C tiskopisu jak při propuštění sbírky nebo jednotlivých sbírkových předmětů do režimu vývozu nebo do režimu pasivního zušlechťovacího styku, tak při jejich zpětném dovozu. Vlastník je povinen po zpětném dovozu zaslat díl C tiskopisu ministerstvu nejpozději do 15 dnů ode dne ukončení platnosti povolení a je povinen ministerstvu nebo celnímu úřadu, který sbírku nebo jednotlivé sbírkové předměty propustil do režimu vývozu nebo pasivního zušlechťovacího styku (dále jen "příslušný celní úřad"), na vyžádání v jím stanovené lhůtě doložit, že dovezená sbírka nebo jednotlivé sbírkové předměty jsou totožné s těmi, které byly na základě povolení vyvezeny, popřípadě umožnit jejich ohledání.

(7) Práva a povinnosti stanovené v odstavcích 1 až 6 vykonává u sbírek a sbírkových předmětů, které vlastní Česká republika nebo územní samosprávný celek, organizace, která sbírku a sbírkové předměty spravuje.

(8) Povolení takto vydaná nenahrazují povolení podle zvláštních právních předpisů.⁴⁾

⁴⁾ Například zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 16/1997 Sb., o podmínkách dovozu a vývozu ohrožených druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně a doplnění zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 97/1974 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 11a

Zcizování sbírek ve vlastnictví České republiky

(1) Sbíрку ve vlastnictví České republiky lze zcizit jen s předchozím souhlasem ministerstva.

(2) Souhlas podle odstavce 1 vydává písemně ministerstvo pro jednotlivé případy na základě odůvodněné a doložené žádosti.

(3) Nerozhodlo-li ministerstvo o vydání nebo nevydání souhlasu podle odstavce 1 do 60 dnů od doručení žádosti, platí, že souhlas byl dán a k pozdějšímu rozhodnutí se nepřihlíží. Pokud ministerstvo rozhodlo souhlas nevydat, určí současně organizační složku státu nebo státní organizaci ve své působnosti, která sbírku převezme bezúplatně do své příslušnosti hospodařit. Jestliže ministerstvo rozhodlo souhlas nevydat anebo pokud byl právní úkon směřující ke zcizení učiněn či pokud jiná právní skutečnost vedoucí ke zcizení nastala před uplynutím doby uvedené v první větě, ke zcizení podle odstavce 1 platně nedojde.

Zákon č. 238/2000 Sb.,
o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů,

ve znění zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 586/2004 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb. a zákona č. 260/2008 Sb.

(výňatek)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

HASIČSKÝ ZÁCHRANNÝ SBOR ČESKÉ REPUBLIKY

HLAVA I

ORGANIZACE, ŘÍZENÍ A ÚKOLY HASIČSKÉHO ZÁCHRANNÉHO SBORU ČESKÉ REPUBLIKY

§ 1

(1) Zřizuje se Hasičský záchranný sbor České republiky (dále jen "hasičský záchranný sbor"), jehož základním posláním je chránit životy a zdraví obyvatel a majetek před požáry a poskytovat účinnou pomoc při mimořádných událostech.¹⁾

(2) Hasičský záchranný sbor plní úkoly v rozsahu a za podmínek stanovených zvláštními právními předpisy.^{1), 2), 3)}

(3) Hasičský záchranný sbor při plnění svých úkolů spolupracuje se správními úřady a jinými státními orgány, orgány samosprávy, právníckými a fyzickými osobami, s mezinárodními organizacemi a zahraničními subjekty. Předmětem spolupráce je zejména stanovení práv a povinností při vzájemném poskytování pomoci a informací při mimořádných událostech, pokud tomu nebrání ustanovení jiných právních předpisů nebo povinnost mlčenlivosti.

(4) Hasičský záchranný sbor je oprávněn uzavírat jménem České republiky se všemi subjekty uvedenými v odstavci 3 dohody upravující bližší podmínky a způsob vzájemné spolupráce.

§ 2

(1) Hasičský záchranný sbor tvoří

- a) generální ředitelství hasičského záchranného sboru (dále jen "generální ředitelství"), které je součástí Ministerstva vnitra (dále jen "ministerstvo"),
- b) hasičské záchranné sbory krajů,
- c) záchranný útvar,

d) Střední odborná škola požární ochrany a Vyšší odborná škola požární ochrany ve Frýdku-Místku.

(2) Sídlo kraje je sídlem hasičského záchranného sboru kraje, s výjimkou Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje, jehož sídlem je Kladno.

(3) Pokud zvláštní právní předpis stanoví v mezích úkolů hasičského záchranného sboru působnost ministerstva, vykonává ji generální ředitelství.

(4) Ministerstvo zřizuje na úrovni generálního ředitelství operační a informační středisko. Hasičský záchranný sbor kraje zřizuje operační a informační střediska jako součást hasičského záchranného sboru kraje.

(5) V čele generálního ředitelství je generální ředitel hasičského záchranného sboru (dále jen "generální ředitel").

(6) V čele hasičského záchranného sboru kraje je ředitel hasičského záchranného sboru kraje (dále jen "krajský ředitel").

(7) Generální ředitelství řídí

- a) hasičské záchranné sbory krajů, které jsou organizačními složkami státu a účetními jednotkami; jejich příjmy a výdaje jsou součástí rozpočtové kapitoly ministerstva,
- b) záchranný útvar, který je organizační složkou státu a účetní jednotkou; jeho příjmy a výdaje jsou součástí rozpočtové kapitoly ministerstva.

(8) Generální ředitelství a hasičské záchranné sbory krajů zřizují vzdělávací, technická a účelová zařízení hasičského záchranného sboru.

§ 2a

Záchranný útvar plní zejména mimořádné úkoly hasičského záchranného sboru a k tomu provádí výcvik. Dále provádí výuku a výcvik k získání řidičského oprávnění a zdokonalování odborné způsobilosti řidičů.

§ 3

(1) Úkoly hasičského záchranného sboru plní příslušníci hasičského záchranného sboru (dále jen "příslušník") ve služebním poměru podle zákona o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, státní zaměstnanci zařazení v hasičském záchranném sboru, na něž se vztahuje služební zákon (dále jen "státní zaměstnanec") a občanští zaměstnanci hasičského záchranného sboru (dále jen "občanský zaměstnanec").

(2) Celkové početní stavy příslušníků a občanských zaměstnanců stanoví vláda.

HLAVA II

PRÁVA A POVINNOSTI PŘÍSLUŠNÍKŮ

DÍL 1

Oprávnění příslušníků

§ 4

(1) Příslušník je oprávněn, vyžaduje-li to účinné zabezpečení plnění úkolů hasičského záchranného sboru, vyzvat každého, aby nevstupoval na určená místa nebo aby se podrobil omezením vyplývajícím z provedení služebního zásahu (dále jen "zásah"); zásahem se rozumí zejména ochranná, záchranná a likvidační opatření prováděná hasičským záchranným sborem. Každý je povinen výzvy příslušníka uposlechnout. Příslušník je oprávněn vyzvat osobu, která se nepodřídí stanoveným omezením, aby prokázala svoji totožnost, a tato osoba je povinna výzvě vyhovět.

(2) Příslušník s odpovídající odbornou způsobilostí⁴⁾ je oprávněn v souvislosti se zajišťováním bezpečnosti osob a ochrany majetku používat výbušniny a výbušné předměty.

(3) Příslušník je oprávněn požadovat od právnických a fyzických osob informace potřebné k plnění základních úkolů hasičského záchranného sboru.

§ 5

(1) Příslušníci jsou oprávněni provádět potřebná zjištění a služební úkony (dále jen "úkon"), nahlížet do příslušné dokumentace a požadovat potřebnou součinnost; úkonem se rozumí činnost prováděná při výkonu státní správy v oboru působnosti hasičského záchranného sboru. Při provádění úkonů jsou příslušníci oprávněni ke vstupu do objektů a zařízení a ke vstupu na nemovitost na dobu nutnou k řádnému provedení těchto činností.

(2) Příslušník je k provedení zásahu, který nesnese odkladu, oprávněn otevřít byt nebo jiný uzavřený prostor a vstoupit do něj. Při tom je povinen zajistit přítomnost nezúčastněné osoby, nehrozí-li nebezpečí z prodlení. Po provedení zásahu je příslušník povinen neprodleně vyrozumět orgány Policie České republiky.

(3) O vstupu do vojenských objektů, do objektů Policie České republiky, Bezpečnostní informační služby, Vězeňské služby České republiky a Celní správy České republiky platí zvláštní právní předpisy.⁵⁾

DÍL 2

Zvláštní povinnosti příslušníků

§ 6

(1) Příslušník je i v době mimo službu povinen provést zásah, popřípadě učinit jiná opatření k provedení zásahu.

(2) Příslušník není povinen provést zásah, jestliže

- a) je pod vlivem léků nebo jiných látek, které závažným způsobem snižují jeho schopnost jednání,
- b) není k jeho provedení odborně vyškolen ani vycvičen nebo vybaven odpovídajícími technickými prostředky, přičemž povaha zásahu takové odborné vyškolení, vycvičení nebo vybavení technickými prostředky vyžaduje.

(3) Při provádění zásahu nebo úkonu je příslušník povinen dbát, aby v souvislosti s touto činností nevznikla osobám bezdůvodná újma a aby případný zásah do jejich práv a svobod nepřekročil míru nutnou k dosažení účelu prováděného zásahu nebo úkonu. Je rovněž povinen dbát, aby na majetku, který je předmětem zásahu, nevznikly odcizením nebo poškozením škody, kterým lze zabránit, a to do doby jeho převzetí vlastníkem, uživatelem nebo Policií České republiky.

DÍL 3

Služební stejnokroj příslušníků a prokazování příslušnosti k hasičskému záchrannému sboru

§ 7

Služební stejnokroj s označením příslušnosti k hasičskému záchrannému sboru je oprávněn nosit jen příslušník.

§ 8

(1) Příslušnost k hasičskému záchrannému sboru prokazuje příslušník služebním stejnokrojem, služebním průkazem nebo ústním prohlášením "hasičský záchranný sbor".

(2) Ústním prohlášením "hasičský záchranný sbor" prokazuje příslušník svou příslušnost k hasičskému záchrannému sboru pouze v případech, kdy okolnosti zásahu nedovolují prokázat příslušnost ostatními způsoby uvedenými v odstavci 1. Příslušník se prokáže ihned, jakmile to okolnosti zásahu dovolí.

(3) Při úkonech prokazuje příslušník příslušnost k hasičskému záchrannému sboru služebním průkazem.

§ 9

(1) Přestupku podle tohoto zákona se dopustí ten, kdo na veřejném nebo veřejnosti přístupném místě neoprávněně užívá služební stejnokroj s označením příslušnosti k hasičskému záchrannému sboru.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 10 000 Kč.

(3) Přestupek podle odstavce 1 projednává hasičský záchranný sbor kraje. Odvolacím orgánem je generální ředitelství.

(4) Na přestupek podle odstavce 1 a jeho projednávání se jinak vztahují zvláštní zákony.⁶⁾

Hlava III

Nakládání s majetkem

§ 18a

Nakládání s majetkem mezi organizačními složkami státu

(1) O naložení s movitou věcí ve vlastnictví České republiky mezi organizačními složkami státu, které jsou součástí hasičského záchranného sboru, nebo mezi ministerstvem a těmito organizačními složkami státu, a to přenecháním k užívání nebo změnou příslušnosti hospodařit, může rozhodnout generální ředitel opatřením¹⁰⁾.

(2) Podle odstavce 1 lze rozhodnout, jestliže majetek ve vlastnictví České republiky, s nímž je organizační složka státu příslušná hospodařit, není dostatečný

- a) k plnění jejího úkolu v souvislosti s přípravou na mimořádnou událost¹⁾ nebo krizovou situací²⁾ anebo jejich řešením, nebo**
- b) v souvislosti s dodávkou nebo poskytováním služeb v rámci humanitární pomoci podle zákona o zahraniční rozvojové spolupráci a humanitární pomoci poskytované do zahraničí¹¹⁾.**

§ 18b

Nakládání s majetkem za mimořádné události nebo krizové situace

(1) Organizační složka státu může v souvislosti s řešením mimořádné události¹⁾ nebo krizové situace²⁾ bezúplatně převést movitou věc z vlastnictví České republiky do vlastnictví územního samosprávného celku nebo jiné právnické osoby anebo fyzické osoby. Ustanovení § 14 odst. 7, § 19 a 21 až 23 zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích¹²⁾ se nepoužijí.

(2) Organizační složka státu může umožnit bezúplatné užívání movité věci ve vlastnictví České republiky územním samosprávným celkem nebo jinou právnickou osobou anebo fyzickou osobou v souvislosti s řešením mimořádné události¹⁾ nebo krizové situace²⁾ anebo odstraňováním jejich následků, a to v nezbytném rozsahu. Ustanovení § 14 odst. 7, § 19 a 27 zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích¹²⁾ se nepoužijí.

HLAVA ~~III~~ IV

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZMOCŇOVACÍ

¹⁾ Zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů.

²⁾ Zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon).

³⁾ Zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ Například zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění pozdějších předpisů, § 2 odst. 1 zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, § 29 odst. 3 zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky.

⁶⁾ Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁾ § 20 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění zákona č. .../2013 Sb.

- ¹¹⁾ **Zákon č. 151/2010 Sb., o zahraniční rozvojové spolupráci a humanitární pomoci poskytované do zahraničí a o změně souvisejících zákonů.**
- ¹²⁾ **Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.**
-

Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky,

ve znění zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 150/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb. a zákona č. 459/2011 Sb.

(výňatek)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY

HLAVA I

POSTAVENÍ A ČINNOST POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY

§ 1

Policie České republiky (dále jen „policie“) je jednotný ozbrojený bezpečnostní sbor.

§ 2

Policie slouží veřejnosti. Jejím úkolem je chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo použitelnými předpisy Evropské unie nebo mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen „mezinárodní smlouva“).

§ 3

Policie působí na území České republiky, nestanoví-li tento zákon nebo jiný právní předpis jinak.

§ 4

(1) Úkoly policie vykonávají příslušníci policie (dále jen „policisté“¹) a zaměstnanci²) zařazení v policii (dále jen „zaměstnanci policie“).

- (2) Ministr vnitra (dále jen „ministr“) může povolat policisty k plnění úkolů
- a) Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“),
 - b) v Policejní akademii České republiky, nebo
 - c) ve škole anebo školském zařízení, které nejsou organizační částí policie.

HLAVA II

ŘÍZENÍ A ORGANIZACE POLICIE

§ 5

- (1) Policie je podřízena ministerstvu.
- (2) Ministerstvo vytváří podmínky pro plnění úkolů policie.
- (3) Policejní prezident odpovídá za činnost policie ministrovi.

§ 6

- (1) Policii tvoří útvary, jimiž jsou
 - a) Policejní prezidium České republiky (dále jen „policejní prezidium“) v čele s policejním prezidentem,
 - b) útvary policie s celostátní působností,
 - c) krajská ředitelství policie (dále jen „krajské ředitelství“),
 - d) útvary zřízené v rámci krajského ředitelství.

(2) Útvary policie uvedené v odstavci 1 písm. b) zřizuje na návrh policejního prezidenta ministr. Útvary policie uvedené v odstavci 1 písm. d) zřizuje na návrh ředitele krajského ředitelství policejní prezident.

- (3) Policejní prezidium řídí činnost policie.

§ 7

Policejní prezidium a útvary policie s celostátní působností se při nakládání s majetkem České republiky a v právních vztazích považují za součást organizační složky státu a účetní jednotky ministerstvo.

§ 7a

Nakládání s majetkem mezi organizačními složkami státu

(1) O naložení s movitou věcí ve vlastnictví České republiky mezi organizačními složkami státu, které jsou součástí policie, nebo mezi ministerstvem a těmito organizačními složkami státu, a to přenecháním k užívání nebo změnou příslušnosti hospodařit, může rozhodnout policejní prezident opatřením³⁵⁾.

(2) Podle odstavce 1 lze rozhodnout, jestliže majetek ve vlastnictví České republiky, s nímž je organizační složka státu příslušná hospodařit, není dostatečný k plnění jejího úkolu v souvislosti s přípravou na mimořádnou událost nebo krizovou situaci anebo jejich řešením.

§ 7b

Nakládání s majetkem za mimořádné události nebo krizové situace

(1) Organizační složka státu může v souvislosti s řešením mimořádné události nebo krizové situace bezúplatně převést movitou věc z vlastnictví České republiky do

vlastnictví územního samosprávného celku nebo jiné právnické osoby anebo fyzické osoby. Ustanovení § 14 odst. 7, § 19 a 21 až 23 zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích³⁶⁾ se nepoužijí.

(2) Organizační složka státu může umožnit bezúplatné užívání movité věci ve vlastnictví České republiky územním samosprávným celkem nebo jinou právnickou osobou anebo fyzickou osobou v souvislosti s řešením mimořádné události nebo krizové situace anebo odstraňováním jejich následků, a to v nezbytném rozsahu. Ustanovení § 14 odst. 7, § 19 a 27 zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích³⁶⁾ se nepoužijí.

§ 8

(1) Krajské ředitelství je organizační složkou státu a účetní jednotkou, jehož příjmy a výdaje jsou součástí rozpočtové kapitoly ministerstva. V čele krajského ředitelství je krajský ředitel, který je také vedoucím organizační složky státu. Útvary policie zřízené v rámci jeho působnosti jsou vnitřními organizačními jednotkami krajského ředitelství.

(2) V policii se zřizuje 14 krajských ředitelství, jejichž názvy a sídla jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu. Územní obvod krajského ředitelství je shodný s územním obvodem vyššího územního samosprávného celku.

¹⁾ Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

³⁵⁾ **§ 20 zákona č. 219/2000 Sb., zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění zákona č. .../2013 Sb.**

³⁶⁾ **Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.**

Návrhy prováděcích předpisů

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne,

o údajích centrálního registru administrativních budov

Vláda nařizuje podle § 65 odst. 2 písm. b) zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění zákona č./2013 Sb.:

§ 1

(1) V centrálním registru administrativních budov podle zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon“) (§ 14b odst. 1 zákona) se vedou údaje stanovené v příloze č. 1.

(Pozn. – Po dokončení analýzy evidenčních atributů bude vytvořen konečný seznam údajů pro přílohu č. 1 nařízení vlády).

Předpokládá se číselník v této struktuře:

- a) areál,*
- b) pozemek,*
- c) objekt (budova nebo stavba),*
- d) jednotka,*
- e) podlaží v objektu,*
- f) prostor v objektu,*
- g) prvky vybavení objektu,*
- h) právní vztahy užívací a provozní,*
- i) subjekt mající právní vztah k nemovitosti,*
- j) dislokační údaje a usnesení vlády, rozhodnutí či doporučení jí zmocněných orgánů,*
- k) ekonomické údaje objektu.*

V příloze č. 1 bude číselník obsahující cca 500 údajů, a to zejména:

- a) údaje o organizační složce státu nebo státní organizaci,*
- b) údaje o nabývacích titulech státu a příslušnosti hospodařit,*
- c) skutečné hodnoty základních údajů vedených v informačním systému katastru nemovitostí, pokud údaj v katastru nemovitostí neodpovídá skutečnému stavu,*
- d) údaje o nepotřebnosti majetku,*
- e) účetní pořizovací cena,*
- f) datum zavedení do evidence,*
- g) datum vyvedení z evidence,*

- h) důvod vyvedení z evidence,*
- i) způsob realizace nepotřebného majetku,*
- j) nabyvatel nepotřebného majetku,*
- k) realizační cena u úplatných převodů,*
- l) způsob užívání majetku státu jinými státními institucemi anebo nestátními subjekty,*
- m) způsob užívání majetku nestátního subjektu,*
- n) cena za úplatné užívání státního i nestátního majetku,*
- o) datum zahájení a ukončení užívání státního i nestátního majetku,*
- p) užívací právní vztah,*
- q) údaje o nabídce dočasně a trvale nepotřebného majetku v rámci státu,*
- r) další.*

(2) Organizační složky státu a státní organizace v působnosti zákona (§ 54 odst. 1 věta první a druhá zákona) naplní centrální registr administrativních budov údaji podle odstavce 1 nejpozději do 30. června 2014; tím není dotčeno ustanovení § 14b odst. 3 zákona.

(3) Aktualizaci údajů podle odstavce 1 provádějí organizační složky státu a státní organizace v působnosti zákona vždy do ode dne, kdy nastala skutečnost zakládající důvod pro změnu údaje.

§ 2

(Pozn. – úprava rozsahu a podmínek sdílení údajů centrálního registru administrativních budov pro potřeby organizační složky nebo státní organizace v působnosti zákona, která údaje poskytla, a dalších organizačních složek a státních organizací v působnosti zákona bude formulována po dokončení potřebných analýz.)

§ 3

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014 .

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne,

o údajích centrálního registru majetku státu

Vláda nařizuje podle § 65 odst. 2 písm. a) zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění zákona č./2013 Sb.:

§ 1

(1) V centrálním registru majetku státu podle zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon“) (§ 14a odst. 1 zákona) se vedou údaje stanovené v příloze.

(Pozn. – Po dokončení analýzy evidenčních atributů bude vytvořen konečný seznam údajů pro přílohu nařízení vlády).

(2) Organizační složky státu a státní organizace v působnosti zákona (§ 54 odst. 1 věta první a druhá zákona) naplní centrální registr majetku státu údaji podle odstavce 1 nejpozději do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto nařízení; tím není dotčeno ustanovení § 14a odst. 2 zákona.

(3) Aktualizaci údajů podle odstavce 1 provádějí organizační složky státu a státní organizace v působnosti zákona do ode dne, kdy nastala skutečnost zakládající důvod pro změnu údaje.

§ 2

(Pozn. – úprava rozsahu a podmínek sdílení údajů centrálního registru majetku státu pro potřeby organizační složky nebo státní organizace v působnosti zákona, která údaje poskytl, a dalších organizačních složek a státních organizací v působnosti zákona bude formulována po dokončení potřebných analýz.)

§ 3

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2015.

VYHLÁŠKA

ze dne,

kterou se mění vyhláška č. 62/2001 Sb., o hospodaření organizačních složek státu a státních organizací s majetkem státu, ve znění vyhlášky č. 569/2006 Sb.

Ministerstvo financí stanoví podle § 65 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění zákona č. 229/2001 Sb. a zákona č./2012 Sb.:

Čl. I

Vyhláška č. 62/2001 Sb., o hospodaření organizačních složek státu a státních organizací s majetkem státu, ve znění vyhlášky č. 569/2006 Sb., se mění takto:

1. V § 14 odst. 1 větě první se za slova „při nakládání s majetkem“ vkládají slova „nebo jiném jednání“.
2. V § 14 odst. 1 větě druhé se za slova „při nakládání s majetkem“ vkládají slova „nebo jiném jednání“.

Čl. I

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014.
